

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
96/C 173/01	E-2449/94 af Alfred Lomas til Kommissionen Om: Immigrationskontrol (Supplerende svar)	1
96/C 173/02	E-338/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Miljøforurening på grund af flyveaske fra det græske offentlige elektricitetselskabs brunkulsbrud (Supplerende svar)	1
96/C 173/03	E-3018/95 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Vurdering af det europæiske bidrag inden for hjerneforskning	3
96/C 173/04	E-3088/95 af Giles Chichester til Kommissionen Om: Dyrlægemedicin (Supplerende svar)	3
96/C 173/05	E-3228/95 af Robin Teverson til Kommissionen Om: Forbrænding af fossile brændstoffer	4
96/C 173/06	E-3249/95 af Angela Billingham til Kommissionen Om: Det tyske radioprogram DSR	4
96/C 173/07	E-3320/95 af Shaun Spiers til Kommissionen Om: Sjette momsdirektiv	5
96/C 173/08	E-3469/95 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Måling af ozonlaget i EU's medlemsstater — støtte til udviklingslandene ved overgangen til alternativer	5
96/C 173/09	E-3484/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: CO ₂ -emissioner i Den Tjekkiske Republik og i Den Slovakiske Republik fra private og statsejede virksomheder	6

DA

Pris: 19,50 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 173/10	E-3498/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Edb-styret hastighedsbegrænsende anordning til biler	6
96/C 173/11	E-3519/95 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: A 26->tunnelmotorvejen«	7
96/C 173/12	E-3529/95 af Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: De sociale følger af blandede familier	8
96/C 173/13	E-3548/95 af Robin Teverson til Kommissionen Om: EU-statistik om koncentration af ozon, nitrogendioxid og svovldioxid	8
96/C 173/14	E-3549/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Følgerne af den manglende overholdelse af bestemmelserne i direktivet om levesteder ...	9
96/C 173/15	E-3579/95 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Undervisning i sproget aragonsk	9
96/C 173/16	E-3601/95 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Støtte til skibsbygning i Spanien	10
96/C 173/17	E-3602/95 af Philippe Monfils til Kommissionen Om: Associeringsaftaler og audiovisuel politik	10
96/C 173/18	E-3619/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Kakaosmør	11
96/C 173/19	E-3622/95 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Europæisk lovgivning vedrørende overførsel af sygdommen Creutzfeldt-Jacob gennem blodtransfusion	12
96/C 173/20	E-3643/95 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: Batwa-folkets forhold i Rwanda	12
96/C 173/21	E-3648/95 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Uregelmæssig gennemførelse af faglige uddannelseskurser, der samfinansieres af Den Europæiske Union	13
96/C 173/22	E-3650/95 af Klaus Rehder til Kommissionen Om: Meddelelsespligt, jf. EF-traktatens artikel 92, stk. 1	13
96/C 173/23	E-8/96 af Phillip Whitehead til Kommissionen Om: Krænkelser af menneskerettighederne i tredjelande	14
96/C 173/24	E-14/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Mærkning af genetisk modificerede levnedsmidler	15
96/C 173/25	P-19/96 af Karsten Hoppenstedt til Kommissionen Om: Mediernes kompetence	15
96/C 173/26	E-20/96 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Det finske færdselspolitis kontrol af EU-transit	16
96/C 173/27	E-23/96 af Glenys Kinnock til Kommissionen Om: Grønbogen om informationssamfundet og udviklingsverdenen	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 173/28	P-29/96 af Honório Novo til Kommissionen Om: Associeringsaftale mellem EU og Kongeriget Marokko	17
96/C 173/29	E-33/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	18
96/C 173/30	E-34/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	18
96/C 173/31	E-35/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	18
96/C 173/32	E-36/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	18
96/C 173/33	E-40/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	18
96/C 173/34	E-53/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	19
96/C 173/35	E-54/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	19
96/C 173/36	E-58/96 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Skærmterminaludstyr	19
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-33/96, E-34/96, E-35/96, E-36/96, E-40/96, E-53/96, E-54/96 og E-58/96	19
96/C 173/37	E-60/96 af Maren Günther til Kommissionen Om: Konflikten mellem målet om budgetsanering gennem strukturtilpasningsprogrammer i udviklingslandene og fremme af uddannelsessektoren ved hjælp af udviklingslandenes offentlige midler	19
96/C 173/38	E-68/96 af Yannis Kranidiotis til Kommissionen Om: Tidsplanen for forelæggelse af forslag vedrørende den græske tekstilindustri	20
96/C 173/39	E-71/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Energi	20
96/C 173/40	E-85/96 af Armelle Guinebertière til Kommissionen Om: Markedsføring af kinesiske trøfler i Frankrig	21
96/C 173/41	E-99/96 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Direktivet om fjernsyn uden grænser	21
96/C 173/42	E-101/96 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Plan til styrkelse af sikkerheden på arbejdspladsen	22
96/C 173/43	E-102/96 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Højt begavede børn i Den Europæiske Union	22
96/C 173/44	E-104/96 af Jorge Hernandez Mollar til Kommissionen Om: Korrekt adfærdskodeks om lige løn til mænd og kvinder	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 173/45	E-105/96 af Mathias Reichhold til Kommissionen Om: Social graduering — Østrig	23
96/C 173/46	E-108/96 af James Provan til Kommissionen Om: Elektromagnetisk kompatibilitet	24
96/C 173/47	E-118/96 af Michael Spindelegger til Kommissionen Om: De central- og østeuropæiske landes og de baltiske staters deltagelse i SOCRATES-, Leonardo- og Ungdom for Europa-programmerne	24
96/C 173/48	E-125/96 af Viviane Reding til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktivet om valgret og valgbarhed ved kommunalvalg	25
96/C 173/49	E-132/96 af Frank Vanhecke til Kommissionen Om: Diskriminering af nederlandsk i Europa-Kommissionen	26
96/C 173/50	E-133/96 af Honório Novo til Kommissionen Om: Anlæg af tilkørselsveje til Freixo-broen (Porto) — Foranstaltninger med henblik på at minimere de miljømæssige virkninger	26
96/C 173/51	P-145/96 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: Beretninger om gennemførelsen af miljødirektiverne	27
96/C 173/52	E-149/96 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Midler fra Samhørighedsfonden — Spanien	28
96/C 173/53	E-152/96 af Eolo Parodi, Guido Viceconte og Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: Løsning på striden om baby mad	28
96/C 173/54	E-168/96 af Giovanni Burtone til Kommissionen Om: Midlertidig åbning af et kontingent til nedsat indgangspris for appelsiner til forarbejdning	29
96/C 173/55	E-171/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Emballagedirektivet	30
96/C 173/56	E-172/96 af Kenneth Coates til Kommissionen Om: Udbredelsen af astma	30
96/C 173/57	E-174/96 af Kenneth Coates til Kommissionen Om: Miljøbeskyttelse — forureneren bør betale	31
96/C 173/58	E-179/96 af Kenneth Coates til Kommissionen Om: Miljøbeskyttelse — afbrænding af sekundære brændstoffer	31
96/C 173/59	E-189/96 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Forskningsprogrammet FAIR	32
96/C 173/60	E-195/96 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Afslutning af jagttider	32
96/C 173/61	E-203/96 af Roy Perry til Kommissionen Om: Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 173/62	E-207/96 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Kommissionens FAIR-program	33
96/C 173/63	E-209/96 af Philippe Monfils til Kommissionen Om: Finansiering af pilotprojekter	33
96/C 173/64	E-210/96 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Olivetti-gruppens overtagelse af telekommunikationstjenester	34
96/C 173/65	E-219/96 af Klaus Rehder til Kommissionen Om: Nedsættelse af nationale bidrag til EU-budgettet med beløb, som via EUGFL føres tilbage til medlemsstaterne	35
96/C 173/66	E-224/96 af Laura González Álvarez og María Sornosa Martínez til Kommissionen Om: Miljøproblemer i kommunerne Laeio og Erandio (Vizcaya, Spanien)	35
96/C 173/67	E-232/96 af Bernie Malone til Kommissionen Om: Bevarelse af moseområderne i amterne Offaly og Westmeath i Irland	36
96/C 173/68	E-234/96 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for spanske kemiske og farmaceutiske produkter	36
96/C 173/69	E-243/96 af Peter Skinner til Kommissionen Om: Mobning og vold på arbejdspladsen	37
96/C 173/70	P-249/96 af Danilo Poggiolini til Kommissionen Om: Metoder til at få del i midlerne til Alzheimers sygdom	38
96/C 173/71	E-252/96 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Transurane-instituttet i Karlsruhe — plutonium	38
96/C 173/72	E-253/96 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: EU-forskningsbevillinger til deponering af radioaktivt affald	38
96/C 173/73	E-254/96 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Aftale om overvågning af depoter med radioaktivt affald	39
96/C 173/74	E-259/96 af Luigi Moretti til Kommissionen Om: Europa-Kommissionens program til fordel for sporten	40
96/C 173/75	E-260/96 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Udpegning af ansvarlige organer med henblik på gennemførelse af forordningen om tildeling af et miljømærke	40
96/C 173/76	E-262/96 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: CO ₂ -emission fra biler	41
96/C 173/77	P-264/96 af Ritva Laurila til Kommissionen Om: Behandling af spildevand i europæiske storbyer	41
96/C 173/78	E-268/96 af Wolfgang Nußbaumer til Kommissionen Om: Markedsføringspolitik	42
96/C 173/79	P-295/96 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Filtrering af radioaktivt strontium og cæsium fra væsker	42

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 173/80	P-298/96 af Joan Colom i Naval til Kommissionen Om: Omskoling af bankansatte i forbindelse med indførelsen af euroen	43
96/C 173/81	P-302/96 af Umberto Bossi til Kommissionen Om: De franske luftfartsmyndigheders manglende overholdelse af bestemmelsen om brug af det engelske sprog ved eksaminer i forbindelse med validering af luftfartscertifikater	43
96/C 173/82	E-304/96 af Hans-Gert Poettering til Kommissionen Om: Grænseoverskridende indsættelse af redningskøretøjer	44
96/C 173/83	E-310/96 af Wilmya Zimmermann til Kommissionen Om: Finansieringsramme for PHARE-TACIS-demokratiprogrammet »Opbygning af grundlæggende demokratiske strukturer og deltagelse i den demokratiske beslutningsproces på lokalt plan« og tildeling af bevillinger fra programmet	44
96/C 173/84	E-313/96 af Marie-Paule Kestelijn-Sierens til Kommissionen Om: Følgerne af svig for virksomheder involveret i forsendelsessekspeditioner	45
96/C 173/85	E-315/96 af Eryl McNally til Kommissionen Om: Erhvervsbetinget astma — klassificering af gluteraldehyd	45
96/C 173/86	E-327/96 af Elmar Brok til Kommissionen Om: Beskyttelse af fugle	46
96/C 173/87	E-328/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Tyrkiet	46
96/C 173/88	E-339/96 af Willi Rothley til Kommissionen Om: Gennemførelse af kommunal valgret og valgbarhed for unionsborgere	46
96/C 173/89	E-345/96 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Repræsentationsudgifter	47
96/C 173/90	E-348/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Salg af brændstof på ulige vilkår	47
96/C 173/91	E-352/96 af Ernesto Caccavale og Riccardo Garosci til Kommissionen Om: Krise på hasselnøddemarkedet	48
96/C 173/92	E-363/96 af James Provan til Kommissionen Om: Stambogsført avlsbesætning	48
96/C 173/93	E-367/96 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Alternative fiskepladser for den del af den andalusiske fiskerflåde, som driver fangst i marokkansk farvand	49
96/C 173/94	P-371/96 af Milan Linzer til Kommissionen Om: Kommissionens videre strategi efter Bosman- dommen	50
96/C 173/95	P-376/96 af Jörn Svensson til Kommissionen Om: Homoseksuelles situation	51
96/C 173/96	E-379/96 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: De franske atomprøvesprængninger	51
96/C 173/97	E-383/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Personaleansættelse i Det Europæiske Miljøagentur (EEA)	51
96/C 173/98	E-384/96 af Antonio Tajani til Kommissionen Om: Omstruktureringsplaner for det multinationale selskab Alcatel	52

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 173/99	E-388/96 af Carmen Fraga Estévez til Kommissionen Om: Eksportrestitutioner for frugt og grøntsager	52
96/C 173/100	E-389/96 af Carmen Fraga Estévez til Kommissionen Om: Eksportlicenser for frugt og grøntsager Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-388/96 og E-389/96	53 53
96/C 173/101	E-390/96 af Jorge Hernandez Mollar til Kommissionen Om: Projekter med støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF) i Andalusien	54
96/C 173/102	E-392/96 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Sukkerkvoter til Spanien	54
96/C 173/103	E-393/96 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Undersøgelse af markedsudviklingen for friske tomater	55
96/C 173/104	E-395/96 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Mælkekvoter	55
96/C 173/105	E-399/96 af Werner Langen til Kommissionen Om: Personkontrol ved den belgiske grænse	56
96/C 173/106	E-402/96 af Philippe Monfils til Kommissionen Om: Statsstøtte til fodbold	56
96/C 173/107	E-413/96 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Europa-Kommissionens overtrædelsesprocedure P/94/4521 mod Forbundsrepublikken Tyskland	57
96/C 173/108	E-425/96 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Parkeringskort til handicappede	57
96/C 173/109	E-429/96 af Bernie Malone til Kommissionen Om: ECHO's (Det Europæiske Kontor for Humanitær Nødhjælp) handlingsprogram for katastrofeberedskab	57
96/C 173/110	E-430/96 af Bernie Malone til Kommissionen Om: Statsstøtte til Iberia	58
96/C 173/111	E-436/96 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Små og mellemstore virksomheder og håndværksindustri	59
96/C 173/112	E-444/96 af Martina Gredler til Kommissionen Om: Rettelse af prøverne fra første udvælgelsesprøve i 1995 for østrigske ansøgere til A 7- og A 8-stillinger	59
96/C 173/113	E-446/96 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Prisen for syn af køretøjer, som er parallelimporteret af privatpersoner	60
96/C 173/114	P-450/96 af José Escudero til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til biblioteker	61
96/C 173/115	E-462/96 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Båndlægning af arv	61
96/C 173/116	E-477/96 af Elly Plooij-van Gorsel og Jessica Larive til Kommissionen Om: Udvælgelse af projekter finansieret under NOW-programmet	61

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 173/117	P-491/96 af Karla Peijs til Kommissionen Om: Mangelfuld ordning for samlet kaution for eksterne fællesskabsforsendelser	62
96/C 173/118	E-505/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Færøske fiskeres grindedrab	63
96/C 173/119	E-510/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Elektromagnetiske felter og deres konsekvenser for den offentlige sundhed	63
96/C 173/120	E-513/96 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Revisionsretten	64
96/C 173/121	E-521/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: HELIOS-programmet	64
96/C 173/122	E-534/96 af Richard Howitt til Kommissionen Om: Støtte fra Den Europæiske Socialfond	64
96/C 173/123	P-540/96 af Niels Sindal til Kommissionen Om: Arbejdstidsdirektivets implementering	65
96/C 173/124	P-549/96 af Edouard des Places til Kommissionen Om: Svigagtig import på fællesskabsmarkedet af foreløbigt konserverede champignoner fra Kina	65
96/C 173/125	P-559/96 af Riccardo Garosci til Kommissionen Om: Regeringskonferencen i 1996 om revision af Maastricht-traktaten (Torino 29. marts 1996)	66
96/C 173/126	E-563/96 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Import fra Tyrkiet til dumpingpriser	66
96/C 173/127	P-572/96 af Christian Jacob til Kommissionen Om: Handelsforbindelserne mellem Den Europæiske Union og New Zealand	67
96/C 173/128	P-573/96 af David Hallam til Kommissionen Om: Det Europæiske Center til Overvågning af Racistiske og Fremmedfjendske Fænomener	67
96/C 173/129	P-575/96 af Peter Skinner til Kommissionen Om: Sæmmenslutningen af selskaberne Kimberley Clark og Scott og de deraf følgende afskedigelser	68
96/C 173/130	P-576/96 af Johanna Boogerd-Quaak til Kommissionen Om: Oplagring af højradoaktivt atomaffald i Borssele	68
96/C 173/131	E-586/96 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Overgreb mod græske sigøjnerboliger	69
96/C 173/132	P-624/96 af Joaquim Miranda til Kommissionen Om: Østtimor og det euro-asiatiske topmøde i Bangkok	70
96/C 173/133	P-626/96 af Christian Jacob til Kommissionen Om: Handelsforbindelser mellem EU og tredjelande	71
96/C 173/134	P-656/96 af Salvatore Tatarella til Kommissionen Om: Konsulent vedrørende Kommissionens nye kontorbygning i Luxembourg	72

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-2449/94

af Alfred Lomas (PSE)

til Kommissionen

(30. november 1994)

(96/C 173/01)

I øjeblikket har Frankrig og Det Forenede Kongerige indgået en gensidig aftale om pr. 1. januar 1995 at ophæve deres bilaterale aftale af 14. februar 1961, på baggrund af hvilken det britiske besøgerpas godkendtes som gyldigt resjedokument.

(¹) EFT nr. C 36 af 13. 2. 1995.

Om: Immigrationskontrol

Hoverspeed Ltd, som er baseret i Det Forenede Kongerige, fraråder sorte britiske statsborgere at rejse til Frankrig på et besøgerpas med den begrundelse, at de franske immigrationsmyndigheder ikke vil give dem indrejsetilladelse, medmindre de er i besiddelse af et fuldgyldigt britisk pas. Vil Kommissionen træffe øjeblikkelige foranstaltninger for at forhindre de franske immigrationsmyndigheder i at benytte racediskriminering som begrundelse for at nægte personer indrejse i Frankrig og også henstille til Hoverspeed Ltd at ophøre med at afholde sorte britiske statsborgere fra at rejse til Frankrig?

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-338/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(13. februar 1995)

(96/C 173/02)

Om: Miljøforurening på grund af flyveaske fra det græske offentlige elektricitetsselskabs brunkulsbrud

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne

af Mario Monti

(6. marts 1996)

I områderne omkring Kozani, Ptolemais og Megalopolis transporteres og deponeres den flyveaske, der opstår ved brunkulsforbrændingen, på en sådan måde, at den føres bort af vinden og skaber alvorlig luftforurening i de omkringliggende byer. Endvidere befinder deponeringsstedet ved Megalopolis sig tæt på byen, og der skal desuden oprettes et nyt deponeringssted i et område med tæt skov. Kommissionen bedes på denne baggrund oplyse følgende:

1. Overholdes EU-lovgivningens bestemmelser i forbindelse med denne forurening, der forårsages af transport og deponering af flyveaske i det græske offentlige elektricitetsselskabs (DEI's) anlæg? Er der foretaget

Det fremgår af Kommissionens svar af 14. december 1994 (¹) og de oplysninger, de franske myndigheder siden har forelagt, at betingelserne for godkendelse af det britiske besøgerpas som lovligt rejsedokument ved ophold på under tre måneder i nogle medlemsstater ikke er fastsat i fællesskabslovgivningen, men i bilaterale aftaler mellem Det Forenede Kongerige og de pågældende medlemsstater.

nogen miljørisikovurderinger i henhold til direktiv 85/337/EØF?

2. Er der givet nogen EU-støtte til DEI's aktiviteter i forbindelse med transport og deponering af flyveaske? I bekræftende fald, hvor store beløb? Hvorledes har man samtidig sørget for at sikre, at EU's miljøbestemmelser overholdes?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(15. februar 1996)

Som supplement til sit svar af 30. maj 1995⁽¹⁾ kan Kommissionen efter en mere dybtgående undersøgelse nu give det ærede medlem følgende oplysninger.

1. Det af det ærede medlem nævnte projekt henhører under bilag II til direktiv 85/337/EØF⁽²⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, særlig punkt 11, litra c) (anlæg til bortskaffelse af industri- og husholdningsaffald).

I henhold til direktivets artikel 4, stk. 2, skal projekter, der henhører under de i bilag II anførte grupper, vurderes i henhold til artikel 5 til 10, når medlemsstaterne finder, at det er påkrævet på grund af projekternes karakter. Dette er især tilfældet, når et projekt på grund af sin art, størrelse eller beliggenhed måtte få væsentlige virkninger på miljøet (artikel 2, stk. 1).

Den græske lovgivning til gennemførelse af direktiv 85/337/EØF i national lov siger, at alle projekter i bilag II skal underlægges en vurdering af miljøvirkninger.

Kommissionen råder ikke over oplysninger, der beviser, at bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF ikke er blevet overholdt i dette tilfælde.

2. Siden Grækenlands tiltrædelse i 1981 har Den Europæiske Investeringsbank (EIB) ydet langsigtede lån for et samlet beløb på 902 mio. ECU til den græske offentlige el- og kraftsammenslutning (PPC) til at udvide og styrke kraftproduktionen, transmissionen og distributionen i Grækenland samt tilknyttede miljøbestemmelserforanstaltninger. Heraf kom 832 mio. ECU fra EIB's egne midler og 70 mio. ECU fra Det Nye Fællesskabsinstrument (NIC), der forvaltes af EIB efter mandat fra Fællesskabet. For at forbedre miljøet i Ptolemais og Megalopolis har EIB ydet følgende lån til PPC:

- a) Til installering af effektive elektrostatiske askefiltre i tre 300 MW brunkulsfyrede anlæg på PPC Kardias

og Ptolemais varmekraftværk, lånte EIB i 1992 og 1993 i alt 20 mio. ECU. Det har indtil nu ikke været nødvendigt med anden røggasbehandling, eftersom SO_x- og NO_x-emissionerne ligger under de nugældende tærskelværdier fastsat i Fællesskabets og Grækenlands lovgivning, på grund af sammensætningen af det lokale brunkul (lavt svovlindhold og højt kalciumindhold) og den anvendte forbrændingsproces. Med investeringen reduceres de atmosfæriske emissioners samlede miljøvirkninger fra alle kraftværkerne i området med næsten 60 %, som navnlig kommer byerne Ptolemais og Kozani til gode. Investeringen indgår i Fællesskabets støtte-ramme for Grækenland, eftersom den fremmer Fællesskabets miljøpolitik for luftforureningsbekæmpelse. Flyveaske indsamlet direkte fra lukkede containere tilsluttet filtrene transporteres i lukkede køretøjer og anvendes til cementproduktion. Det blev meddelt EIB, at foranstaltningerne foretages for at sikre passende transport af aske fra ikke-EIB finansierede PPC-enheder i regionen, herunder overdækning af samleband, der anvendes til transporten heraf, og at asken bortskaffes i lukkede åbne miner i lag. Hvert lag dækkes med jord, og når minen er fyldt op, beplantes topdækket.

- b) EIB ydede i 1989 et lån på 83 mio. ECU til PPC-anlægget Megalopolis til udvidelse af det bestående åbne brunkulslejes produktionsfaciliteter, opførelse af en tilknyttet 300 MW kraftgenerator (enhed IV) og miljøbeskyttelsesinvestering, der hovedsagelig bestod af opførelse af et røggasafsvolningsanlæg til enhed IV. Opførelse af et sådant anlæg blev anbefalet af EIB, og PPC påtog sig kontraktmæssigt en forpligtelse til at gøre det, selv om de samlede SO_x-emissioner fra de vigtigste forbrændingsanlæg i området, herunder den nye enhed på 300 MW, lå under den øvre grænse fastsat for Grækenland i direktiv 88/609/EØF⁽³⁾. PPC meddelte EIB, at opførelse af afsvolningsanlægget var planlagt at starte ved udgangen af 1995. EIB forventer, at PPC til færdiggørelse af anlægget vil anmode om yderligere finansieringslån. EIB vil i givet fald genoverveje miljøparametrene, herunder behandling, transport og anvendelse af aske.

Projekter, der finansieres af EIB, skal overholde Fællesskabets direktiver og national lovgivning om miljøbeskyttelse og tage hensyn til internationalt udarbejdede henstillinger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 175 af 10. 7. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

⁽³⁾ EFT nr. L 336 af 7. 12. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3018/95

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(13. november 1995)

(96/C 173/03)

Om: Vurdering af det europæiske bidrag inden for hjerneforskning

Er Kommissionen ved at foretage en vurdering af resultaterne af fællesskabsprogrammerne, medlemsstaternes programmer og det internationale samarbejde på dette vigtige forskningsområde midtvejs i tiåret for hjerneforskning? Oplysninger om resultaterne af det videnskabelige program »Human Frontier« er af særlig betydning med henblik på en sammenlignende vurdering.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Édith Cresson

(8. februar 1996)

Forskning i hjerne og neurologi udgør en væsentlig del af Fællesskabets forskningsprogram for biomedicin og sundhed (BIOMED).

Som led i BIOMED I (1990-1994) er der 45 forskellige forskningsprojekter i gang vedrørende hjerne og neurologi; der indgår heri 532 forskerhold, og deres samlede budget er på 10,8 mio. ECU. De afsluttende rapporter om disse projekter forelægges i løbet af 1996-1997.

Som led i BIOMED II (1994-1998) gennemføres der 41 projekter, som blev godkendt efter den første indkaldelse af forslag for dette nye program.

Kommissionen er repræsenteret inden for HFSP (»human frontier science programme«), som hører hjemme i Strasbourg, og hvis sigte er at støtte forskning vedrørende hjernens forskellige funktioner og molekylære biologiske undersøgelser. Dette program er nu i evalueringsfasen.

Dog er det endnu for tidligt at kunne gennemføre en samlet evaluering af resultaterne af den sidste tids udvikling på dette område. Kommissionen følger med stor interesse af forskning vedrørende dette fagområde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3088/95

af Giles Chichester (PPE)

til Kommissionen

(20. november 1995)

(96/C 173/04)

Om: Dyrslægemedicin

Hvordan er de forskellige niveauer for afgifter for licenser til dyrslægemedicin og vacciner i hver enkelt medlemsstat; og hvordan er niveauet for afgifter for licenser til dyrslægemedicin og vacciner i USA til sammenligning, især for så vidt angår medicin og vaccine til anvendelse i fjerkræindustrien?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(6. marts 1996)

Som tilføjelse til Kommissionens svar af 22. december 1995⁽¹⁾ kan nu gives følgende oplysninger.

De forskellige gebyrer, der opkræves af de nationale myndigheder for godkendelse af veterinærlægemidler, fastsættes til vurdering af et fuldstændigt dossier (til en dispenseringsform) som følger:

(oplysninger fra 1994 i ecu)

Belgien	± 1 630 til 3 010
Danmark	± 4 730
Tyskland	± 57 400
Grækenland	± 2 080
Spanien	± 1 890
Frankrig	± 2 270
Irland	± 5 250
Italien	± 533 til 1 330
Luxembourg	± 2 420
Nederlandene	± 2 640 til 8 245
Østrig	± 1 130
Portugal	± 750
Finland	± 8 650
Sverige	± 8 605
Det Forenede Kongerige	± 17 210

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 297/95 af 10. februar 1995⁽²⁾ kræver en ansøgning om godkendelse i fællesskabet et gebyr på 70 000 ECU (standardgebyr) til 100 000 ECU (når dossieret inkluderer flere dispenseringsformer af samme lægemiddel).

I USA koster vurderingen af et fuldstændigt dossier 162 000 US \$ eller ca. 127 640 ECU.

Drejer det sig om veterinærlægemidler som vacciner (uanset hvilken slags), nedsættes gebyret i Fællesskabet til 40 000 ECU for vurdering af et fuldstændigt dossier med et tillægsgebyr på 5 000 ECU for hver yderligere doseringsmængde eller dispenseringsform.

Visse medlemsstater (Belgien, Italien, Nederlandene) anvender ligeledes et gebyr, der varierer afhængigt af lægemidlets art.

I USA kan Føde- og Lægemiddeladministrationen (Food and Drug Administration) give dispensation eller reduktioner på gebyrerne. Kommissionen er ikke bekendt med de specifikke forhold, der gælder for fjerkrævacciner.

(1) EFT nr. C 48 af 19. 2. 1996, s. 24.

(2) EFT nr. L 35 af 15. 2. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3228/95

af Robin Teverson (ELDR)

til Kommissionen

(1. december 1995)

(96/C 173/05)

Om: Forbrænding af fossile brændstoffer

Skolebørn i min valgkreds er bekymrede over miljøet og har rejst følgende spørgsmål vedrørende forbrænding af fossile brændstoffer:

Selv om industrisamfundene erkender, at forbrænding af fossile brændstoffer i kulfyrede kraftanlæg er vigtig for fremgangen inden for industrien, er dette en af hovedårsagerne til den øgede drivhuseffekt, der medfører en stigning i den globale temperatur. Vil Kommissionen foreslå, at der tilbydes incitamenter til medlemsstaterne og eventuelt de andre lande, der stiler mod at få adgang til Den Europæiske Union, som vil gøre dem i stand til at investere i vedvarende energikilder, hvis de lukker nogen af deres kulfyrede kraftanlæg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis

(5. februar 1996)

Ifølge Kommissionens prognoser og i betragtning af udviklingen i energiforsyningsituationen på verdensplan skulle anvendelsen af fast brændsel i elektricitetsværkerne ikke komme til at stige inden for de nærmeste 25 år.

Da der ydermere er tale om, at den gennemsnitlige effektive udnyttelse af de kulfyrede kraftværker er i stadig stigning, skulle mængden af CO₂, der udsendes fra disse værker, samtidig blive formindsket betydeligt.

Kommissionen har længe været klar over vigtigheden af de vedvarende energikilder og har taget en hel række incitamenter i brug for at fremme anvendelsen heraf. Det igangværende JOULE-program for forskning og udvikling, som omfatter forskning i ikke-nuklear energi, har en klar overvægt til fordel for vedvarende energiformer, mens en betydelig andel af THERMIE-programmet er reserveret til — i industriel eller næsten industriel skala — at demonstrere disse energiformers tekniske og økonomiske levedygtighed og fremme indførelsen af dem. Desuden vedrører ALTERNER-programmet i samarbejde med THERMIE forskellige strategier for indførelse af vedvarende energi på markedet. Således omfatter Fællesskabets programmer hele spektret af aktiviteter lige fra forskning og udvikling til demonstration og udnyttelse af de nyudviklede teknologier.

Disse programmer har hidtil været begrænset til de aktiviteter, som finder sted i selve Fællesskabet, men der er blevet iværksat en lang række forskellige andre aktiviteter med henblik på at forbedre den generelle energiforsyningsituationen i Central- og Østeuropa.

Til orientering for de elever, der nærer ængstelse for dette emne, sender Kommissionen direkte det ærede medlem samt Europa-Parlamentets Generalsekretariat forskelligt dokumentarisk materiale herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3249/95

af Angela Billingham (PSE)

til Kommissionen

(1. december 1995)

(96/C 173/06)

Om: Det tyske radioprogram DSR

Har Kommissionen kendskab til, at afskaffelsen af det tyske radioprogram DSR (tidligere TV-SAT 2) har bevirket, at borgerne sidder tilbage med uanvendeligt modtagelsesudstyr?

Har Kommissionen ydermere kendskab til, at dette udstyr tilsyneladende stadig væk var i handelen frem til den 31. december 1994, skønt det var bekendt, at udsendelserne ville blive indstillet den 1. januar 1995?

Det forlyder, at den tyske regering har tilbudt sine egne borgere erstatning, men nægter at yde erstatning til andre. Mener Kommissionen, at der her er tale om forskelsbehandling af EU-borgere?

Kan Kommissionen til sidst oplyse, hvor mange lignende klager der er fremsat af medlemmer på deres vælgers vegne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
(21. februar 1996)**

DSR er en digitalsatellitradiotjeneste bestående af 16 tyske jordbaserede stereoradioprogrammer, der i princippet udsendes i multiplex over Kopernicus 1 FM2-satellitten (23.5°E, 12.625 FHz) og distribueres via kabelnet. Da en af fjernsynskanalerne på TV-SAT 2-satellitten ikke blev brugt, blev DSR også sendt fra denne satellit. DSR blev flyttet fra TV-SAT 2, da denne som nævnt holdt op med at transmittere tyske tv-programmer, men kan stadig modtages over det meste af Europa fra Kopernicus-satellitten. Forskellige andre tyske radioprogrammer kan modtages fra analoge satellittransmissioner over hjælpebærebølger til fjernsynsprogrammer. Indendørs udstyr til at modtage transmissioner fra TV-SAT 2 kan også bruges til transmissioner fra Kopernicus, forudsat at det tilhørende udendørs udstyr kan anvendes til frekvenser, der ligger lige over det direkte satellitudsendelsesfrekvensbånd på 11.7-12.5 FHz, som tidligere blev anvendt af TV-SAT.

Skønt Kommissionen ikke har nogen oplysninger om markedsføringspraksis hos leverandører af satellitmodtageudstyr, har det længe været reglen, at folk, der ønsker at købe udstyr, selv har ansvaret for at sikre, at det svarer til deres behov. I forbindelse med liberaliseringen af telekommunikationsmarkedet til stimulering af den teknologiske udvikling og afskaffelse af økonomisk ikke-bæredygtige aktiviteter vælger mange at købe sådant udstyr i lavprissupermarkeder i stedet for hos specialforhandlere, som kan yde den nødvendige rådgivning, hvilket fører til, at nogle køber udstyr, der i sidste ende viser sig ikke at kunne anvendes til det, det skal bruges til.

Kommissionen forstår, at Tyske Telekom, der handler privat, kun frivilligt har tilbudt erstatning til brugere af de tidligere DSR-transmissioner på TV-SAT 2 i Tyskland, da disse transmissioner udelukkende skulle modtages her.

Det er anden gang, et parlamentsmedlem har rejst dette spørgsmål i Kommissionen (den første var K. Coates i november 1994).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3320/95

**af Shaun Spiers (PSE)
til Kommissionen
(13. december 1995)
(96/C 173/07)**

Om: Sjette momsdirektiv

Kan Kommissionen oplyse, hvad der er gjort for at sikre, at alle medlemsstater gennemfører artikel 13 i det sjette

momsdirektiv 77/388/EØF⁽¹⁾, i henhold til hvilken »visse former for tjenesteydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, til fordel for personer, der deltager i sport eller fysisk træning« er momsfritaget?

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti
(16. januar 1996)**

Anvendelsen af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra m), i sjette momsdirektiv (77/388/EØF) er obligatorisk i alle medlemsstater efter ophævelsen af fritagelsen i bilag E, punkt 4, ved direktiv 89/465/EØF⁽¹⁾. Alle medlemsstaterne anvender den nu. Ved at tale om »visse former for tjenesteydelser« giver lovteksten de nationale myndigheder en vis frihed, hvilket er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, men følgelig ikke garanterer, at fritagelsen er den samme i alle medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT nr. L 226 af 3. 8. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3469/95

**af Martina Gredler (ELDR)
til Kommissionen
(18. december 1995)
(96/C 173/08)**

Om: Måling af ozonlaget i EU's medlemsstater — støtte til udviklingslandene ved overgangen til alternativer

Målinger af stratosfæren over Østrig har vist, at koncentrationen af ozonlaget fra januar til oktober 1995 er aftaget med ca. 10 % sammenlignet med det mangeårige gennemsnit.

Har Kommissionen sammenlignelige data fra andre medlemsstater, og, i bekræftende fald, bekræfter disse de østrigske målinger? Kan man eventuelt ved sammenligning af data aflæse en tendens om udviklingen i udtyndingen af ozonlaget over Europa?

Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen for at gøre det lettere for de udviklingslande, som har fået indrømmet længere frister for ophør med produktion af ozonlagdelæggende stoffer, at anvende alternativer, således at resultaterne af kampen mod ozonlagets udtynding allerede viser sig tidligere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(15. februar 1996)

Der findes ingen jordbaserede langtidsmålinger af ozonlaget i Østrig, og det er derfor vanskeligt at se, i forhold til hvilken periode der er sket en tilbagegang på 10 %. Kommissionen er klar over, at der er tale om en nedadgående tendens i stratosfærens ozonindhold over hele Europa. Dette er baseret på data fra langtidundersøgelser i andre europæiske lande og på de seneste års vigtigste europæiske eksperimenter vedrørende stratosfærens ozonindhold. En analyse af data fra hele verden fra første del af 1994 viser, at der har fundet en kraftig tilbagegang sted i ozonindholdet på alle årstider omkring de mellemste breddegrader (30-60 grader) på begge halvkugler. På den nordlige halvkugle har der i tidsrummet fra 1979 til 1994 om vinteren og foråret kunnet observeres nedadgående tendenser på hen imod 6 % pr. årti mod cirka 3 % om sommeren og efteråret. Under det andet europæiske eksperiment vedrørende stratosfærens ozonindhold (second European stratospheric ozone experiment — Sesame) i 1994-1995 har man i januar, februar og marts 1995 kunnet iagttage et vedvarende og udstrakt ozonsvind (på indtil 30 % under de normale værdier) inden for den arktiske polarhvirvel. Uden for polarhvirvelen og over de beboede egne på de mellemste breddegrader har ozonsvindet stemt overens med den ovenfor nævnte langtidstendens med en nedgang i ozonindholdet med 6 % pr. årti.

Med Montreal-protokollen har man skabt en finansiell mekanisme med henblik på at bistå udviklingslandene med at klare overgangen til alternative produkter og processer uden ozonnedbrydende stoffer. Fællesskabets medlemsstater har bidraget til denne fond. For øjeblikket er det Det Forenede Kongerige og Danmark, som repræsenterer Fællesskabet i eksekutivkomitéen for Montreal-protokollens fond.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3484/95

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(3. januar 1996)
(96/C 173/09)

Om: CO₂-emissioner i Den Tjekkiske Republik og i Den Slovakiske Republik fra private og statsejede virksomheder

1. Hvor store er de årlige CO₂-emissioner i Den Tjekkiske Republik og i Den Slovakiske Republik?
2. Hvordan er forureningen fordelt på statsejede og private virksomheder?
3. Hvilke statsejede og hvilke private virksomheder er de største forurenere? Hvor er de pågældende virksomheder hjemmehørende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(4. marts 1996)

De eneste oplysninger, Kommissionen råder over vedrørende årlige udledninger af CO₂, er fremkommet via Det Europæiske Miljøagentur (EMA) som led i undersøgelsen »Corinair 1990«. Nedenstående er en oversigt over de beregninger, der er udført for Tjekkiet og Slovakiet vedkommende.

Til dato har oplysningerne fra EMA ikke sat Kommissionen i stand til at fremsætte nogen udtalelse om punkt 2 og 3 i det ærede medlems forespørgsel om størrelsen, fordelingen og lokaliseringen af de opståede forurenende emissioner, dels fra statslige virksomheder, dels fra offentligt- og privatejede virksomheder.

(kilotons)

CO ₂ -emissioner (årsoversigter)	Tjekkiet	Slovakiet
1. Offentlige kraftværker, kombinerede kraftvarmeværker og fjernvarmeværker	64 963	15 863
2. Handels-, institutions- og boligopvarmning	51 085	10 470
3. Industriforbrænding	27 127	14 619
4. Produktionsprocesser	747	3 147
5. Udvinning og distribution af fossile brændstoffer	0	1 196
6. Brug af opløsningsmidler	0	N ⁽¹⁾
7. Vejtransportsektoren	7 667	4 501
8. Andre mobile kilder samt mobile maskiner	3 121	519
9. Affaldsbehandling og -bortskaffelse	757	320
10. Landbruget	0	N ⁽¹⁾
11. Naturen selv	2 060	4
I alt	157 527	50 639

⁽¹⁾ Formodes at være lig nul.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3498/95

af Nel van Dijk (V)
til Kommissionen
(3. januar 1996)
(96/C 173/10)

Om: Edb-styret hastighedsbegrænsende anordning til biler

Edb-styrede (ekstern styret) hastighedsbegrænsende anordninger til biler er et fleksibelt middel til begrænsning af køretøjernes hastighed.

Indførelsen af hastighedsbegrænsende anordninger i biler er kun mulig, hvis installeringen af en sådan anordning indføres som et krav i bilfabrikationen. Da der kun kan stilles sådanne krav på europæisk plan, kræves der enstemighed i EU for at indføre en sådan hastighedsbegrænsende anordning.

Mener Kommissionen ikke, at edb-styrede hastighedsbegrænsende anordninger til biler både kan bidrage til mindskelse af CO₂-udslippet og trafikikkerheden?

Er Kommissionen rede til at iværksætte et pilotprojekt for at undersøge virkemåden af sådanne hastighedsbegrænsende anordninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(22. februar 1996)

I december 1995 vedtog Kommissionen en meddelelse til Rådet og Parlamentet, hvori den skitserede valgmulighederne for at forbedre brændstoføkonomien i personbiler med henblik på at nedsætte deres CO₂-emission og anbefalede en strategi for en indsats på fællesskabsplan⁽¹⁾. Nøgleelementerne i denne strategi er en aftale med bilindustrien om målsætninger for brændstofforbrug, anvendelsen af beskatning som et instrument til at fremme brændstoføkonomien (herunder forøgede brændstofafgifter), idet der fortsat lægges vægt på Fællesskabets forskningsbestræbelser på at udvikle alternative energikilder for motorkøretøjer og en intelligent trafikforvaltning, samt en effektiv miljømærkningsordning for at informere forbrugerne. Efter Kommissionens opfattelse vil denne strategi skabe den nødvendige ramme for at sætte Fællesskabet i stand til at nå sine mål for en begrænsning af CO₂-emissioner inden år 2005. Med denne meddelelse ønsker Kommissionen at sætte en debat i gang om de mulige instrumenter, som kan anvendes til at opnå en formindskelse af CO₂, herunder anvendelsen af edb-teknologi til trafikovervågning.

Med henblik på at bidrage til en forbedring af teknologierne og fuldstændiggøre sine evalueringer støtter Kommissionen forskningsprojekter vedrørende anordninger som intelligente hastighedsbegrænsere inden for rammerne af sine programmer Drive- og Telematikapplikationer. Virkningen af disse anordninger på sikkerheden og på nedbringelsen af CO₂-emissioner bør evalueres meget omhyggeligt.

For tiden ydes der inden for programmet Telematikapplikationer støtte til udvikling og validering af et integreret system, hvori længdekontrollen af køretøjer er koblet sammen med eksterne hastighedsanbefalinger under hensyntagen til sikkerhedsaspekter og trafikforvaltningspolitik. Et sådant projekt, som involverer fire bilfabrikker og byen Torino, vil bidrage til at vurdere virkningen af sådanne systemer både på trafikikkerhed, trafikeffektivitet og en mindskelse af forurening.

Efter den første indkaldelse af forslag i forbindelse med transportforskningsprogrammet under det fjerde ramme-program er der modtaget adskillige forskningsforslag inden for området hastighedskontrol.

Telematikken vil ligeledes kunne bidrage til at mindske emissionerne af CO₂ ved at gøre trafikken mere flydende og mindske unødvendig kørsel som f.eks. kørsel med tomme vare- og lastbiler eller kørsel på jagt efter en parkeringsplads.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 689.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3519/95

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen

(3. januar 1996)

(96/C 173/11)

Om: A 26-»tunnelmotorvejen«

Som bekendt var tanken med A 26-motorvejsprojektet, den såkaldte tunnelmotorvej, at etablere en forbindelsesvej mellem havnene i Liguria (især Vte Voltri Europæisk Transport) og Nordeuropa via Schweiz. I juli 1995 åbnedes de sidste 32 km, men man er endnu ikke nået til grænsen med Schweiz og dermed til at etablere forbindelse til det europæiske motorvejsystem. A 26 fra Genova-Voltri når i nordgående retning kun så langt som til Gravelona Toce før Domodossola og langt før Sempione-tunnelen.

Kan Kommissionen oplyse:

1. Om den har kendskab til det såkaldte tunnelmotorvejsprojekt?
2. Hvilken opfattelse den i bekræftende fald har givet udtryk for i forbindelse med planen for transport mellem Nord- og Sydeuropa?
3. Om den ikke i benægtende fald mener, at en motorvej, hvormed der vil være etableret hurtig forbindelse til det schweiziske og tyske højhastighedsjernbanenet, både i tids- og udgiftsmæssig henseende kan lette varetransporten fra en Middelhavshavn til Nordeuropa?
4. Om den i betragtning af projektets positive aspekter agter at medtage det i sine mellemfristede programmer for udviklingen af landevejstransporten mellem Nord- og Sydeuropa, som i øjeblikket blokeres af de to flaskehalse ved Chiasso og Brenner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock

(12. februar 1996)

Kommissionen har fuldt ud erkendt betydningen af den rolle, motorvej A 26 spiller ved at skabe adgang fra de

liguriske havnebyer til Norditalien og Schweiz via Simplon-passet. Den har derfor også medtaget denne vejforbindelse i sit forslag til Parlamentet og Rådets beslutning om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet⁽¹⁾, som for øjeblikket er ved at blive gennemgået i Europa-Parlamentet og Rådet som led i den fælles beslutningsprocedure. Rådet har drøftet forslaget og er nået til politisk enighed om en fælles holdning. Parlamentet har netop afsluttet sin anden behandling heraf og stemt om ændringerne heri. Begge instanser har godkendt, at den pågældende trafikforbindelse medtages.

Med hensyn til transportudviklingen mellem Nord- og Sydeuropa, er det Kommissionens opfattelse, at dette »generiske« problem kun kan løses ved et samspil mellem mange forskellige faktorer, dvs. idet man opnår en fyldestgørende ligevægt mellem de forskellige transportformer, hvorved der garanteres brugerne frit valg og samtidig sikres positive følgevirkninger af transportinfrastrukturen for det omgivende miljø.

For at kunne foretage den fremtidige planlægning af infrastrukturprojekter på et solidt økonomisk grundlag har Kommissionen for nylig iværksat en undersøgelse omfattende forskellige prognoser for trafiksektoren. Denne vil komme til at omfatte forbindelser gennem Alperne for samtlige landtransportformers vedkommende og vil overalt i Europa tage behørigt hensyn til de regioner, der berøres af de pågældende forbindelser. Resultatet af denne undersøgelse, som forventes at foreligge i anden halvdel af 1996, bør kunne bidrage til en effektiv løsning på problemerne vedrørende den trafik, der skal krydse Alperne, og i forbindelse hermed samtidig at imødekomme efterspørgslen bedst muligt.

Hvad angår navnlig adgangsforholdene til og fra Schweiz gennem Simplon-tunnelen, er der ingen tvivl om, at denne i dag er problematisk i vintertiden, og at der desværre ikke er planlagt nogen udførelse af nyt tunnelbyggeri i den nærmeste fremtid. Den eksisterende jernbanetunnel er tilpasset til »piggy-back« transport. I al almindelighed benyttes denne tunnel ikke af lastvogne og kun i meget begrænset omfang af personbiler. Som følge af denne meget ringe efterspørgsel har de italienske og schweiziske jernbaneselskaber besluttet at ophøre med denne servicevirksomhed på lidt længere sigt.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 106 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3529/95

af Roberto Mezzaroma (UPE)

til Kommissionen

(3. januar 1996)

(96/C 173/12)

Om: De sociale følger af blandede familier

Der bemærkes en gradvis stigning af blandede og ikke-traditionelle familier med samme køn, f.eks. familier, der

består af lesbiske, homoseksuelle eller mænd og kvinder fra forskellige religioner og forskellige kulturer.

Kan Kommissionen foretage en undersøgelse af de sociale indvirkninger af disse familier, herunder særlig:

1. Hvilke resultater opnår man på lang og mellemlang sigt fra parforhold, der ikke er naturligt forenelige, og hvorledes er deres forbindelser med samfundet?
2. Hvilke mentale og sociale særpræg kendetegner de eventuelle adoptivbørn eller børn, der er født af en af parterne?
3. Hvilken indflydelse får de på heteroseksuelle familier med samme religion?
4. Hvilke sociale omkostninger skal institutionerne oppebære?
5. Hvorledes tager lokalsamfundet imod disse par?

Kan Kommissionen give en specifik besvarelse på ovennævnte spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(8. februar 1996)

Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt foretaget en undersøgelse af blandede familier med udgangspunkt i de enkelte familiemedlemmers seksuelle orientering, religion eller kultur. Kommissionen henleder det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på en omfattende undersøgelse⁽¹⁾, der er udført med støtte fra Kommissionen.

⁽¹⁾ Kees Waaldijk og Andrew Clapham — Homosexuality: A European Community Issue. Essays on Lesbian and Gay Rights in European Law and Policy. Udgivet i 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3548/95

af Robin Teverson (ELDR)

til Kommissionen

(3. januar 1996)

(96/C 173/13)

Om: EU-statistik om koncentration af ozon, nitrogendioxid og svovldioxid

Kommissionen bedes fremlægge de seneste statistikker i Den Europæiske Union om koncentrationen af ozon, nitrogendioxid og svovldioxid.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(20. februar 1996)**

De oplysninger, som der er anmodet om, figurerer i de følgende tre nedennævnte dokumenter:

- »Rapport fra Kommissionen om gennemførelsen af direktiverne om luftkvaliteten«⁽¹⁾. Denne rapport, som allerede er tilstillet Europa-Parlamentet, indeholder en samlet oversigt over de oplysninger, Kommissionen har indhentet vedrørende niveauerne for svovl- og kvælstofdioxid
- »Ozonforureningen af luften i løbet af sommeren 1995« af 29. september 1995
- »Overskridelserne af ozontærsklerne i Det Europæiske Fællesskab i 1994« af 29. september 1995 (resumé udarbejdet på grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til Rådets direktiv 92/72/EØF om luftforurening med ozon).

De to sidstnævnte dokumenter er notater fra Kommissionen, som blev forelagt på ministerrådsmødet (miljøministrene) den 6. oktober 1995, og som direkte vil blive tilsendt det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 372 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3549/95

af Nel van Dijk (V)
til Kommissionen
(5. januar 1996)
(96/C 173/14)

Om: Følgerne af den manglende overholdelse af bestemmelserne i direktivet om levesteder

En række pattedyr, som lever i Europa, herunder desman, ulv, Capaccinis flagermus, damflagermus og stor museøre, er i fare for at uddø, bl.a. fordi medlemsstaterne ikke overholder bestemmelserne i direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾, hvori der er fastsat en tidsplan for etableringen af Natura 2000 netværket over bevaringsområder.

Mener Kommissionen, at de ovennævnte fem dyrearters overlevelsesmuligheder nedsættes væsentligt ved, at medlemsstaterne ikke efterkommer direktivet og/eller efterkommer det med for stor forsinkelse?

Kan Kommissionen give oplysninger om den nuværende situation med hensyn til overholdelsen af bestemmelserne i direktiv 92/43/EØF?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der endnu ikke har efterkommet direktivet, og hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at overtale disse medlemsstater til at efterkomme direktivet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(28. februar 1996)**

Kommissionen er betænkelig ved manglende beskyttelse af de arter, som det er hensigten at beskytte gennem rådsdirektiv 92/43/EØF.

Overholdelse af direktiv 92/43/EØF har flere aspekter. De enkelte medlemsstaters egen lovgivning skal fuldt ud og korrekt omsætte direktivets beskyttelsesordning. Der skal udfærdiges en national liste over eventuelle beskyttelsesområder. Direktivets bestemmelser skal overholdes i praksis.

Pr. 10. januar 1995 havde fem medlemsstater endnu ikke meddelt deres lovgivning til omsætning af direktivet (Tyskland, Grækenland, Spanien, Italien og Portugal). Kommissionen har indledt overtrædelsesprocedurer i forbindelse hermed. Ti medlemsstater har endnu ikke indgivet en udtømmende national fortegnelse over mulige beskyttede områder (Belgien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Finland). Kommissionen har ligeledes indledt overtrædelsesprocedurer i denne forbindelse. Desuden er Kommissionen nu i færd med at kontrollere, om den nationale lovgivning, som er blevet meddelt, stemmer overens med direktivet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3579/95

af Josu Imaz San Miguel (PPE)
til Kommissionen
(10. januar 1996)
(96/C 173/15)

Om: Undervisning i sproget aragonsk

Med henvisning til, at den spanske stat har undertegnet og ratificeret det europæiske charter om regionale sprog og mindretalsprog, samt til, at det i loven om selvstyre i Aragón i artikel 7 hedder, »at de forskellige sprogforekomster i Aragón skal nyde beskyttelse . . .«, mener Kommissionen da, at undervisningen i sproget aragonsk som valgfrit fag er beskyttet af det europæiske charter?

Mener Kommissionen, at det, hvis dette sprog ikke tilbydes som valgfrit fag i skolerne, vil kunne betragtes som manglende opfyldelse af det europæiske charter om regionale sprog og mindretalsprog?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
(1. februar 1996)**

Det europæiske charter om regionale sprog og mindretalssprog, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, er et initiativ der er udgået fra Europarådet, og Kommissionen har således ingen kompetence med hensyn til implementeringen heraf.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3601/95

**af Gerardo Fernández-Albor (PPE)
til Kommissionen
(12. januar 1996)
(96/C 173/16)**

Om: Støtte til skibsbygning i Spanien

I årtier indtog skibsbygningsindustrien i Spanien en af de første pladser på verdensplan i denne sektor med bemærkelsesværdige økonomiske resultater og imponerende flotte teknologiske landvindinger. Desværre er dette ikke tilfældet i øjeblikket, hvor denne spanske industrigren er blevet kørt ud på et meget beskedent sidespor i forhold til de lande, der i dag står forrest med hensyn til skibsbygning.

Der har været forskellige grunde til dette positionstab, herunder skal fremhæves den stærke konkurrence fra de nye asiatiske magter i sektoren. Det må heller ikke glemmes, at den mangel på virkelig tilskyndelse, som denne industrigren i de sidste ti år har lidt under, ligeledes har haft en negativ indvirkning på udviklingen i den spanske skibsbygningsindustri.

Mener Kommissionen ikke, at den bør fremme en decideret genopretningspolitik for den spanske skibsbygningsindustri ved at vedtage nogle formler og programmer, som kan ligestille de mest fremtrædende inden for sektoren på verdensplan, således at den mangel på fantasi og initiativ, som har påvirket spansk industris tidligere så stolte flagskib i negativ retning, kan overvindes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(2. februar 1996)**

Kommissionen erkender fuldt ud vigtigheden af en effektiv og konkurrencedygtig skibsbygningsindustri i Fællesskabet, herunder Spanien. Dette fremgår af rækken af rådsdirektiver om støtte til skibsbygning. Målene med den politik, direktiverne lægger grunden for, som er vedtaget under vanskelige markedsvilkår, er at tilvejebringe et passende defensivt instrument mod unfair konkurrence gennem f.eks.

illoyal prisfastsættelse. Herved vil man kunne bevare Fællesskabets kapacitet på de dele af markedet, hvor dets skibsværfter er mere konkurrencedygtige, mens man samtidig opfordrer Fællesskabets værfter til at fortsætte den nødvendige omstrukturingsproces og sikrer fair og ensartede vilkår for konkurrencen internt i Fællesskabet.

Derfor støtter Kommissionen omstrukturingsbestræbelser, der tager sigte på at give Fællesskabets værfter mulighed for at styrke konkurrenceevnen. Den nøjagtige form, disse omstrukturingsforanstaltninger tager, vedrører hovedsagelig de berørte medlemsstater, når de blot er forenelige med reglerne i skibsbygningsdirektivet og OECD-aftalen om normale konkurrencevilkår i kommerciel skibsbygning og skibsreparation.

Under forhandlingerne om OECD-aftalen, der nu forventes at træde i kraft den 15. juli 1996, støttede Kommissionen Spaniens anmodning om en særlig undtagelse fra aftalen (der indebærer afskaffelse af enhver form for støtte til skibsbygning med visse begrænsede undtagelser) for at muliggøre en yderligere omstrukturering af den spanske skibsbygningsindustri. Aftalen giver Spanien tilladelse til frem til udgangen af 1998 at udbetale omstrukturingsstøtte på op til 180 mia. pta.

Omstrukturingsplanen blev anmeldt til Kommissionen i november 1995. På sit møde den 20. december 1995 besluttede Kommissionen at godkende et element i støttepakken (vedrørende udestående tidligere godkendt, men ikke udbetalt støtte i form af tabserstatning) og at indlede proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, for at undersøge, om de påtænkte skatte kreditter er forenelige med fællesmarkedet. De resterende dele af planen er stadig under behandling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3602/95

**af Philippe Monfils (ELDR)
til Kommissionen
(12. januar 1996)
(96/C 173/17)**

Om: Associeringsaftaler og audiovisuel politik

Den Europæiske Union har afsluttet en række associeringsaftaler med de central- og østeuropæiske lande (de tidligere østlande).

Disse associeringsaftaler indeholder bestemmelser om de pågældende landes deltagelse i den fælles audiovisuelle politik, navnlig om samordning af love og administrative bestemmelser om radiospredning.

På den anden side regnes der i hvidbogen om disse landes integrering i det indre marked med, at de overtager den gældende fællesskabsret i fuld udstrækning.

De pågældende central- og østeuropæiske lande ligger også i forhandlinger om optagelse i OECD.

Ifølge visse kilder gør OECD det til en forudgående betingelse for disse landes tiltrædelse, at de ensidigt og endegyldigt giver afkald på at gennemføre bestemmelserne i artikel 4 i direktivet om »fjernsyn uden grænser« (anvendelse af kvotaer til fremme af europæisk indhold på tv-kanalerne) med den begrundelse, at kodeksen vedrørende usynlige transaktioner ikke tillader forskelsbehandling.

Det skal erindres, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater i forbindelse med GATS-aftalerne ikke har påtaget sig nogen forpligtelser, der kan give anledning til tvivl om fællesskabsrettens gyldighed på dette punkt.

Det må derfor være tilladt at spørge, om OECD's fortolkning ikke er forkert eller i det mindste ligger uden for organisationens kompetenceområde, da den medfører hindringer for gennemførelsen af et generelt fællesskabsprincip — nemlig bevarelsen af den gældende fællesskabsret — og dermed skaber en alvorlig præcedens.

Kan Kommissionen bekræfte disse oplysninger, og hvordan fortolker den dem i givet fald?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(18. marts 1996)

Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) overvejer Ungarns, Polens og Slovakiets optagelse i OECD. Tjekkiet blev optaget i OECD i slutningen af 1995.

Da Tjekkiet afgav sin erklæring om accept af forpligtelserne i forbindelse med medlemskabet, indeholdt denne en forpligtelse til at udvide alle liberaliseringsforanstaltninger, der falder inden for kodekserne vedrørende kapitalbevægelser og usynlige transaktioner, og som landet kan træffe i medfør af sin Europaaftale med EF, til at omfatte alle OECD-medlemmer. Med hensyn til den audiovisuelle sektor i særdeleshed fremsatte Tjekkiet en erklæring om, at landet ikke indrømmer præferencebehandling til ikke-tjekkisk europæisk produktion inden for tv-radiospredning.

Denne forpligtelse indebærer ikke nogen frasigelse af noget aspekt af gældende EF-ret, som ethvert land, der optages i EF, forventes at acceptere og gennemføre. Det påvirker imidlertid de foranstaltninger, der træffes i medfør af Europaaftalerne, som indeholder bestemmelser om en gradvis lovharmonisering med henblik på senere optagelse i EF. Den tjekkiye forpligtelse i OECD kan gøre denne harmoniseringsproces vanskeligere.

Kommissionen har gjort det klart for regeringerne i både Ungarn og Polen, at en sådan forpligtelse er et unødvendigt

skridt i forbindelse med optagelse i OECD, da det indebærer frasigelse af en accepteret rettighed i medfør af OECD's kodekser (at deltage i et integrationsarrangement). Kommissionen bemærker, at Mexico ikke indgik en sådan forpligtelse i forbindelse med sin optagelse, ligesom der heller ikke var noget krav om en sådan forpligtelse.

Inden for rammerne af deres forhandlinger om optagelse i OECD har både Polen og Ungarn fremsat erklæringer, hvori de forbeholder sig deres rettigheder i medfør af OECD's kodekser. Erklæringerne er tilfredsstillende for EF, da de indebærer, at disse lande kan påkalde sig undtagelsesklausulerne i kodekserne på samme grundlag som andre OECD-medlemmer.

Både Tjekkiet og Ungarn har for deres eget vedkommende indført lovgivning om indenlandsk radiospredning, som ikke er forenelig med EF-retten. For Ungarns vedkommende er lovgivningen diskriminerende over for ikke-indenlandsk produktion, herunder produktion fra andre europæiske lande. Dette er uforeneligt med artikel 6 i direktivet om »fjernsyn uden grænser«, som også under visse omstændigheder lader europæiske tredjelande være omfattet af definitionen af, hvad der udgør et »europæisk værk«. Disse omstændigheder omfatter for tiden ikke gensidige arrangementer. Kommissionen vil undersøge denne situation med henblik på at sikre EF's og dets medlemsstaters interesser inden for denne sektor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3619/95

af **Amedeo Amadeo (NI)**

til **Kommissionen**

(12. januar 1996)

(96/C 173/18)

Om: Kakaosmør

Fællesskabsreglerne for fremstilling af chokolade tillader kun brug af 5 % erstatning for kakaosmør, men der findes dog forslag med henblik på at ændre de gældende regler.

Vil Kommissionen ikke forbyde brugen af andre vegetabiliske olier end kakaosmør til fremstilling af chokolade?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(7. marts 1996)

Kommissionen har endnu ikke afsluttet sine undersøgelser vedrørende det formålstjenlige i at ændre direktiv 73/

241/EØF⁽¹⁾ om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kakao- og chokoladevarer bestemt til konsum. Når den har taget endelig stilling, skal den nok underrette det ærede medlem.

(¹) EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3622/95

af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

til Kommissionen

(12. januar 1996)

(96/C 173/19)

Om: Europæisk lovgivning vedrørende overførsel af sygdommen Creutzfeldt-Jacob gennem blodtransfusion

Siden 1. oktober 1994 er producenter af langtidsholdbare plasmaprodukter i Den Europæiske Union forpligtet til at udelukke bloddonorer, som er blevet behandlet med medikamenter, der er tilberedt af menneskeligt hypofyse materiale, eller i hvis familie sygdommen Creutzfeldt-Jacob forekommer.

1. Er det rigtigt, at årsagerne til at udelukke visse donorer er, at det i teorien ikke kan udelukkes, at sygdommen Creutzfeldt-Jacob kan overføres gennem et blodprodukt?
2. Kender Kommissionen tilfælde, hvoraf det fremgår, at sygdommen Creutzfeldt-Jacob er overført gennem blod eller blodprodukter?
3. Mener Kommissionen, at lovgivningen bør være baseret på konstaterede fakta eller i det mindste sandsynligheder?
4. Mener Kommissionen ikke også, at det på ingen måde er dokumenteret, at denne sygdom kan overføres gennem transfusion af blod og blodprodukter på trods af en undersøgelse om dette spørgsmål?
5. Er det korrekt, at fagfolk først blev konsulteret om overførsel af denne sygdom gennem blod eller blodprodukter, efter at den politiske beslutning om at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af overførsel af sygdommen Creutzfeldt-Jacob allerede var truffet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(14. marts 1996)

1. Artikel 3 i Rådets direktiv 89/381/EØF⁽¹⁾ bestemmer, at de foranstaltninger mod overførsel af smitsomme sygdomme, som Europarådet anbefaler at træffe, skal indeholdes i de foranstaltninger, medlemsstaterne selv træffer. I Europarådets vejledning om fremstilling, anvendelse og kvalitetssikring af bestanddele fremstillet på basis af blod anbefales det, at alle, der har været behandlet med hypofysestrakter, eller i hvis familie, sygdommen Creutzfeldt-Jacob kan spores, udelukkes som donorer. Det skyldes, at risikoen for overførsel af sygdommen Creutzfeldt-Jacob via blodtransfusion teoretisk ikke kan udelukkes. Det er dog kun et begrænset antal personer, der ikke kan være donorer af denne årsag.

2. Kommissionen kender ikke til nogen forbindelse mellem sygdommen Creutzfeldt-Jacob og blod eller blodprodukter.

3. Kommissionen mener, at lovgivning så vidt muligt bør baseres på fakta. Dog kan den ikke ignorere risici mod folkesundheden.

4. Der findes hverken epidemiologisk bevis for overførsel af sygdommen Creutzfeldt-Jacob via lægemidler fremstillet på basis af plasma eller forsøgserfaringer, som understøtter en risiko for overførsel. Imidlertid er det netop på grund af utilstrækkelige data, at en sådan risiko ikke kan udelukkes.

5. Sygdommen Creutzfeldt-Jacob er en sygdom, der ikke kan konstateres, før de kliniske symptomer har vist sig. Det kan imidlertid tage flere år, sommetider hele livet, fra det øjeblik, infektionen påføres, til sygdommen Creutzfeldt-Jacob viser sig. Overførslen af sådanne sygdomme har altid været genstand for bekymring og opmærksomhed.

(¹) EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3643/95

af Maartje van Putten (PSE)

til Kommissionen

(12. januar 1996)

(96/C 173/20)

Om: Batwa-folkets forhold i Rwanda

I beslutning AVS-EU 1429/95/endl.⁽¹⁾ om resultaterne af observationsrejsen til Burundi, Zaire og Rwanda og om situationen i regionen udtrykker Den Paritetiske Forsamling AVS-EU sin bekymring over Batwa-folkets forhold i Rwanda og på forskellige flygtningelokaliteter. Forsamlingen anmoder desuden om en undersøgelse af Batwa-folkets forhold.

1. Er Kommissionen bekendt med, om — og i bekræftende fald hvordan — det nuværende styre i Rwanda sikrer beskyttelse af Batwa-folkets menneskerettigheder?

2. Er Kommissionen bekendt med undersøgelsesresultater om menneskerettighedssituationen for Batwa-folket i Rwanda og i nabolandene (navnlign Zaire), hvor mange har søgt tilflugt de seneste år?
3. Hvorledes vurderer Kommissionen menneskerettighedssituationen for Batwa-folket i Rwanda og for Batwa-flygtninge i de omliggende lande?
4. Er Kommissionen i sit samarbejde med hjælpeorganisationer i Rwanda på nogen måde særlig opmærksom på de indfødte folk — og i givet fald hvordan?

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 2. februar 1995 i Dakar (Senegal).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(6. marts 1996)

1. Så vidt Kommissionen ved, fører den nuværende rwandiske regering ikke nogen specifik politik over for Batwa-folket.
2. Batwa-folket blev anslået til 30 000 personer før april 1994. I øjeblikket befinder der sig omkring 10 000 batwaer inden for Rwandas grænser. Ca. 10 000 omkom under begivenhederne i april 1994. En halv snes tusinde befinder sig i flygtningelejre.
3. I en tid, hvor situationen allerede er vanskelig for alle de berørte rwandiske befolkningsgrupper både i indlandet og i udlandet, er situationen for Batwa-folket næppe bedre.

I maj 1995 forenede Rwandas batwaer sig i en organisation (der betår af flere sammenslutninger), Caurwa (samfundet af oprindelige folkeslag i Rwanda), som forsvare deres interesser.

4. Der findes som led i Kommissionens samarbejde med Rwanda ingen foranstaltninger, der henvender sig specifikt til Batwa-folket. De er i Rwanda som i alle flygtningelejre omfattet af foranstaltninger, der henvender sig til alle befolkningsgrupper.

Batwa-folket følges dog inden for rammerne af De Forenede Nationers menneskerettighedsmission, som Fællesskabet deltager i, opmærksomt af observatører, som er klar over Batwa-folkets specifikke stilling i det komplekse rwandiske samfund.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3648/95

af Roberta Angelilli (NI)

til Kommissionen

(12. januar 1996)

(96/C 173/21)

Om: Uregelmæssig gennemførelse af faglige uddannelseskurser, der samfinansieres af Den Europæiske Union

I 1991 gav Lazio-regionen ENFAP UIL og Consorzio Alto Lazio (to faglige uddannelsesorganer) til opgave at gennemføre nogle omskolingskurser for ansatte i arbejdsløsheds-kassen i kraftværket i Montalto di Castro. Gennemførelsen af disse kurser har været forbundet med alvorlige uregelmæssigheder, og statsadvokaten Civitavecchia har indledt en undersøgelse.

Kommissionen bedes oplyse, om den er orienteret herom, og mener den ikke, at Den Europæiske Union, idet de to organer har modtaget et acontobeløb på henholdsvis 35 % og 70 % af de ca. 2 mia., der var afsat, (eller samfinansieret af EU) i det mindste for den del, der vedrører den, kan kræve, at betalingerne indstilles, eller at de allerede udbetalte beløb eventuelt tilbagebetales?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(6. marts 1996)

Kommissionen har ikke på dette stadium modtaget oplysninger om denne sag inden for rammerne af den ordning, der fastsætter, at medlemsstaterne skal meddele Kommissionen uregelmæssigheder på det strukturpolitiske område.

I denne sammenhæng gennemfører Kommissionen i den pågældende medlemsstat en undersøgelse af det forhold, det ærede medlem nævner. Kommissionen vil ikke undlade at informere det ærede medlem om resultatet af denne undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3650/95

af Klaus Rehder (PSE)

til Kommissionen

(12. januar 1996)

(96/C 173/22)

Om: Meddelelsespligt, jf. EF-traktatens artikel 92, stk. 1

Ifølge artikel 92, stk. 1, i traktaten om oprettelse af EF er »støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder

eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«. For at kunne overvåge, at dette forbud overholdes, skal Kommissionen underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil.

Kommissionen bedes på denne baggrund oplyse følgende:

1. Findes der en bagatelgrænse for sådanne former for støtte?
2. Gælder pligten til at underrette Kommissionen også engangsstøtte til mindre virksomheder?
3. Skal en kommunes planer om at indrømme en håndværksvirksomhed, der i kraft af sin art ikke driver handel med nogen anden medlemsstat, gunstige økonomiske betingelser i forbindelse med køb af et nyt virksomhedsareal, først meddeles Kommissionen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(4. marts 1996)

1. Kommissionen har med de minimis-reglen, der blev indført i 1992 (punkt 3.2 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (SMV))⁽¹⁾ og nærmere defineret i 1993 (retningslinjer for anvendelse af »de minimis«-ordningen, der er fastsat i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (SMV), (Skrivelse af 23. marts 1993 til medlemsstaterne), trykt i Kommissionen (udg.), Konkurrencereglerne i De Europæiske Fællesskaber — del IIA: Statsstøtteregler (Bruxelles-Luxembourg 1995)), indført en bagatelgrænse for støtte. De minimis-reglen bygger på antagelsen af, at støtte indtil et bestemt beløb ikke medfører nogen mærkbar påvirkning af samhandelen og konkurrencen mellem medlemsstaterne og derfor i reglen ikke falder ind under EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Kommissionen besluttede den 24. januar 1996 at ændre de minimis-reglen. De minimis-støtte er støtte på højst 100 000 ECU eller en modværdi heraf, de ydes inden for en treårig periode til en hvilken som helst virksomhed uanset størrelsen. Denne støtte er ikke underlagt bestemmelsen i EF-traktatens artikel 93, stk. 3, om forpligtelsen til anmeldelse og kan udbetales ved siden af støtte på grundlag af godkendte programmer.

2. Forpligtelsen til at anmelde statsstøtte, der er fastsat i EF-traktatens artikel 93, stk. 3, gælder enhver støtte, der opfylder kriterierne i artikel 92, stk. 1. Derfor skal engangsbetrag til SMV, der ydes uden for godkendte programmer, også anmeldes.

3. Favorable finansielle betingelser for en kommunes salg af en erhvervsgrund til en håndværksvirksomhed betragtes under følgende forudsætninger som anmeldelsespligtig støtte: 1.: Den begunstigede virksomhed producerer varer eller tjenesteydelser, for hvilke der ikke kan udelukkes at være en grænseoverskridende handel. 2.: Det kan ikke

udelukkes, at transaktionen sker til en værdi, der ligger under markedsværdien og 3.: Det kan ikke udelukkes, at forskellen mellem købspris og markedsværdi overstiger de minimis-grænsen, eller at den begunstigede virksomhed allerede har udnyttet de minimis-rammen med andre tilfælde af de minimis-støtte.

⁽¹⁾ EFT nr. C 213 af 19. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-8/96

af Phillip Whitehead (PSE)

til Kommissionen

(25. januar 1996)

(96/C 173/23)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i tredjelande

Hvilke yderligere planer har Kommissionen om at undersøge krænkelser af menneskerettighederne i tredjelande i forbindelse med vurdering af omfanget og arten af de pågældende landes eksport til EF, navnlig med hensyn til de anvendte produktionsmetoder og anvendelse af tvangsarbejdskraft?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(11. marts 1996)

Fællesskabets aftalemæssige forbindelser til tredjelande er for hver enkelt aftales vedkommende et middel til at anlægge en samlet synsvinkel på den politiske, sociale og økonomiske udvikling. Den systematiske indføjelser i aftalerne af en bestemmelse, hvori menneskerettighederne betegnes som et væsentligt element af aftalen, samt af en artikel om manglende overholdelse af disse rettigheder, gør det muligt at uddybe samarbejdet og forstærke indsatsen med henblik på en styrkelse af retsstaten, befæstelse af den dømmende magt, understøttelse af ytringsfriheden og forsvar af sårbare befolkningsgrupper. Derved bliver det også muligt at udnytte en bred vifte af restriktive foranstaltninger, således at parterne kan reagere på en måde, der er afpasset efter, hvor alvorligt den enkelte konkrete overtrædelse af menneskerettighederne er.

Kommissionen følger med stor opmærksomhed menneskerettighedssituationen rundt om i verden, især i de lande, hvor fænomener som udnyttelse af de helt unges arbejdskraft er fremherskende.

I december 1994 vedtog Rådet en ny ordning for tidsrummet 1995-1998 vedrørende de generelle præferencer. Artikel 9 i den pågældende forordning indeholder bestemmelser om en midlertidig, fuldstændig eller delvis inddragelse af den generelle præferenceordning, bl.a. i tilfælde af enhver form for tvangsarbejde og udførsel af varer, der er fremstillet i fængsler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-14/96af **Martina Gredler (ELDR)**til **Kommissionen**

(25. januar 1996)

(96/C 173/24)

Om: Mærkning af genetisk modificerede levnedsmidler

På en konference arrangeret af Consumer Affairs Intergroup om nye levnedsmidler den 13. december 1995 i Strasbourg gav repræsentanter for levnedsmiddelindustrien udtryk for, at det på nogle områder ganske enkelt ikke er muligt at mærke levnedsmidler, som indeholder genetisk modificerede organismer. Som eksempel nævntes sukker, da man ved forarbejdningen af sukkerroer i en central fabrik ikke længere kan skelne mellem, hvilke sukkerroer der stammer fra hvilken høst. Som lægmand kan man kun vanskeligt forestille sig, at en særskilt oplagring og forarbejdning af sukkerroer, som er genetisk modificerede, og sukkerroer i naturlig tilstand medfører så store vanskeligheder og så store omkostninger, at forbrugeren må holdes i uvidenhed om, hvorvidt det sukker, han køber, er genetisk modificeret eller ej.

Har Kommissionen kendskab til undersøgelser, som viser, hvor store yderligere omkostninger sukkerroindustrien ville få, hvis der af hensyn til forbrugerne gennemførtes en streng adskillelse af produktionen og en klar mærkning af genetisk modificeret sukker?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(13. marts 1996)

Sukkerroer udsættes i dag for gentekniske modifikationer for at blive gjort modstandsdygtige over for rizomania, en roesygdom, som bliver stadig mere udbredt i Europa. I de medlemsstater, der er hårdest ramt heraf, nemlig Tyskland, Frankrig, Italien og Østrig, er hidtil næsten 200 000 ha jord blevet berørt med påfølgende udbyttetab på op til 50 % af afgrøderne. Hverken et bestemt sædskifte eller kemiske bekæmpelsesmidler, endssige anvendelse af traditionelle dyrkningsmetoder, hvor sigtet netop er at udvikle rizomaniamodstandsdygtighed, har indtil nu kunnet standse den fortsatte udbredelse af det pågældende virus. Da omfanget af rizomaniaudbruddet selv i en relativt begrænset region kan være meget forskelligt alt efter markernes beliggenhed, vil den samme landbruger alt efter omstændighederne benytte dels genetisk modificeret, dels traditionelt frømateriale. En sukkerfabrik modtager normalt roer fra 3 000 til 6 000 forskellige landbrugsbedrifter.

Da roernes holdbarhed er ret begrænset, bliver de generelt meget hurtigt videreførelset i en kontinuerlig produktionsproces. Først mellemproduktet tyksaft kan oplagres midlertidigt, indtil denne saft forarbejdes definitivt. Særskilt lagring eller forarbejdning af gængse og genmanipulerede, rizomaniaresistente sukkerroer vil derfor næppe kunne

komme på tale i praksis og er forbundet med så enorme ekstra omkostninger, at det ikke mere ville stå i et rimeligt forhold til fremstillings- og salgsomkostningerne for sukkeret.

Sukkerroernes gentekniske modifikation foretages af agnomiske grunde med henblik på at forebygge rizomaniaangreb og deraf følgende udbytteforringelse. Denne gentekniske modifikation af roen har dog på ingen måde nogen indflydelse på det sukker, der fremstilles på basis heraf og da heller ikke kan skelnes fra det sukker, der er fremstillet af gængse sukkerroearter.

Den varemærkning, der er obligatorisk foreskrevet i lovgivningen, skal være omfattende, informativ og signifikant, men dog samtidig også tage behørigt hensyn til de krav, der stilles med hensyn til rimelighed og gennemførlighed. En særskilt varedeklaration for sukker, som er produceret af genmodificerede sukkerroer, samt af kager og desserter, ville være i direkte modstrid med disse krav og ville slet ikke kunne efterprøves i praksis. For det første ville sådanne bestemmelser medføre uforholdsmæssigt høje driftsomkostninger, og for det andet ville forbrugerne delvis blive vildledt, da de som følge af den særskilt varedeklaration måtte gå ud fra, at der var tale om en forskel mellem de to produkter, som der i virkeligheden slet ikke er tale om. Helt anderledes forholder det sig med en genetisk modifikation, som medfører helt forskelligartede egenskaber ved de pågældende levnedsmidler (for eksempel anderledes fedtsyresammensætning, forøget vitaminindhold, mangel på et bestemt, allergifremkaldende protein o.l.). I disse tilfælde bør der i form af en fuldt informativ varedeklaration gives oplysninger om både den ændrede egenskab ved produktet og den metode, der er benyttet ved fremstillingen heraf.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-19/96af **Karsten Hoppenstedt (PPE)**til **Kommissionen**

(17. januar 1996)

(96/C 173/25)

Om: Mediernes kompetence

I en række af Den Europæiske Unions medlemsstater har de nationale medietilsynsmyndigheder modtaget ansøgninger om udstedelse af licenser til specialiserede teleshoppingsendere. De pågældende sendere har delvis allerede foretaget betydelige investeringer for at udvikle innovationsprojekter. Behandlingen af ansøgningerne forsinkes imidlertid på grund af en eksisterende retsikkerhed med hensyn til, om eventuelle licenser er forenelige med fællesskabsretten.

Den nuværende udformning af direktivet om fjernsyn uden grænser indeholder i artikel 18, stk. 3, en tidsmæssig begrænsning for teleshopping på en time. Forslaget om ændring af direktivet indeholder ikke længere en sådan begrænsning.

Tildelingen af licenser til specialiserede teleshoppingsendere må ikke længere forsinkes, og investeringer i et nyt marked med fremtidsmuligheder må ikke hindres på grund af en eksisterende retsikkerhed.

Kan Kommissionen derfor bekræfte:

at den tidsmæssige begrænsning i artikel 18, stk. 3, i direktivet om fjernsyn uden grænser i sin nuværende udformning er begrænset til teleshoppingprogrammer inden for rammerne af helaftensprogrammer, men at det ved en saglig korrekt fortolkning imidlertid ikke indeholder noget generelt forbud mod specialiserede teleshoppingsendere,

eller at den i det mindste med henblik på forslag om ændring af fjernsynsdirektivet, hvori det udtrykkeligt præciseres, at der for specialiserede teleshoppingsendere ikke gælder nogen tidsmæssig begrænsning, også allerede inden inkrafttrædelsen af denne ændring ikke vil indlede nogen overtrædelsesprocedure mod de medlemsstater, der tildeler sådanne sendere licenser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja**
(22. marts 1996)

Kommissionen henviser det ærede medlem til svaret på Philippe De Coenes skriftlige forespørgsel P-2067/95⁽¹⁾ vedrørende teleshoppingens retsstilling i henhold til direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed⁽²⁾. Som det ærede medlem ved, da han var ordfører i forbindelse med Kommissionens ændringsforslag til ovenstående direktiv, er situationen ligeledes beskrevet i indledningen til Kommissionens forslag⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 311 af 22. 11. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989.

⁽³⁾ Dok. KOM(95) 86 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-20/96
af Florus Wijsenbeek (ELDR)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 173/26)

Om: Det finske færdselspolitis kontrol af EU-transit

Er Kommissionen bekendt med, at det finske færdselspoliti konsekvent kontrollerer EU-transportører, der kører i transit gennem Finland, og altid giver bøder for vogntog, der er længere end 18,35 m, men kortere end 18,75 m, således som fastsat af Rådet den 8. december 1995, og kun tillader

transit af trækker og anhænger separat, mens de finske transportører selv kører med vogntog på 20 m, og også norske transportører kan køre i transit med samme længde vogntog?

Anser Kommissionen denne handlede måde for at være korrekt og i overensstemmelse med den nye lovgivning og med princippet om lige konkurrencevilkår?

Hvad påtænker Kommissionen i benægtende fald at gøre?

Vil Kommissionen i bekræftende fald opfordre de finske myndigheder til at udvise større smidighed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**
(7. marts 1996)

Ifølge direktiv 85/3/EØF⁽¹⁾ skal vogntog med en samlet længde på indtil 18,35 m frit kunne bevæge sig i Fællesskabet.

Et vogntog kan bestå af en motorvogn med påhængsvogn eller en motorvogn og en kærre. En påhængsvogn defineres i Fællesskabets lovgivning som et trukket køretøj med mindst to aksler og en trækanordning, der kan bevæge sig vertikalt (i forhold til påhængsvognen) og styre forakslens (eller forakslernes) retning men ikke overføre statisk belastning til det trækkende køretøj.

En kærre er et trukket køretøj med en trækanordning, der ikke kan bevæge sig vertikalt (i forhold til påhængsvognen), og hvis aksel (eller aksler) er anbragt tæt på køretøjets tyngdepunkt (når det er ensartet lastet), så kun en lille statisk vertikal belastning overføres til det trækkende køretøj.

I Finland må kun vogntog, som består af motorvogn og påhængsvogn, være længere end 18,35 m (indtil 22 m). Ifølge Kommissionens oplysninger kan sådanne vogntog fra alle medlemsstater bevæge sig frit i Finland, hvis deres samlede maksimale længde ikke er over 22 m.

De vogntog, som det ærede medlem omtaler, og som ikke kunne komme ind i Finland, var vogntog med kærre, og sådanne vogntog må i Finland kun have en samlet maksimal længde på 18,35 m, hvad der er i overensstemmelse med gældende europæisk lovgivning.

I 1995 vedtog Rådet en fælles holdning om forøgelse af vejtogets længde til 18,75 m, som skulle være gældende i al national og international transport. Den nuværende maksimale lastlængde på 15,65 m er imidlertid uændret.

Det betyder, at selv om den nye lovgivning gennemføres, vil kun de kombinationer, der opfylder disse betingelser, blive garanteret fri og uhindret bevægelighed i Fællesskabet.

Medlemsstaterne kan derfor, selv i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i det kommende direktiv (det såkaldte modulkoncept), forbyde forskellige kombinationer eller vogntog; hvis længde er over 18,75 m, forudsat at dette — naturligvis — også gælder national transport.

(¹) EFT nr. L 2 af 3. 1. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-23/96

af Glenys Kinnock (PSE)

til Kommissionen

(25. januar 1996)

(96/C 173/27)

Om: Grønningen om informationssamfundet og udviklingsverdenen

Planlægger Kommissionen at medtage udviklingsverdenen i den foreslåede grønningen om informationssamfundet?

I betragtning af behovet for at medtage de sydlige lande i denne udvikling forekommer det hensigtsmæssigt at behandle, hvordan dette kan gennemføres.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(18. marts 1996)

Som det ærede medlem ganske rigtigt understreger, fortjener udviklingslandenes plads i informationssamfundet ganske særlig opmærksomhed. For disse lande gælder det om at være med i den nye »informationstidsalder« og udnytte de muligheder, den frembyder. Spørgsmålet om, hvordan de europæiske lande kan involvere udviklingslandene i informationssamfundet, vil blive behandlet i grønningen om forbindelserne mellem informationssamfundet og de øvrige aspekter af Fællesskabets politik. For Kommissionen drejer det sig om at sørge for, at man i samarbejdet mellem Fællesskabet og udviklingslandene tager højde for informationssamfundets nye dimensioner.

Denne holdning afspejler sig i de retningslinjer, der blev fastlagt under G7-landegruppens møde i Bruxelles i februar 1995, og hvori det konkluderedes:

»Vi skal bidrage til, at der bliver tale om en fælles verdensomspændende indsats. De lande, der er på vej til at blive industrilande, og udviklingslandene skal have mulighed for fuldt ud at deltage i denne proces, som vil sætte dem i stand til at fremskynde den teknologiske udvikling, samt stimulere den sociale og økonomiske udvikling«.

Kommissionen deltager aktivt i forberedelsen af konferencen om informationssamfundet for udviklingslandene, som skal finde sted den 13. til 15. maj 1996 i Sydafrika. I denne ministerkonference deltager G7-gruppen og endvidere 23 udviklingslande repræsenterende de forskellige verdensdele, de berørte internationale organisationer samt en række erhvervsrepræsentanter. På dagsordenen står en række spørgsmål af generel art som for eksempel informationssamfundets muligheder for at dække udviklingslandenes behov, den fremtidige dialog, det nødvendige samarbejde samt mere konkrete temaer vedrørende infrastrukturene, de lovgivningsmæssige rammer, finansieringen og de vigtigste anvendelsesområder inden for medicin, undervisning, industri og handel og offentlig administration.

Informationssamfundet er ligeledes medtaget i de nye relationer mellem Fællesskabet og tredjelande i Middelhavsområdet, som var emnet for en ministerkonference i Barcelona den 27. og 28. november 1995. Endvidere afholder det italienske formandskab med støtte fra Kommissionen en konference i Rom den 30. og 31. maj 1996 om informations-, kommunikations-, uddannelses- og forskningssamfundet i Europa og Middelhavsområdet. Denne ministerkonference forberedes af tre arbejdsgrupper vedrørende henholdsvis forskning, regulering og industrielle aspekter samt uddannelse.

Endelig planlægger Kommissionen at udarbejde et arbejdsdokument med henblik på mere nøjagtigt at analysere den rolle, informationssamfundet kommer til at spille for udviklingen, og hvorledes Fællesskabets samarbejdsinstrumenter bedst kan udnyttes i den sammenhæng.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-29/96

af Honório Novo (GUE/NGL)

til Kommissionen

(18. januar 1996)

(96/C 173/28)

Om: Associeringsaftale mellem EU og Kongeriget Marokko

Den nye associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko kan først træde i kraft efter ratificering i samtlige medlemsstaters og Kongeriget Marokkos parlamenter og efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Der er forlydender om, at »EU-kredse« skulle overveje muligheden for at tage skridt til at fremskynde anvendelsen af visse bestemmelser i aftalen og med henblik herpå betjene sig af fremgangsmåder, som ville fritage for ratificering i de nationale parlamenter.

Kan Kommissionen oplyse, om den har til hensigt at tage initiativ til at fremskynde aftalen mellem EU og Marokko uden af afvente hele ratificeringsprocessen, hvilke foranstaltninger vil den i bekræftende fald træffe, og hvilke bestemmelser i krafttræden vil blive fremskyndet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(1. februar 1996)

Det er rigtigt, at associeringsaftalen mellem Fællesskabet og Marokko, der blev parafet den 15. november 1995, først kan træde i kraft efter ratificering af medlemsstaternes og Marokkos parlamenter samt efter samstemmende udtalelse fra Parlamentet.

Den 22. december 1995 vedtog Rådet dog på forslag af Kommissionen en forordning, der fastsætter en fremskyndet anvendelse af visse bestemmelser i aftalen⁽¹⁾.

Denne fremskyndede anvendelse af visse indrømmelser vedrører dels landbrugsprodukter, der eksporteres af Marokko, og som siden Uruguay-runden skal overholde indgangsprisordningen, og dels afskårne blomster samt sardinkonserver, for hvilke der under forhandlingen blev fastsat en fremskyndet i krafttræden.

For så vidt angår den første kategori af produkter, drager Marokko således fordel af anvendelsen af bundne indgangspriser, der er lavere end dem, der er fastsat i fællesskabstilbuddet i forbindelse med Uruguay-runden, og dette for at gøre det muligt for Marokko at eksportere de traditionelle handelsmængder af visse produkter såsom tomater og citrusfrugter til Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 af 30. 12. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-33/96
af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 173/29)

Om: Skærmterminaludstyr

På hvilket retsgrundlag forsøger Det Forenede Kongerige at få taget direktiv 90/270/EØF⁽¹⁾ op til revision?

⁽¹⁾ EFT nr. L 156 af 21. 6. 1990, s. 14.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-34/96
af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 173/30)

Om: Skærmterminaludstyr

Har Kommissionen accepteret at tage Rådets direktiv 90/270/EØF op til revision, og i bekræftende fald på hvilket grundlag?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-35/96
af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 173/31)

Om: Skærmterminaludstyr

Hvilke beviser har Det Forenede Kongerige fremlagt for at godtgøre, at direktiv 90/270/EØF lægger en »urimelig byrde« på arbejdsgiverne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-36/96
af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 173/32)

Om: Skærmterminaludstyr

Hvilke beviser har Det Forenede Kongerige forelagt for at påvise fordelene ved direktiv 90/270/EØF?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-40/96
af Stephen Hughes (PSE)
til Kommissionen
(25. januar 1996)
(96/C 173/33)

Om: Skærmterminaludstyr

Hvilke artikler i direktiv 90/270/EØF forsøger Det Forenede Kongerige at få taget op til revision?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-53/96

af Stephen Hughes (PSE)

til Kommissionen

(25. januar 1996)

(96/C 173/34)

Kommissionen vil dog sikre sig, at direktiv 90/270/EØF fortsat er tilpasset det tekniske fremskridt ved i givet fald at foreslå ændringer, som kunne vise sig at være nyttige eller nødvendige under hensyntagen til de seneste videnskabelige fremskridt og den seneste teknologiske udvikling.

Om: Skærmterminaludstyr

Hvor meget vil en »revision« af direktiv 90/270/EØF koste hver enkelt medlemsstat og Europa-Kommissionen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-60/96

af Maren Günther (PPE)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/37)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-54/96

af Stephen Hughes (PSE)

til Kommissionen

(25. januar 1996)

(96/C 173/35)

Om: Konflikten mellem målet om budgetsanering gennem strukturtilpasningsprogrammer i udviklingslandene og fremme af uddannelsessektoren ved hjælp af udviklingslandenes offentlige midler

Om: Skærmterminaludstyr

Hvilket arbejde, der for øjeblikket udføres af Kommissionen, vil blive forsinket, hvis en »revision« af direktiv 90/270/EØF gennemføres i 1996?

Et af strukturtilpasningsprogrammernes vigtigste mål, som udviklingslandene pålægges af det internationale donor-samfund, er at sanere disse landes statsbudgetter. Adskillige regeringer i udviklingslandene foretager også nedskæringer i budgettet på uddannelsesområdet for at spare på det offentlige midler. Kommissionen har dog erklæret, at fremme af uddannelse i udviklingslandene er en af prioriteterne i udviklingssamarbejdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-58/96

af Stephen Hughes (PSE)

til Kommissionen

(25. januar 1996)

(96/C 173/36)

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe, for at strukturtilpasningsprogrammerne for udviklingslandene ikke fører til en nedskæring af bevillingerne til uddannelsessektoren?

Om: Skærmterminaludstyr

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(22. februar 1996)

Går Europa-Kommissionen med til at revidere direktiv 90/270/EØF, fordi den forsøger at få Det Forenede Kongeriges støtte til det fjerde handlingsprogram med henblik på regeringskonferencen i 1996?

Det rejste spørgsmål henhører både under næstformand Manuel Maríns og kommissionsmedlem João de Deus Pinheiros kompetenceområde, og de fremsætter derfor et fælles svar på Kommissionens vegne.

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
på skriftlig forespørgsel E-33/96, E-34/96, E-35/96,
E-36/96, E-40/96, E-53/96, E-54/96 og E-58/96**

(7. marts 1996)

Fællesskabet sætter specifikt ind på at forene strukturtilpasningen og den sociale udvikling.

Kommissionen har ikke kendskab til en officiel anmodning fra Det Forenede Kongerige om at få taget direktiv 90/270/EØF op til revision. Under alle omstændigheder har Kommissionen ikke til hensigt at foretage en sådan revision.

Mere end 30 % af de counterpartmidler, der fremkommer ved Fællesskabets støtte til iværksættelsen af strukturtilpasningsprogrammer i AVS-landene, er blevet øremærket til uddannelsessektoren. Ved udgangen af 1995 androg Kommissionens samlede støtte til strukturtilpasning ca. 1 400 mio. ECU. Et beløb i lokal valuta, svarende til ca. 500 mio. ECU, er gået til uddannelsessektoren. Til dette skal lægges de beløb, der er blevet afsat til uddannelsessektoren i

forbindelse med de programmerbare ressourcer; dette afspejler Fællesskabets erklærede hensigt om at imødegå de sociale følger af tilpasningen.

Hvad Latinamerika angår skal det anføres, at uddannelse og undervisning er et af de vigtigste punkter i samarbejdet. Siden 1994 har Fællesskabet kørt ALFA-programmet, som tager sigte på samarbejde på universitetsniveau, og som udgør en vigtig støtte til de latinamerikanske landes egne ordninger for undervisning på højere niveau. Fællesskabet varetager endvidere mange uddannelsesforanstaltninger som led i de specifikke programmer, bl.a. programmerne for udvikling af landdistrikter og for demokratisering. Det er klart, at uddannelse spiller en vigtig rolle, hvis man skal opnå en bæredygtig økonomisk og social udvikling, og Fællesskabet har således taget initiativer i Latinamerika for at fremme skoleuddannelsen, erhvervsuddannelsen og den videregående uddannelse, uddannelsesstilbuddet til de mest ugunstigt stillede befolkningsgrupper samt læreruddannelsen.

Herudover har Fællesskabet forsøgt at give støtten til de sociale sektorer både et højere niveau og en bedre kvalitet og har hjulpet udviklingslandene med at opstille en sektorpolitik, der tager sigte på en mere langsigtet udvikling. Det bedste eksempel herpå er det arbejde, som Fællesskabet har involveret sig mere og mere i i forbindelse med den revision af de offentlige udgifter, som flere lande syd for Sahara er i færd med at gennemføre.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-68/96

af **Yannos Kranidiotis (PSE)**

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/38)

Om: Tidsplanen for forelæggelse af forslag vedrørende den græske tekstilindustri

På grundlag af de nye internationale konkurrenceforhold som følge af GATT-aftalen og på grundlag af aftalen af 6. marts 1995 om Toldunionen med Tyrkiet skulle Rådet og Kommissionen i løbet af 1995 forelægge forslag om situationen for Grækenlands tekstil- og beklædningsindustri. I svarene på mine gentagne spørgsmål til Rådet og Kommissionen om dette spørgsmål skød den ene institution hver gang ansvaret for den forsinkede forelæggelse af forslag over på den anden. Uanset de afgivne løfter er året gået, uden at Kommissionen har forelagt forslag vedrørende den pågældende sektor, hvilket viser manglende pligtfølelse og ansvarsbevidsthed.

Kan Kommissionen oplyse, om den vil opfylde den forpligtelse, den har påtaget sig med hensyn til tekstil- og beklædningsindustrien i Grækenland, og hvornår den har til hensigt at forelægge sine forslag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Martin Bangemann**

(13. marts 1996)

For at opfylde den forpligtelse, der blev indgået den 6. marts 1995 som led i en fælles erklæring med Rådet, har Kommissionen været i kontakt med samtlige involverede parter i Grækenland med henblik på at udarbejde sin meddelelse om situationen i den græske tekstil- og beklædningsindustri.

Kommissionen var parat til at vedtage denne meddelelse til Rådet allerede før udløbet af den fastsatte tidsfrist, som var udgangen af 1995. Dog accepterede Kommissionen efter anmodning fra den græske regering, der anså det for nyttigt at følge de tosidede drøftelser op om dette emne, samt i betragtning af sagens betydning for denne medlemsstat, at udsætte vedtagelsen af meddelelsen indtil udgangen af januar 1996.

Den pågældende meddelelse blev vedtaget den 31. januar 1996, dvs. inden udløbet af den af Rådet fastsatte tidsfrist, og den vil tilgå Rådet en af de nærmeste dage.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-71/96

af **Amedeo Amedeo (NI)**

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/39)

Om: Energi

Kommissionen har meget belejligt opstillet tre overordnede målsætninger for energiforsynet, som man ønsker optaget under et som Fællesskabets »energipolitik« i EU-traktaten i forbindelse med traktatrevisionen på regeringskonferencen i 1996. Det drejer sig om følgende målsætninger:

- nødvendigheden af at holde øje med udviklingen på lang sigt
- en præcis definition af medlemsstaternes ansvarsområder
- anerkendelse af principperne om subsidiaritet, proportionalitet og gensidighed.

Mener Kommissionen ikke, at der er behov for at supplere disse tre målsætninger med en målsætning om forbedring af beskæftigelsen og med anerkendelse af begrebet offentlig tjeneste, da dette begreb er et centralt redskab til realisering af disse målsætninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Christos Papoutsis**

(8. marts 1996)

Kommissionen har endnu ikke besluttet sig med hensyn til spørgsmålet om medtagelse af et særligt energikapitel i

EF-traktaten. Den er ved at behandle dette spørgsmål og vil tilkendegive sin indstilling hertil i den rapport, den skal forelægge for Rådet i henhold til erklæring nr. 1 knyttet til traktaten om Den Europæiske Union.

De vigtigste mål for en fælles energipolitik er konkurrenceevne, forsyningssikkerhed og miljøbeskyttelse, som nævnt i Kommissionens hvidbog af 13. december 1995 om en fælles energipolitik for Den Europæiske Union⁽¹⁾. Det er klart, at energipolitikken skal medvirke til opfyldelsen af de generelle målsætninger for Fællesskabets økonomiske politik, herunder forbedring af beskæftigelsen og sikring af tilfredsstillende offentlige serviceydelser. Dog kan disse vigtige sociale og økonomiske mål ikke anses for at være redskaber til gennemførelse af Fællesskabets energipolitik.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 682 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-85/96

af Armelle Guinebertière (UPE)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/40)

Om: Markedsføring af kinesiske trøfler i Frankrig

Den sorte Périgord-trøffel, tuber melanosporum, har hidtil været et sjældent produkt, som navnlig Frankrig har været kendt for.

For omkring et halvt år siden blev der via import/eksportfirmaer indført såkaldte »Périgord«-trøfler fra Kina på det franske marked, og de markedsføres til en yderst konkurrencedygtig pris, hvorved de risikerer at forringe og destabilisere et lille, men kvalitativt meget eksklusivt marked.

Hvordan agter Kommissionen at beskytte denne europæiske produktion og bekæmpe dette fænomen, som kan indebære, at der hver uge lander 300-500 kg trøfler hos os, der ydermere betegnes som »Périgord«-trøfler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(16. februar 1996)

Kommissionen er for øjeblikket i færd med at foretage en dybtgående undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem. Den forbeholder sig ret til efter denne undersøgelse at træffe de foranstaltninger, der måtte vise sig nødvendige for at beskytte EF-markedet, samtidig med, at Fællesskabets internationale forpligtelser nøje overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-99/96

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/41)

Om: Direktivet om fjernsyn uden grænser

Sammenslutningen af europæiske filmselskaber anmoder Den Europæiske Union om, at den ikke medtager de nye multimedietjenester i direktivet »fjernsyn uden grænser«, da sammenslutningen mener, at det vil true dens udvikling. Efter sammenslutningens mening vil muligheden for at skabe arbejdspladser inden for denne sektor ikke blive udnyttet, hvis de nye informationstjenester underkastes restriktive juridiske rammer. Sammenslutningen understreger, at de nye informationstjenester »on-line« og videobestilling ikke er tv-spredning, da de fungerer som hukommelsessystemer og til informationssøgning, er interaktive og personorienterede, og forbrugerne kun vælger og betaler for de oplysninger og programmer, som de selv ønsker.

Kan Kommissionen oplyse, hvilken holdning den har til Sammenslutningens af europæiske filmselskabers forespørgsel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja

(13. marts 1996)

Kommissionen undersøger for øjeblikket, hvilke juridiske rammer det vil være mest hensigtsmæssigt at anvende for de nye interaktive tjenester. Det vigtigste er at sikre, at disse nyskabende aktiviteter, hvis potentielle betydning for samfundet er alment anerkendt, frit kan udvikle sig inden for det indre marked. Der foregår netop i Parlamentet en intens debat om, hvilke juridiske rammer disse tjenester skal underlægges, således at almenhedens interesser sikres bedst muligt.

For så vidt angår direktiv 89/552/EØF (direktivet om »fjernsyn uden grænser«), som i øjeblikket er under revision⁽¹⁾, har Kommissionen besluttet ikke at ændre den nuværende definition på tv-radiospredningsvirksomhed og således at lade direktivets anvendelsesområde være uændret. Direktivet finder derfor stadig anvendelse på enhver form for tv-radiospredningsvirksomhed, der foregår efter kommunikationsmetoden »punkt-til-multipunkt« (kommunikationen sker på initiativ af tv-radiospredningsorganet og signalet kan opfanges af et stort antal modtagere), herunder forskellige former for betalings-tv (»pay-per-view« og NVOD (»near-video-on-demand«)). Direktivet finder derimod ikke anvendelse på tjenester, der er baseret på en punkt-til-punkt kommunikationsmetode (kommunikationen sker efter modtagerens individuelle anmodning) og omfatter således ikke de »on-line« multimedietjenester (herunder video à la carte), som det ærede medlem henviser til i sin forespørgsel vedrørende anmodningen fra sammenslutningen af europæiske filmselskaber.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 86 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-101/96

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/42)

Om: Plan til styrkelse af sikkerheden på arbejdspladsen

I en rapport, der er et forsøg på at udvikle en nyskabende model med et økonomisk incitament til forbedringer, af arbejdsmiljøet, henstiller Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkår, at der indføres en lovpligtig arbejdsulykkesforsikring, med en bonus til de virksomheder, som forbedrer arbejdsforholdene. Grundidéen er, at hver virksomhed betaler en grundpræmie, med mulighed for lavere præmie eller en bonus, som tildeles efter strengere kriterier. Bonusordningerne kan være generelle, specifikke eller individuelle. Virksomhederne vil kunne tildeles en generel bonus, når de forbedrer sundheds- og sikkerhedsforholdene. Den specifikke bonus tildeles, hvis man har løst erkendte sundheds- og sikkerhedsproblemer, og den individuelle tildeles virksomheder med specielle problemer, som udvikler nyskabende løsninger af disse. Rapporten foreslår også, at man stimulerer ved at give investeringshjælp til de virksomheder, som er interesserede i at finansiere bedre sundheds- og sikkerhedsforanstaltninger, og som viser vilje til at styrke sådanne initiativer.

Kan Kommissionen oplyse, om den kender instituttets forslag, hvad den mener herom, og om den finder det hensigtsmæssigt at gennemføre dette eller andre lignende initiativer, som medvirker til at forbedre arbejdsforholdene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(16. februar 1996)

Kommissionen, som er medlem af bestyrelsen for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene, har faktisk modtaget det dokument, det ærede medlem henviser til.

Kommissionen undersøger i øjeblikket, i hvilket omfang der kan ske en opfølgning af de forslag, instituttet har fremsat, samt hvorledes dette kunne ske.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-102/96

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/43)

Om: Højt begavede børn i Den Europæiske Union

Den spanske sammenslutning for højt begavede børn påpeger, at ifølge de statistiske oplysninger i litteraturen om emnet børn med en højere intelligens end gennemsnittet må 2 % af de 69 mio. europæiske skoleelever mellem fire og seks år i Den Europæiske Union anses for højt begavede, dvs. at 1 380 000 skoleelever i Unionen tilhører en gruppe af elever med specielle uddannelsesbehov på grund af en højere intelligens end gennemsnittet. Ifølge tilgængelige bibliografiske oplysninger synes der ikke at være fuld enighed på regeringsplan om de forskellige medlemsstaters uddannelsessystemer, om en særlig anerkendelse af disse elever, om kriterier for hvordan disse elever vælges ud og vurderes, om uddannelsesprogrammer, og som konsekvens heraf synes der heller ikke at eksistere uddannelsespolitikker, som yder målrettet hjælp specielt til denne gruppe. Det sætter disse elever i en uddannelsesmæssig og social svag situation, som fører til flere nederlag og integrationsproblemer i skolen, til samværproblemer med de andre elever, et juridisk tomrum osv.

Vil Kommissionen i betragtning af behovet for at stoppe denne klart diskriminerende situation klart give udtryk for, at højt begavede skoleelever bør anerkendes som elever med specielle uddannelsesbehov ud fra samme kriterier som børn, der er handicappede eller dårligere stillet af socioøkonomiske og kulturelle årsager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson

(12. marts 1996)

Fællesskabet understøtter aktioner på uddannelsesområdet inden for rammerne af fællesskabsprogrammet SOCRATES for at udvikle den europæiske dimension i uddannelsen i sammenhæng med og til supplement af Fællesskabets programmer og aktioner til støtte for integration af handicappede, som f.eks. HELIOS II eller HORIZON inden for rammerne af strukturfondene, som vedrører forskellige kategorier af handicap efter den internationale definition fra Verdenssundhedsorganisationen.

Inden for rammerne af SOCRATES er der imidlertid fastsat bestemmelser for at tage særligt hensyn til projekter, der begunstiger deltagelse af børn med særlige uddannelsesbehov i alle programmets aktioner. Selv om højt begavede børn ikke udtrykkelig er nævnt, kan de således dog tages i betragtning, hvis dette angives i eventuelle projekter, der svarer til SOCRATES's prioriterede mål, og som indsendes med ansøgning om fællesskabsstøtte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-104/96**af Jorge Hernandez Mollar (PPE)**

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/44)

Om: Korrekt adfærdskodeks om lige løn til mænd og kvinder

Kan Europa-Kommissionen oplyse, hvornår den vedtager adfærdskodeksen om lige løn til mænd og kvinder for at opstille retningslinjer, der betyder, at enhver diskrimination undgås, når de forskellige stillingers kvalifikationssystemer kommer til at udgøre grundlaget for lønstrukturen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(22. marts 1996)

Som meddelt i Kommissionens memorandum om lige løn for samme arbejde (1994)⁽¹⁾, i det sociale handlingsprogram for perioden 1995-1997⁽²⁾ samt i Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Fællesskabets fjerde handlingsprogram på mellemlang sigt om lige muligheder for mænd og kvinder (1996-2000)⁽³⁾ er Kommissionen p.t. ved at udarbejde en adfærdskodeks om lige løn for samme arbejde til mænd og kvinder.

I princippet skal denne kodeks snart vedtages. Erfaringen har imidlertid vist, at en kodeks af denne art fungerer bedre, når den udarbejdes i tæt samarbejde med brugerne og således stemmer overens med deres behov. Da arbejdsmarkedets parter derfor skulle høres om udkastet til kodeksen, inden det vedtages af Kommissionen, er der opstået mindre forsinkelser.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 6.

⁽²⁾ Dok. KOM(95) 134.

⁽³⁾ Dok. KOM(95) 381.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-105/96**af Mathias Reichhold (NI)**

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/45)

Om: Social graduering — Østrig

Som led i de politiske drøftelser kræver det socialistiske parti i Østrig en social graduering ved udbetalingen af landbrugs-

støtte. Herefter skal bedrifter fra en vis størrelse og opefter ikke i fuldt omfang nyde godt af den landbrugsstøtte, som ellers tilkommer den pågældende bedrift. Forslaget indeholder dog ikke noget om omfordeling af de derved frigjorte midler til fordel for mindre bedrifter.

1. Er en sådan social graduering i overensstemmelse med de respektive EU-direktiver og -forordninger?
2. Påtænker også Unionen at træffe foranstaltninger af denne art, således at den fulde udbetaling af landbrugsstøtten gøres afhængig af bedriftsstørrelsen, og således at der fastsættes en øvre grænse?
3. Hvorledes forholder det sig med den konkurrencefor-drejende karakter af en social graduering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Franz Fischler

(4. marts 1996)

Siden reformen af den fælles landbrugspolitik i 1992 ydes der mere støtte til landbrugerne gennem direkte betalinger og mindre gennem prisstøtte. Disse betalinger er baseret på det dyrkede areal for hovedafgrødernes vedkommende og på antallet af dyr for oksekøds- og fårekødssektorens vedkommende. De forhold, at større bedrifter modtager mere offentlig støtte end mindre bedrifter, er derfor mere synligt. Selv om Rådet ikke går så langt som foreslået af Kommissionen i 1991, har det dog indført flere væsentlige gradueringer efter bedriftsstørrelse:

- agerbrugere med små arealer har ikke nogen jordudtagningsforpligtelse
- for mindre oksekødsproducenter gælder der ikke noget særligt krav vedrørende foderarealer
- de største fårekødsproducenter får kun det halve beløb pr. moderfår ud over en vis flokstørrelse.

Desuden er der inden for de foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre landbrugets effektivitet i forordning (EØF) nr. 2328/91⁽¹⁾, størrelsesbegrænsninger for ydelse af investeringsstøtte.

Med hensyn til den fremtidige politik har Kommissionen givet udtryk for sin opfattelse i landbrugsstrategipapiret⁽²⁾, som den vedtog den 29. november 1995 og derpå forelagde for Det Europæiske Råd i Madrid. Det er Kommissionens opfattelse, at direkte indkomststøtte og sociale hensyn (såvel som miljømæssige hensyn og hensynet til udviklingen af landdistrikterne) i højere grad bør sammenkædes samtidig med, at EF-landbrugets konkurrenceevne øges. Dette danner grundlag for Kommissionen idé om en integreret

politik for landdistrikterne, hvor disse aspekter fuldt ud kan tilgodeses.

(¹) EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991.

(²) Dok. SEK(95) 607 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-108/96

af James Provan (PPE)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/46)

Om: Elektromagnetisk kompatibilitet

I forespørgsel E-2578/95 (¹) spurgte jeg Kommissionen, om den var villig til at indføre undtagelsesbestemmelser for små mængder elektronisk udstyr til brug for radioamatører.

Nogle radioamatører fremstiller et mindre antal samlesæt til både radio- og computerentusiaster. Noget af dette udstyr kan bruges til at tilslutte en radiomodtager til en computer, for at computeren kan aflæse dataoverførsler og vejrkort, der udsendes af stationer i hele verden. Disse personer, som har sendetilladelse, kan måske også blive i stand til at sende data og billeder på radioamatørbåndene.

Pointen i dette er, at de samlesæt, som jeg har givet et eksempel på, har en værdi af 4-15 £, og det antal, der produceres om året, er ret begrænset — måske kun 10, 20 eller 50. Det er derfor helt umuligt at lægge omkostningerne til godkendelse oven i salgsprisen.

Kommissionen anmodes derfor om:

1. at give en tydelig forklaring — til gavn for radioamatører — på betydningen af definition nr. 53 i artikel 1 i radioreglementet, der indgår i Den Internationale Telekommunikationskonvention
2. at udtale sig klart om, hvorvidt radioamatører er omfattet af direktiv 89/336/EØF (²)
3. at oplyse, om den mener, at radioamatører skal overholde den nye procedure for certificering af udstyr
4. at oplyse, hvordan den vil løse problemet med, at radio- og elektroniktidsskrifter hver måned offentliggør nye tegninger, som de ikke har fået godkendt. Disse tidsskrifter har ingen fremstillings- eller samlefaciliteter, men de trykker tegninger til hjemmebygning. Er dette forbudt i henhold til direktivet?

(¹) EFT nr. C 51 af 21. 2. 1996, s. 23.

(²) EFT nr. L 139 af 23. 5. 1989, s. 19.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(26. februar 1996)

Formålet med Rådets direktiv 89/336/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet er at sikre fri bevægelighed for og ibrugtagning af apparater, som må forventes at kunne forårsage elektromagnetiske forstyrrelser eller selv at blive påvirket af sådanne.

I direktivet er det klart anført, at ethvert apparat, som markedsføres eller tages i brug, skal opfylde direktivets bestemmelser uden hensyntagen til hverken prisen eller det antal eksemplarer, der fremstilles eller sælges.

Dog præciseres det i direktivets artikel 2, stk. 3, at radioudstyr, der anvendes af radioamatører, ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde, når det ikke findes i handelen, men er designet og fabrikeret af amatørerne selv til eget brug. Hvis udstyret derimod findes i handelen, skal det være i overensstemmelse med direktivet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-118/96

af Michael Spindelegger (PPE)

til Kommissionen

(26. januar 1996)

(96/C 173/47)

Om: De central- og østeuropæiske landes og de baltiske staters deltagelse i SOCRATES-, Leonardo- og Ungdom for Europa-programmerne

Inden for rammerne af den strukturerede dialog i forbindelse med samlingen i Rådet (undervisning) i oktober 1995 formulerede undervisningsministrene fra de central- og østeuropæiske lande og de baltiske stater de indholdsmæssige, finansielle og strukturelle krav med hensyn til disse landes deltagelse i SOCRATES-, Leonardo- og Ungdom for Europa-programmerne. På grundlag af det finansielle behov, der fremgik heraf, og kravene på infrastrukturområdet i de central- og østeuropæiske lande stilles følgende spørgsmål:

1. På hvilken måde sikres der under den planlagte åbning af ovennævnte programmer en sammenhængende og samordnet procedure med medlemsstaterne, således at også allerede eksisterende bilaterale foranstaltninger mellem enkelte medlemsstater og central- og østeuropæiske inddrages på en meningsfyldt og konstruktiv måde i planlægningsprocessen, og således at der i givet fald kan etableres støtteforanstaltninger på grundlag heraf?
2. Hvilke konkrete støtteforanstaltninger skal der træffes for at gøre det lettere for de central- og østeuropæiske lande at komme til at deltage i programmerne, og hvordan tænkes disse foranstaltninger finansieret? I

hvilket omfang gøres der herunder brug af erfaringerne hos de nationale agenturer i medlemsstaterne (SOCRA-TES, Leonardo og Ungdom for Europa), og inddrages disse erfaringer i planlægnings- og forberedelsesprocessen?

3. I hvilket omfang bidrager de strukturer, der inden for rammerne af TEMPUS-programmet allerede med held er opbygget i de central- og østeuropæiske lande, til at forberede åbningen af programmerne og deltagelsen i dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson

(11. marts 1996)

1. I henhold til afgørelserne om oprettelse af de tre programmer inddrages de central- og østeuropæiske lande efterhånden i programmerne efter de samme regler og procedurer, som gælder for medlemsstaterne.

Kommissionen er klar over, at de nuværende bilaterale forbindelser mellem de central- og østeuropæiske lande og medlemsstaterne danner et solidt grundlag for multilaterale forbindelser, som kan medvirke til at integrere de central- og østeuropæiske lande effektivt i programmerne. Kommissionen har faktisk fået undersøgt netop dette spørgsmål og sender et eksemplar af undersøgelsen til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

I henhold til Kommissionen kan de pågældende bilaterale forbindelser endvidere — som led i den strukturerede dialog, der både vedrører medlemsstaternes bilaterale aktiviteter og Fællesskabets aktiviteter — medvirke til at gøre det lettere for de central- og østeuropæiske lande at blive integreret i programmerne. Dette forhold blev fremhævet i Kommissionens informationsnote⁽¹⁾, som blev uddelt på det fælles møde for undervisningsministrene i Fællesskabet, de associerede central- og østeuropæiske lande samt de baltiske stater den 23. oktober 1995 i Luxembourg. Det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat får også tilsendt et eksemplar af informationsnoten.

Ovennævnte betragtninger er forelagt for Rådets grupper og programudvalgene.

2. Budgettet for 1995 omfatter en særlig budgetpost (B7-633) til finansiering af forberedende foranstaltninger, som skal gøre det lettere at integrere de central- og østeuropæiske lande i programmerne. De pågældende forberedende foranstaltninger blev defineret i fællesskab af Kommissionen og hvert af de central- og østeuropæiske lande i 1995. De gennemføres inden udgangen af det andet

halvår af 1996. De pågældende lande skulle derfor kunne deltage effektivt i programmerne pr. 1. januar 1997, når de respektive associeringsråd har vedtaget de nærmere betingelser for deltagelse.

De forberedende foranstaltninger omfatter hjælp og støtte til oprettelse af nationale agenturer i de central- og østeuropæiske lande, forskellige uddannelsesaktiviteter for deres personale samt aktiviteter, som tager sigte på at informere de relevante kredse i de central- og østeuropæiske lande om programmernes mål og procedurer. Kommissionen satser på et tæt samarbejde med de nationale agenturer i medlemsstaterne, således at de central- og østeuropæiske lande kan få støtte i denne fase og drage fordel af agenturenes erfaring og know-how, når der skal oprettes nationale organer og i forbindelse med uddannelse af personale.

Ovennævnte foranstaltninger er forelagt for de nationale agenturer, og der er planer om at indføre en tilsyns- eller koblingsordning (et central- og østeuropæisk agentur med tre agenturer fra medlemsstaterne).

3. Man har drøftet, hvorvidt man skulle oprette en paraplystruktur (f.eks. en fond) for de forskellige nationale agenturer, der hvor der ikke allerede findes andre foranstaltninger, for at undgå unødvendigt mange organisatoriske organer.

I så faldt skal det også gøres klart, at det er nødvendigt at træffe de nødvendige organisatoriske, ledelsesmæssige og finansielle forholdsregler for at sikre, at programmerne gennemføres korrekt og i overensstemmelse med de særlige mål, og at man undgår, at der opstår forvirring.

Det skal dog fremhæves, at det er helt op til de relevante myndigheder i hvert enkelt central- eller østeuropæisk land at træffe den endelige beslutning herom.

⁽¹⁾ Dok. SEK(95) 1707.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-125/96

af Viviane Reding (PPE)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 173/48)

Om: Gennemførelse af direktivet om valgret og valgbarhed ved kommunalvalg

Direktiv 94/80/EF⁽¹⁾ om valgret og valgbarhed ved kommunale valg for unionsborgere pålægger medlemsstaterne at

gennemføre direktivets bestemmelser i de nationale lovgivninger senest den 31. december 1995. Luxembourg har efterkommet dette krav med en lov, der blev vedtaget i Deputeretkammeret den 7. december 1995.

Hvor langt er de andre medlemsstater nået?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe over for de medlemsstater, der endnu ikke har tilpasset deres lovgivning til direktivet?

(¹) EFT nr. L 368 af 31. 12. 1994, s. 38.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**
(11. marts 1996)

Hidtil har tre medlemsstater underrettet Kommissionen om de love, forskrifter og administrative bestemmelser, de har indført for at gennemføre direktiv 94/80/EF om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunale valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere.

Kommissionen fører fortsat tilsyn med den parlamentariske gennemførelse i alle medlemsstater og vil i givet fald ikke tøve med at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 169.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-132/96

af Frank Vanhecke (NI)
til Kommissionen
(1. februar 1996)
(96/C 173/49)

Om: Diskriminering af nederlandsk i Europa-Kommissionen

Under OPIUM-projektet (»Operational Project for Integrated Urban Management«) modtog byen Gent fra Europa-Kommissionen en skrivelse og en modelkontrakt vedrørende EU-støtte til et trafikstyringsprojekt.

Modelkontrakten (UR-95-sc136) og den tilhørende skrivelse blev af Kommissionen fremsendt til Gent på engelsk.

Er det rigtigt, at disse dokumenter ikke foreligger på nederlandsk? Også de relevante skrivelser fra den nederlandsprogede kommissær Karel Van Mierts tjenestegren var udelukkende på engelsk.

Anser Kommissionen denne fremgangsmåde for at være i overensstemmelse med den i traktaten fastsatte forpligtelse til at behandle alle anerkendte europæiske arbejdsprog ens?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**
(14. marts 1996)

Byen Gent er en af de 16 deltagere (ni kontrahenter og syv medkontrahenter) i OPIUM-projektet, som blev sat i gang af Kommissionen som led i et særligt trafikforskningsprogram.

Projektet styres af et britisk selskab, og alle deltagere, inklusive de øvrige europæiske byer som f.eks. Utrecht, Nantes, Patras og Heidelberg, blev enige om at anvende engelsk som arbejdsprog. Alle papirer, som medlemsstaterne har forelagt Kommissionen, har været på engelsk, hvorfor Kommissionen altid har svaret på engelsk.

Ligeledes blev den forskningskontrakt, som medlemsstaterne underskrev i slutningen af december 1995, skrevet på engelsk. Der er tale om en standardkontrakt, som findes på alle officielle sprog, og de kontrahenter, der ønsker det, kan altid få et eksemplar på et andet sprog. Hvis byen Gent bad om en nederlandsk version, ville det også være muligt.

Med hensyn til »relaterede skrivelser«, er det ærede medlem blevet dårligt informeret, da Karel van Mierts kontor ikke har været involveret i OPIUM-projektet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-133/96

af Honório Novo (GUE/NGL)
til Kommissionen
(1. februar 1996)
(96/C 173/50)

Om: Anlæg af tilkørselsveje til Freixo-broen (Porto) — Foranstaltninger med henblik på at minimere de miljømæssige virkninger

Strækningen af hovedvej 1 (IP1) mellem den nye Freixo-bro og Vila dos Carvalhos er en del af tilkørselsvejen fra syd til denne faste forbindelse over floden Douro og har været i brug siden medio september 1995.

I den endelige betænkning fra den miljøvurderingskommission, som analyserede projekterne med henblik på at minimere de miljømæssige virkninger af anlægget af tilkørselsveje til Freixo-broen, blev det som konklusion anbefalet

at træffe en række foranstaltninger vedrørende fysisk planlægning, støj, luftkvalitet og indpasning i landskabet, som skulle gennemføres i forbindelse med anlægsarbejderne og afsluttes sammen med disse.

Disse foranstaltninger er ifølge mine oplysninger ikke gennemført for denne hovedvej 1-strækning, selv om den allerede blev taget i brug for nogle måneder siden.

Kan Kommissionen bekræfte, om disse oplysninger er fuldstændig korrekte? Er Kommissionen i givet fald i stand til at fastholde regeringen på, at alle de foranstaltninger, som blev anbefalet i miljøvurderingskommissionens endelige betænkning, gennemføres i løbet af kort tid?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(7. marts 1996)

Kommissionen råder for indeværende ikke over nogen oplysninger, som kan sætte den i stand til at vurdere gennemførelsen af de foranstaltninger til minimering af de miljømæssige følgevirkninger, der blev anbefalet i rapporten fra miljøvurderingskommissionen vedrørende projektet »tilførselsveje til Freixo-broen«.

Kommissionen har taget kontakt med de portugisiske myndigheder for at få den nødvendige oplysninger i denne sag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-145/96

af **Caroline Jackson (PPE)**

til **Kommissionen**

(25. januar 1996)

(96/C 173/51)

Om: Beretninger om gennemførelsen af miljødirektiverne

Formålet med direktiv 91/692/EØF⁽¹⁾ var at harmonisere og forbedre indberetningskravene i de foregående miljødirektiver. Det delte direktiverne i tre grupper:

1. Vand: den første beretning skulle dække perioden 1993-1995 og offentliggøres af Kommissionen før juni 1997.
2. Luft: den første beretning skulle dække perioden 1994-1996 og offentliggøres af Kommissionen før juni 1998.

3. Affald: den første beretning skulle dække perioden 1995-1997 og offentliggøres af Kommissionen inden juni 1999.

I direktivet fastsættes datoer for, hvornår Kommissionen skulle have udsendt spørgeskemaer, på grundlag af hvilke medlemsstaterne skulle indsende oplysninger til Kommissionen. Spørgeskemaerne om vand og affald er blevet offentliggjort, om end med en vis forsinkelse. Spørgeskemaet om luft er endnu ikke blevet offentliggjort, selv om dette skulle være sket i juni 1993.

Hvorfor har Kommissionen ikke overholdt fristerne for udsendelse af spørgeskemaerne, som er fastsat i direktivet? Hvornår regner Kommissionen med at offentliggøre spørgeskemaet om luft?

(¹) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(8. marts 1996)

Hvad angår udarbejdelsen af spørgeskemaer, som fastsat i direktiv 91/692/EØF om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver, er situationen som følger:

Direktiverne om vand: for rapportperioden 1993-1995 blev spørgeskemaerne vedtaget i 1992⁽¹⁾ med en mindre administrativ forsinkelse. For perioden 1996-1998 er spørgeskemaerne nyligt blevet ændret og vedtaget⁽²⁾, dvs. seks måneder før starten af den periode, rapporten dækker, sådan som det fastsættes i artikel 2 i direktiv 91/692/EØF. I henhold til artikel 2 i direktiv 91/692/EØF skal medlemsstaterne sende oplysningerne før den 30. september 1996 for perioden 1993-1995. Kommissionen har dernæst ni måneder til at forberede en samlet rapport og offentliggøre den før 30. juni 1997.

Direktiverne om luft: der er flere årsager til, at vedtagelsen af spørgeskemaerne for luft er blevet forsinket. På grund af væsentlige ændringer af teksten i visse spørgeskemaer og forsinkelser i forbindelse med oversættelsen har det ikke været muligt at vedtage dem i 1994. Optagelsen af nye medlemsstater har nødvendiggjort en oversættelse af samtlige spørgeskemaer til alle de nye sprog. Offentliggørelsen skulle ligge klar før udgangen af april 1996.

Direktiverne om affald: Ifølge artikel 5 og bilag VI i direktiv 91/692/EØF skulle syv spørgeskemaer vedrørende syv direktiver om affald have været vedtaget seks måneder før begyndelsen af den periode, rapporten dækker. Den første periode går fra 1995 til 1997. Kommissionen har vedtaget tre spørgeskemaer, som vedrører direktiv 75/439/EØF

(olieaffald), 75/442/EØF (rammedirektiv om affald) og 86/278/EØF (slam fra rensningsanlæg)⁽³⁾.

For de resterende fire direktiver gælder følgende:

- Direktiv 84/631/EØF er blevet erstattet af forordning (EØF) nr. 259/93⁽⁴⁾ (overførsel af affald) af 6. maj 1994. Denne forordning indeholder særlige bestemmelser om rapporter (artikel 41). Udarbejdelsen af et spørgeskema er derfor ikke længere nødvendig.
- Direktiv 76/403/EØF⁽⁵⁾ (PCB/PCT) er ved at blive ændret. Det vil blive vedtaget af Rådet i løbet af 1996. Rådets nuværende fælles holdning indeholder ikke rapporteringskrav som omhandlet i direktiv 91/692/EØF. Derfor vil udarbejdelsen af et spørgeskema ikke blive fulgt op.
- Direktiv 78/319/EØF er fra den 27. juni 1995 blevet erstattet af direktiv 91/689/EØF⁽⁶⁾ (farligt affald). I dette direktiv fastsættes i artikel 8 en forpligtelse til at udfærdige en rapport af samme slags, som omhandlet i artikel 16 i direktiv 75/442/EØF, for hvilken der allerede findes et spørgeskema. Dette spørgeskema skal således udarbejdes.
- Direktiv 85/339/EØF (emballage til flydende levnedsmidler) erstattes af direktiv 94/62/EF⁽⁷⁾ (emballage og emballageaffald) den 30. juni 1996 som sidste frist for dets omsætning til national lovgivning. Direktiv 94/62/EF foreskriver i artikel 17, at der skal udfærdiges rapporter efter direktiv 91/692/EØF. Spørgeskemaet skal derfor udarbejdes.

⁽¹⁾ EFT nr. L 247 af 27. 8. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 200 af 24. 8. 1995.

⁽³⁾ EFT nr. L 296 af 17. 11. 1994.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 30 af 6. 2. 1993.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 108 af 26. 4. 1976.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 365 af 31. 12. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-149/96

af Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 173/52)

Om: Midler fra Samhørighedsfonden — Spanien

Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om, hvilke midler der er overført til Spanien i 1995 fra Samhørighedsfonden, samt om, hvilke projekter der har modtaget støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(4. marts 1996)

I 1995 indgik Samhørighedsfonden forpligtelse for samtlige bevillinger, der var til rådighed for Spanien. Heraf gik 51,5 % til finansiering af transportinfrastrukturer og 48,5 % til miljøprojekter.

610 mio. ECU gik til 14 projekter i transportsektoren og 574 mio. ECU til 46 miljøprojekter; projektet »Vessel traffic system« er blandet, og det bevilgede beløb er blevet fordelt på de to sektorer.

Detaljerede oplysninger vedrørende disse projekter findes i den tabel, som sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-152/96

af Eolo Parodi, Guido Viceconte og Roberto Mezzaroma (UPE)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 173/53)

Om: Løsning på striden om baby mad

I de sidste 20 år har det internationale samfund været vidne til en konfrontation mellem forbrugergrupper og baby-madsproducenter om dette spørgsmål. EF-direktivet fra 1991 om modernælkserstatninger og tilskudsblandinger (91/321/EØF)⁽¹⁾ henviser til vedtagelsen af den internationale kodeks for markedsføring af modernælkserstatninger og dennes gennemførelse i de europæiske medlemsstater, mens der i Rådets resolution af 18. juli 1992⁽²⁾ er opstillet en række EF-bestemmelser vedrørende eksporten af disse produkter til tredjelande.

Indtil nu har forholdsvis få regeringer i tredjelande indført en særlig lovgivning eller bestemmelser om gennemførelse af reglerne i den internationale kodeks. Derfor har på den ene side baby-madsproducenterne og på den anden side de ikke-statslige organisationer påtaget sig opgaven at fortolke og forvalte denne kodeks. Meningsforskelle over måden, hvorpå nøglebestemmelserne i kodeksen skal fortolkes — navnlig rækkevidden af den — har ifølge en rapport fra WHO for nylig i mange år været en omstridt sag. Ifølge Rådets resolution om eksporten til tredjelande skal Kommissionen behandle sådanne sager og hvert andet år fremsende Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, men en sådan foreligger endnu ikke.

Har Kommissionen opstillet en arbejdsplan for behandling af sådanne sager? Er Kommissionen i benægtende fald parat til at støtte oprettelsen af en international rådgivende ekspertkomité, der med deltagelse af de vigtigste interesserede parter skal have til opgave at opmuntre og bistå regeringerne i deres forsøg på at leve op til deres ansvar i henhold til den internationale kodeks?

(¹) EFT nr. L 175 af 4. 7. 1991, s. 35.

(²) EFT nr. C 172 af 8. 7. 1992, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(6. marts 1996)

Rådets direktiv 91/321/EØF om moderniseringsstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn indeholder en række bestemmelser vedrørende markedsføring af moderniseringsprodukter, som er inspireret af den pågældende internationale kode herfor. De enkelte medlemsstater er ansvarlige for håndhævelsen af disse bestemmelser inden for Fællesskabet. Kommissionen har ingen oplysninger, som i givet fald ville kunne få den til at tro, at der her er tale om problemer.

Med Rådets resolution af 18. juni 1992 sigtede Fællesskabet på at bidrage til gennemførelse af en hensigtsmæssig markedsføringspraksis, hvad angår moderniseringsstatninger i tredjelande, idet man herigennem yder støtte til myndighederne i disse lande i deres indsats for at håndhæve den internationale kode på deres territorium.

I 1993 blev tredjelandenes myndigheder underrettet om Rådets resolution og om, at Kommissionens delegationer var parat til fra disse myndigheders side at modtage eventuelle klager over EF-baserede producenteres markedsføringspraksis. Til dato er der endnu ikke indløbet klager til Kommissionen. Derfor har der indtil nu ikke været tale om praktiske erfaringer med hensyn til behandling af sådanne sager.

Kommissionen er fortsat parat til på anmodning at yde praktisk støtte og bistand til myndigheder i tredjelande, ved den praktiske gennemførelse af den internationale kode.

Kommissionen overvåger vedblivende udviklingen med hensyn til håndhævelsen af den internationale kode i samarbejde med de internationale agenturer med primært ansvar for dette anliggende, navnlig med Verdenssundhedsorganisationen (WHO).

Kommissionen har indtil nu ikke modtaget nogen anmodning om støtte til nedsættelse af en rådgivende international ekspertkomité. Der kan kun være tale om støtte, hvis Kommissionen er overbevist om, at et sådant organ på internationalt plan har den nødvendige myndighed og upartiskhed til at kunne tilbyde rådgivning og træffe afgørelser på dette særligt følsomme område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-168/96

af Giovanni Burtone (PPE)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 173/54)

Om: Midlertidig åbning af et kontingent til nedsat indgangspris for appelsiner til forarbejdning

Den 11. januar 1996 vedtog Kommissionen et toldkontingent for import af appelsiner, idet den som grund anførte nødvendigheden af at sikre den britiske appelsinforarbejdningsindustri tilstrækkelige forsyninger til fremstilling af frisk appelsinsaft. Dette skete, ifølge Kommissionens egne udsagn, som en undtagelse fra GATT-bestemmelserne. Kan Kommissionen — under henvisning til, at Fællesskabets appelsinproducenter, især de sicilianske, i øjeblikket gennemlever en alvorlig krise — oplyse:

1. om den på forhånd havde slået fast, at fællesskabsmarkedet i realiteten ikke var i stand til at levere samme mængde appelsiner?
2. om ikke den mener, at denne forordning kan give anledning til misbrug og svig med afsættelse af de undtagelsesvis importerede appelsiner på markedet for frisk frugt snarere end på forarbejdningsmarkedet, og hvilke konkrete foranstaltninger den agter at træffe for at undgå dette?
3. om den er rede til at foreslå ekstraordinære støtteforanstaltninger til fordel for sicilianske producenter for at imødegå de vanskeligheder, der er opstået som følge af GATT-aftalen og aftalerne med Middelhavslandene?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(5. marts 1996)

1. Kommissionen traf den 11. januar 1996 en midlertidig undtagelsesforanstaltning, for at en begrænset mængde appelsiner til forarbejdning kan indføres til nedsat indgangspris.

Denne foranstaltning, der er nødvendig for straks at forsyne EF's industri med råvarer til fremstilling af friskpresset og upasteuriseret appelsinsaft, udløber den 31. marts 1996.

Samtidig foretager Kommissionen en undersøgelse for at kontrollere, om EF-produktionen af appelsiner i den periode, der er omhandlet i forordningen, nemlig fra den 1. december til den 31. marts, egner sig til fremstilling af den pågældende appelsinsaft bl.a. i betragtning af appelsinernes indhold af limonin.

2. Kommissionen har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at undgå bedrageri og misbrug, bl.a., at

appelsiner, der indføres i forbindelse med dette kontingent, dukker op på friskvaremarkedet. Disse foranstaltninger indebærer stillelse af en sikkerhed, der frigives, når beviset for produkternes forarbejdning føres, og anvendelse af toldproceduren for varenes særlige bestemmelse.

3. Kommissionen påtænker ikke at træffe særlige foranstaltninger for at støtte den sicilianske citrusfrugtproduktion. I forbindelse med reformen af Den Fælles Markedsordning for Frugt og Grøntsager har den dog ud over de normale strukturpolitiske instrumenter foreslået en række foranstaltninger, der skal forbedre kvaliteten, afsætningen og salgsmængderne for EF-frugter og -grøntsager i almindelighed og citrusfrugter i særdeleshed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-171/96

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 173/55)

Om: Emballagedirektivet

Hvornår vil Kommissionen fremsætte forslag om et ensartet symbol for genbrug?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(1. marts 1996)

Kommissionen er netop ved at lægge sidste hånd på et direktivforslag om mærkning af emballage, som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald⁽¹⁾. Det er Kommissionens hensigt at forelægge forslaget for Parlamentet og Rådet i løbet af foråret 1996.

⁽¹⁾ EFT nr. L 365 af 31. 12. 1994, s. 10.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-172/96

af Kenneth Coates (PSE)

til Kommissionen

(1. februar 1996)

(96/C 173/56)

Om: Udbredelsen af astma

Hvilke konklusioner er Kommissionen nået frem til vedrørende en eventuel forbindelse mellem hyppigheden af astma

blandt børn og andre aldersgrupper og luftforureningsproblemerne?

Vil Kommissionen eventuelt give støtte til en undersøgelse af luftforureningen i min valgkreds med henblik på at efterforske de iagttagede forbindelser mellem lokale forureningskilder og hyppigheden af astmatilfælde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(19. marts 1996)

Generelt foreligger der ikke omfattende data om forekomsten af astma eller om ændringer i forekomsttætheden. De seneste undersøgelser, der er udført i en række medlemsstater, tyder dog på, at forekomsten af astma er stadig stigende. Genetisk prædisposition og sensibilisering over for allergener er vigtige faktorer for den kliniske sygdom. Det er påvist, at mange luftbårne forureningsstoffer forværrer symptomerne. De epidemiologiske teorier om en sammenhæng mellem forekomst af astma hos børn og indånding af luftbårne forureningsstoffer er dog stadig ikke overbevisende.

Som en del af BIOMED II-programmet yder Fællesskabet støtte til igangværende forskning i kroniske sygdomme, herunder astma, blandt andet et projekt med titlen »European network for understanding the mechanisms of severe asthma«. Det pågældende forskningsprojekt blev iværksat i januar 1996, og det ledes af professor S. T. Holgate ved Southampton General Hospital. Nærmere oplysninger om dette projekt fremsendes direkte til det ærede parlamentsmedlem samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat. I perioden 17. september til 17. december 1996 vil der næste gang blive indkaldt interessetilkendegivelser for BIOMED II — område 4 — »kroniske sygdomme«.

Bortset fra midlerne under BIOMED II er der p.t. ingen fællesskabsmidler til rådighed for de af det ærede parlamentsmedlem foreslåede undersøgelser. Det er imidlertid muligt, at der kan ydes støtte til sådanne undersøgelser gennem det fremtidige handlingsprogram vedrørende forureningsrelaterede sygdomme, som Kommissionen p.t. er ved at udarbejde forslag om. Det er hensigten, at dette forslag til Parlamentet og Rådets afgørelse i henhold til EF-traktatens artikel 129 skal fremlægges i løbet af andet halvår af 1996. Det skal dog kunne påvises, at aktioner, der iværksættes i forbindelse med dette program efter vedtagelsen heraf, opnår store fordele ved Fællesskabets deltagelse, hvilket i praksis vil sige, at der formentlig ikke bevilges støtte til rent lokale initiativer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-174/96

af Kenneth Coates (PSE)
til Kommissionen
(1. februar 1996)
(96/C 173/57)

Om: Miljøbeskyttelse — forurenere bør betale

Kan Kommissionen forelægge koncise retningslinjer for de bestemmelser i fællesskabslovgivningen, der vedrører ansvaret for forurening? Hvorvidt og under hvilke omstændigheder er det muligt at håndhæve princippet om, at forurenere skal betale?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(28. marts 1996)

Kommissionen indledte i marts 1993 en diskussion i hele Fællesskabet om miljøansvar med offentliggørelsen af grønbogen om erstatning for miljøskader⁽¹⁾. Som opfølgning heraf afholdt Europa-Parlamentet og Kommissionen den 3. og 4. november 1993 en offentlig høring. Der tilgik Kommissionen over 100 forskellige skriftlige kommentarer til grønbogen fra en række forskellige instanser.

I april 1994 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning i medfør af EF-traktatens artikel 138 B, stk. 2, om at anmode Kommissionen om at forelægge et direktivforslag om erstatningsansvar for (fremtidige) miljøskader.

Som svar herpå havde Kommissionen en række uformelle konsultationer med eksperter fra medlemsstaterne og repræsentanter for de forskellige involverede parter i sagen, for eksempel forsikringsbranchen, finanssektoren, industrien og miljøorganisationerne. De vigtigste spørgsmål, der drøftedes, var anvendelsesområdet for en særlig miljøansvarsordning, genopretning af miljøskader, adgang til domstolene i forbindelse med miljøskader samt finansiel sikkerhed for dækning af erstatningsansvar.

I løbet af 1994 lancerede Kommissionen en række undersøgelser med henblik på nærmere at udforske, hvordan erstatningsansvarsordninger med hensyn til miljøskader fungerer i praksis i medlemsstaterne, samt de økonomiske følgevirkninger af forskellige konkrete ansvarsordninger. De endelige resultater af disse undersøgelser ventes at foreligge i meget nær fremtid og vil blive omhyggeligt vurderet. Der vil finde konsultationer sted med alle de involverede parter vedrørende resultaterne af disse undersøgelser.

På grundlag af alle disse oplysninger vil Kommissionen afholde en drøftelse med henblik på at beslutte, hvad der videre skal foretages i sagen.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 47.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-179/96

af Kenneth Coates (PSE)
til Kommissionen
(1. februar 1996)
(96/C 173/58)

Om: Miljøbeskyttelse — afbrænding af sekundære brændstoffer

Hvilke fremskridt er der sket, siden Ritt Bjerregaard, medlem af Kommissionen, den 25. september 1995 afgav svar på mit spørgsmål, i Kommissionens undersøgelser vedrørende afbrænding af sekundære brændstoffer i cement- og kalkfabrikker?

Mener Kommissionen, at der burde foretages en materialebalanceprøve i forbindelse med prøveafbrændinger af sekundære brændstoffer med henblik på at fastlægge proportionerne og mængderne af giftige stoffer, som skorstenene udspyr i form af damp og/eller røg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(27. marts 1996)

Kommissionens undersøgelser fortsætter med henblik på at få et mere sammenhængende overblik over situationen i Fællesskabet. Medlemsstaterne blev for nylig gjort opmærksomme på dette spørgsmål under et møde i udvalget for tilpasning af Fællesskabets affaldslovgivning til den videnskabelige og tekniske udvikling, men der blev ikke draget nogen konklusioner på dette møde.

Når sekundære flydende brændstoffer anses for farligt affald og skal medforbrændes, træder artikel 3 i Rådets direktiv 94/67/EF⁽¹⁾ om forbrænding af farligt affald i kraft med virkning fra den 1. januar 1997. I den tilladelse, der skal gives af myndighederne hertil, vil det udtrykkeligt blive specificeret, hvilke former for og hvilke mængder farligt affald der i givet fald må blive medforbrændt i anlægget. Derudover gives der den pågældende virksomhed en frist på seks måneder at regne fra tidspunktet for foranstaltningens indledning til at få foretaget de påbudte målinger med henblik på at godtgøre, at de særlige emissionsgrænser for udstødningen i forbindelse med en række forskellige giftstoffer er behørigt overholdt. Hensigtsmæssige emissionsgrænser og vejledende værdier for de pågældende forureningsfaktorer, der slippes ud i form af udstødningsgas fra anlægget, vil blive nærmere fastlagt i henhold til direktivets bilag II.

⁽¹⁾ EFT nr. L 365 af 31. 12. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-189/96

af Gerhard Schmid (PSE)

til Kommissionen

(5. februar 1996)

(96/C 173/59)

Om: Forskningsprogrammet FAIR

1. Hvem har hidtil fået støtte via FAIR-programmet, som blev offentliggjort som led i forskningsprogrammet ACTS i perioden indtil 1994, til hvilke projekter og hvilke beløb?
2. Hvilke sagkyndige har Kommissionen indhentet udtalelse fra, da den traf afgørelse om støtten inden for rammerne af FAIR-programmet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(2. april 1996)

1. FAIR-projektet er en del af ACTS-programmet og henhører under arbejdsområdet »horizontal actions«. I forespørgslen tales der om et FAIR-forskningsprogram. Der findes intet program med denne betegnelse inden for rammerne af ACTS, som har fået tildelt støtte. Derimod findes der et FAIR-program (landbrug og fiskeri), men dette er helt uafhængigt af ACTS.

Forskningsgruppen vedrørende FAIR-projektet består af seks medlemmer fra henholdsvis Tyskland, Frankrig, Italien, Nederlandene og Storbritannien, og projektets budget er på 2,6 mio. ECU. FAIR-projektets nøjagtige betegnelse er: Forecast and Assessment of Socio-Economic Impact of Advanced Communications and Recommendations, og både det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat vil snarest muligt få tilsendt en kortfattet redegørelse for projektet.

2. Beslutningen om FAIR-projektet blev truffet inden for rammerne af den tekniske evaluering af ACTS-programmet i tidsrummet mellem den 25. marts og den 2. april 1995. Beslutningerne om de indgivne 330 forskellige ACTS-forslag blev truffet af et panel bestående af 100 forskellige uvildige eksterne eksperter. Yderligere oplysninger om denne beslutningsproces vil direkte blive tilstillet både det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-195/96

af Jens-Peter Bonde (EDN)

til Kommissionen

(5. februar 1996)

(96/C 173/60)

Om: Afslutning af jagttider

Vil Kommissionen afslutte jagttiden efter de biologiske forhold og ikke efter kalenderen med udgangen af januar for

trækfugle? Danmarks Jægerforbund og Vildtforvaltningsråd anbefaler f.eks. fortsat jagt på edderfugle i februar.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(15. marts 1996)

Ifølge artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle, er det medlemsstaterne, der sikrer sig, at jagten udøves i overensstemmelse med princippet om en fornuftig udnyttelse og en økologisk afbalanceret regulering af de pågældende fuglearter. De drager især omsorg for, at de trækfuglearter, som omfattes af jagtlovgivningen, ikke jages i yngletiden og under deres træk til redebygningsstedet.

Angående jagten på edderfugle, falder jagtens afslutning, ifølge oplysninger fra Ornis-databasen, i Danmark senest den 31. januar.

Kommissionen foreslog den 1. marts 1994⁽²⁾, hvilke kriterier medlemsstaterne kan benytte for at fastsætte afslutningen på jagtsæsonen for trækfugle.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

⁽²⁾ EFT nr. C 100 af 9. 4. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-203/96

af Roy Perry (PPE)

til Kommissionen

(5. februar 1996)

(96/C 173/61)

Om: Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen

Har Kommissionen kendskab til, om der findes nogen anerkendte kriterier for diagnosticering af Myalgisk Encephalomyelitis (ME), og om denne medicinske tilstand kan betragtes som en erhvervs sygdom fremkaldt af et arbejdsmiljø med et højt niveau af fysisk og psykisk stress, som f.eks. arbejdet inden for sundhedssektoren?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(19. marts 1996)

Sygdommen Myalgisk Encephalomyelitis (ME) påvirker det centrale, perifere og autonome nervesystem samt musklerne. Den nøjagtige årsag til sygdommen kendes ikke.

Det kan ikke på basis af de utilstrækkelige videnskabelige data om sygdommen konkluderes, at ME kan betragtes som en erhvervssygdom.

På nuværende tidspunkt er der ikke fastlagt anerkendte diagnosekriterier, hvilket primært skyldes, at symptomerne ved ME minder om symptomerne ved andre sygdomme som f.eks. dissemineret sklerose eller kronisk Epstein-Barr virus-infektion.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-207/96

af Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

til Kommissionen

(5. februar 1996)

(96/C 173/62)

Om: Kommissionens FAIR-program

Kommissionen har for nylig vedtaget FAIR-programmet (om forskning inden for landbrugs- og fiskerisektoren).

Kan Kommissionen konkretisere, hvilke projekter der er blevet godkendt til finansiering via dette program, og hvilke frister der er fastsat for iværksættelsen? Hvilke kriterier er der anvendt ved udvælgelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Édith Cresson

(18. marts 1996)

FAIR-programmet for landbrug og fiskeri (herunder agroindustri, levnedsmiddelteknologi, skovbrug, akvakultur og udvikling i landdistrikter) (1994-1998) er et af Fællesskabets særprogrammer til gennemførelse af det fjerde ramme-program. Efter Kommissionens forslag og efterfølgende udtalelse fra Europa-Parlamentet blev FAIR-programmet vedtaget ved Rådets beslutning af 24. november 1994⁽¹⁾.

Første indkaldelse af forslag under FAIR-programmet sluttede den 15. marts 1995. I alt 114 projekter blev fundet værdige til Kommissionens bidrag, og de startede mellem december 1995 og marts 1996. En liste over alle udvalgte projekter, med deres titel og varighed, sendes direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Ved udvælgelsen af forslagene undersøges det først og fremmest, om de er tilskudsberettigede, dvs. om de holder sig inden for FAIR-programmets område og målsætninger, og om de indebærer transnationalt samarbejde. Efterfølgende kriterier er kravene om teknisk-videnskabelig kvalitet og nyskabelse, prækonkurrencemæssig karakter, tekniske

og økonomiske fordele, fællesskabspolitisk relevans, ansvarlig forvaltning og mulighed for anvendelse af resultaterne.

(¹) EFT nr. L 334 af 22. 12. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-209/96

af Philippe Monfils (ELDR)

til Kommissionen

(5. februar 1996)

(96/C 173/63)

Om: Finansiering af pilotprojekter

Kan Kommissionen oplyse om de finansieringsmuligheder, den kan tilbyde for pilotprojekter, der har til formål at udvikle informationsudvekslingen inden for erhvervslivet gennem de nye informationsnet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Martin Bangemann

(14. marts 1996)

I forbindelse med telematikprogrammet under det fjerde ramme-program for forskning og teknologisk udvikling 1994-1998 er der mulighed for at finansiere pilotprojekter, som har til formål at fremme udveksling af faglige informationer gennem nye datanetværk.

Efter en række indkaldelser af forslag til forskellige projekter inden for områder som sundhed, uddannelse, transport, by- og landdistrikter, administrationer, ældre og handicappede allerede iværksat og der vil blive offentliggjort flere indkaldelser i de kommende år. På baggrund af det ændrede særprogram er der bevilget et budget på ca. 898 mio. ECU, således at der tages højde for udvidelsen af Fællesskabet.

Finansieringen af FTU-projekter (forskning, teknologisk udvikling og demonstration) foregår ved omkostningsdeling. Med omkostningsdeling forstås, at Kommissionen betaler op til 50 % af udgifterne i forbindelse med et projekt. Under demonstrationsfasen dækker Kommissionen sædvanligvis op til 33 %.

Oplysninger om telematikprogrammet og fremtidige udbud fås på World-Wide-Web: <http://www.terena.nl> eller på fax: (32-2) 295 23 54.

Kommissionen har indkaldt forslag⁽¹⁾ i overensstemmelse med artikel 10 i EFRU-forordningen og artikel 6 i ESF-forordningen (sidste frist er 28. februar 1996) til forberedelse og lancering af tværregionale pilotprojekter til bedre

udnyttelse af informationssamfundet på regionalt plan. Disse pilotprojekter kan indeholde tværrregionale datanet til udveksling af informationer, som kan bidrage til den regionale udvikling.

Nærmere oplysning om udvælgelseskriterier og ansøgnings-skema fås på Europa-serveren: <http://WWW.CEC.LU/EN/COMM/DG16HOME.HTML> eller på fax: (32-2) 295 01 38 (eller 39 eller 40) med benævnelsen »DGXVI«, artikel 10, EFRU.

(¹) EFT nr. C 253 af 29. 9. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-210/96

af **Cristiana Muscardini (NI)**

til **Kommissionen**

(5. februar 1996)

(96/C 173/64)

Om: Olivetti-gruppens overtagelse af telekommunikationstjenester

Olivetti-gruppen indledte i 1994 en operation med det formål at gøre sig til ejer af eller opnå mono- eller duopolstatus inden for en række telekommunikationsmidler og -tjenester i Italien, hvoriblandt mobiltelefonvirksomheden GSM (Italiens næststørste koncessionsindehaver), satellitbaseret digital telekommunikation (bebudet aftale mellem Olivetti og Eutelsat) og leverance af teleforbindelser til Internet (Italia on-line).

1. Har Kommissionen undersøgt, om disse virksomheds- overtagelser og monopolodannelser udgør virksomheds- koncentrationer (forordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ og (EF) nr. 3384/94⁽²⁾)?
2. Har man undersøgt, om prisen for mobiltelefonvirksomheden GSM er fastsat korrekt, og kontrolleret, at der ikke er indgået særlige aftaler mellem Omnitel og Telecom Italia Mobile, jf. EF-traktatens grundlæggende bestemmelser (artikel 85 og 86) og forordning nr. 17 af 6. februar 1962⁽³⁾?
3. Er Olivetti-gruppens operationer i overensstemmelse med direktiv 90/388/EØF⁽⁴⁾ om liberalisering af markedet for teletjenester inden 1998? Giver disse operationer ikke De Benedetti-gruppen og Telecom Italia en dominerende markedsposition?

(¹) EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 1.

(²) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1994, s. 1.

(³) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

(⁴) EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(20. marts 1996)

Kommissionen har opmærksomt fulgt med i, hvorledes flere aktører har fået adgang til det italienske marked for GSM (global system for mobile communications).

Angående OPI-konsortiet (Omnitel-Pronto Italia) med Olivetti i centrum har Kommissionen vurderet, ud fra konsortiets kooperative karakter, at det ikke drejede sig om en virksomhedskoncentration som beskrevet i forordningen om fusioner og virksomhedsovertagelser. Kommissionen har derfor behandlet dette konsortium efter forordning nr. 17/62.

Kommissionen har besluttet at tillade konsortier under henvisning til artikel 85, stk. 3, i EØF-traktaten, efter at den har fået besked om en ændring i den første aftale samt individuelle erklæringer fra enkelte af aktionærerne, som vil:

- forhindre enhver indflydelse fra OPI-aktionærer, som allerede er netoperatører i andre medlemsstater, på alle beslutninger vedrørende abonnementssalg til kunder, der bor uden for Italien, vedrørende roaming-aftaler og vedrørende oprettelse af filialer eller fælles filialer, der skal kunne yde GSM-tjenester uden for Italien
- forhindre OPI-aktionærer, som allerede er netoperatører i Europa, i at få adgang til eller udveksle oplysninger om disse emner
- tillade konkurrence mellem aktionærer og fælles filialer i Italien om salg af abonnementer.

Olivettis aftaler med Eutelsat og Italia on-line er ikke blevet anmeldt til Kommissionen, og der er heller ikke blevet gjort indsigelser mod aftalerne. Kommissionen har ikke modtaget indsigelser vedrørende prisfastsættelsen for GSM-tjenester eller vedrørende OPI og Telecom Italia Mobiles samordnede praksis på området.

Hvad angår anvendelsen af direktiv 90/388/EØF, hvis anvendelsesområde nu er blevet udvidet til at omfatte mobil- og personlig kommunikation, har den italienske regering informeret Kommissionen om, at den har til hensigt at sætte en stopper for det aktuelle duopol ved at udnævne en tredje netoperatør på frekvensbånd DCS-1800. Regeringen har endvidere lovet ikke at lade de to nuværende netoperatører arbejde på denne frekvens, før den tredje har etableret sig på det italienske marked.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-219/96

af Klaus Rehder (PSE)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/65)

Om: Nedsættelse af nationale bidrag til EU-budgettet med beløb, som via EUGFL føres tilbage til medlemsstaterne

I forbindelse med diskussionen om forenkling og styrkelse af subsidiaritetsprincippet inden for den fælles landbrugspolitik kræves det fra forskellig side, at medlemsstaternes finansielle bidrag til EU-budgettet på forhånd nedsættes med det beløb, som alligevel føres tilbage til den pågældende medlemsstat ved fordeling af EUGFL-midlerne.

1. Er dette krav i overensstemmelse med gældende EU-ret?
2. Kan man forestille sig en ændring eller supplerung af gældende EU-ret som led i den planlagte EU-landbrugsreform med dette mål, og er dette hensigtsmæssigt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(6. marts 1996)

1. Siden indførelsen af finansiering over egne indtægter finansieres Fællesskabets budget ikke længere over medlemsstaternes bidrag, men helt over Fællesskabets egne indtægter. For tiden er ordningen for egne indtægter baseret på Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom, af 31. oktober 1994⁽¹⁾. Da Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) er en integreret del af EF-budgettet, er det også egne indtægter, der finansierer den fælles landbrugspolitik, der er baseret på princippet om finansiell solidaritet mellem medlemsstaterne. Det ærede medlems anmodning er derfor ikke i overensstemmelse med gældende EF-ret.

2. Indtil 1999 fastsættes retningslinjerne for budgettet ud fra ovennævnte afgørelser, der er baseret på aftalen på Det Europæiske Råds møde i Edinbourg den 11. og 12. december 1992. Heller ikke i denne forbindelse ved Kommissionen, hvordan man kunne fravige et princip, der er nedfældet i traktaterne. Med henblik på Fællesskabets udvidelse med de associerede lande i Central- og Østeuropa forelagde Kommissionen Det Europæiske Råd i Madrid en handlingsstrategi, ifølge hvilken Kommissionen går ind for at fortsætte den linje, der med succes blev anlagt med reformen af 1992. Denne linje går ud på at fastholde princippet om finansiell solidaritet mellem medlemsstaterne inden for den fælles landbrugspolitik. Uden at Kommissionen vil foregribe revisionen af finansieringen over egne indtægter for perioden efter 1999, mener den ikke, at der er nogen grund til at ændre på de gældende principper for

finansiering af den fælles landbrugspolitik i den retning, som det ærede medlem ønsker.

⁽¹⁾ EFT nr. L 293 af 12. 11. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-224/96af Laura González Álvarez og
María Sornosa Martínez (GUE/NGL)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/66)

Om: Miljøproblemer i kommunerne Laeio og Erandio (Vizcaya, Spanien)

En stor gruppe beboere i kvarterne Travesia Iparaguirre i Laeio og Mezo de Astrabudua i Erandio har i lang tid klaget til deres respektive kommuner over stanken fra råddent vand på sletten omkring bækken Udondo-Erreka, der løber mellem Laeio og Erandio.

Virksomheder af enhver slags — både kemiske virksomheder, konserverfabrikker og servicevirksomheder — leder deres affald (især spildevand) ud i denne bæk, og de skaber derved meget gunstige betingelser for, at rotter og store mængder insekter kan udvikle sig.

Den pågældende slette har en betydelig økologisk værdi, der dog hele tiden forringes på grund af den nedbrydning, den er udsat for. Biologen Iñigo Zuberogoitia, der er ekspert i økosystemer, har gennemført en undersøgelse, der påviser eksistensen af 104 forskellige fuglearter, der lever fast eller periodevis på denne slette.

Hvad kan Kommissionen gøre for at få de kompetente myndigheder til at finde en løsning på problemet med det usunde miljø i de nævnte kvarterer?

Er Kommissionen i besiddelse af oplysninger om planer for denne slette, som den baskiske regering eller ethvert andet organ vil gennemføre?

Ved Kommissionen i så fald, om der er gennemført en vurdering af indvirkningen på miljøet for dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(18. marts 1996)

Kommissionen deler de ærede medlemmers bekymring over de forhold, de har gjort den opmærksom på.

Kommissionen kan forsikre de ærede medlemmer om, at der vil blive iværksat en nærmere undersøgelse for at få verificeret, om der i forbindelse med en eventuel forurening af vandløbet Udondo-Erreka har fundet en overtrædelse sted af direktiv 76/464/EØF⁽¹⁾ om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabernes vandmiljø.

Dog er Kommissionen ikke orienteret om den økologiske værdi af den omtalte slette. Det pågældende område er ikke af de spanske myndigheder blevet udpeget som særlig beskyttet fugleområde i medfør af artikel 4, stk. 4, i direktiv 79/409/EØF⁽²⁾ om beskyttelse af vilde fugle.

(¹) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

(²) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-232/96

af Bernie Malone (PSE)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/67)

Om: Bevarelse af moseområderne i amterne Offaly og Westmeath i Irland

I amterne Offaly og Westmeath i Irland foregår der en intensiv høstning af græstørv i de naturlige moseområder.

Kommissionen anmodes om at redegøre for, hvilke programmer eller initiativer den har forberedt for at sikre, at de naturlige moseområder ikke ødelægges af overdreven høstning. Kommissionen bedes desuden skitsere, hvilke planer den eventuelt har om at undersøge virkningerne af den intensive høstning i moseområder i navnlig de ovenfor nævnte irske amter.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(15. marts 1996)

I henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter anerkendes tørvedække (kun aktive moser), aktive højmoser og nedbrudte højmoser (med mulighed for naturlig regeneration), som alle er mosetyper, hvor Irland spiller en ganske særlig vigtig rolle i EF, for at være naturtyper af betydning på fællesskabsplan, der bør udpeges som særlige bevaringsområder. Irland er blevet anmodet om at udarbejde en liste over lokaliteter, med disse naturtyper, med henblik på at medtage dem i det såkaldte »Natura 2000«, der er et net af fredede områder, der er ved at blive oprettet i medfør af direktivet.

For at bistå Irland med dette arbejde støtter Fællesskabet via LIFE og andre fonde en række programmer og initiativer, som er iværksat af de irske myndigheder med henblik på at beskytte disse vigtige naturtyper. Blandt foranstaltningerne indgår en ny opgørelse over alle områder af videnskabelig interesse i Irland (herunder også en række højmoser midt inde i landet og andetsteds), statsligt opkøb af centrale områder med særlig højt prioriterede tørvedækker og højmoser, genetablering af de oprindelige hydrologiske forhold i forbindelse med to af de vigtigste aktive højmoser, samt endelig udarbejdelse af en række forvaltningsplaner for centrale tørvemoseområder, hvor der findes aktive højmoser og aktive tørvedækker. De ovennævnte aktiviteter omfatter bl.a. mosestrækninger i Offaly og Westmeath, indbefattet Raheenmore- og Clara-moseområderne.

I henhold til direktivets artikel 11 har Irland siden den 5. juni 1994 været forpligtet til nøje at overvåge den bevaringsmæssige status for de naturtypers vedkommende i form af moser, der er opregnet i direktivet, idet der navnlig henvises til prioriterede naturtyper. I 1995 anmodede Kommissionen de irske myndigheder om at oplyse resultaterne af denne overvågning vedrørende de særlige irske højmoser (heri indbefattet dem i amterne Offaly og Westmeath). Man afventer i Kommissionen fortsat et svar herpå.

Hvad angår selve »høsten« af tørv, kræves det i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF⁽²⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, at der skal foretages en forudgående miljörisikovurdering i forbindelse med alle miljømæssigt betydningsfulde tørveudvindingsprojekter. Kommissionen er i løbende kontakt med de irske myndigheder om, hvordan man med den pågældende irske gennemførelseslovgivning bedst varetager forhåndsvurderingen af disse projekter.

(¹) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

(²) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-234/96

af Concepció Ferrer (PPE)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/68)

Om: Fri bevægelighed for spanske kemiske og farmaceutiske produkter

En grundlæggende betingelse for oprettelsen af det indre marked, hvor princippet om frie varebevægelser er gennemført fuldt ud, er, at idéen om, at patentretten definitivt gøres til et EF-anliggende, slår igennem.

Navnlig bestemmelserne i EF-traktatens artikel 30 og 36 og Domstolens retspraksis på dette område skal forhindre, at der dækkes over vilkårlig forskelsbehandling eller hindringer for handelen mellem EU-medlemsstaterne ved overdreven påberåbelse af den ret, som patentet giver.

Det skal fremhæves, at Spanien har bestræbt sig på at harmonisere patentretten og har opfyldt sine forpligtelser i henhold til protokol nr. 8 i tiltrædelsestraktaten.

Opmærksomheden henledes på den vage formulering af artikel 47 i sidstnævnte traktat, hvorefter princippet om de frie varebevægelser for så vidt angår spanske kemiske eller farmaceutiske produkter først træder i kraft fra »udgangen af det tredje år efter, at Spanien har indført adgang til patentering af disse produkter«. Dette skete den 7. oktober 1992.

Frankrig, Tyskland, Det Forenede Kongerige, Belgien og Danmark har anmodet om, at der indføres beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre import af spanske medicinalvarer.

Mener Kommissionen ikke, at denne anmodning er i strid med ovennævnte bestemmelser?

Hvordan agter Kommissionen at forholde sig hertil?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(5. marts 1996)

Ved beslutning af 20. december 1995 afviste Kommissionen en anmodning fra Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Østrig og Det Forenede Kongerige, der lagde artikel 379 i traktaten om Spaniens og Portugals tiltrædelse⁽¹⁾ til grund.

De pågældende medlemsstater anmodede om tilladelse til at træffe beskyttelsesforanstaltninger over for paralleldførsel af farmaceutiske produkter, der hidrører fra Spanien, og som stadig i disse medlemsstater, men ikke i Spanien, er beskyttet ved et patent. De pågældende farmaceutiske produkter er dem, der fremstilles i Spanien af patentindehaverne eller med disses samtykke.

I beslutningen anlagde Kommissionen den betragtning, at artikel 379, der afviger fra grundprincippet om frie varebevægelser, skulle fortolkes strengt, og derfor ikke kunne finde anvendelse. Kommissionen anlagde ligeledes den betragtning, at betingelserne for anvendelse af artikel 379 ikke var opfyldt, thi det fremgik ikke af en analyse af de økonomiske data, de pågældende medlemsstater havde fremskaffet, at industrien for farmaceutiske produkter i disse medlemsstater havde alvorlige måske vedvarende økonomiske vanskeligheder.

Endvidere skal Kommissionen meddele det ærede medlem, at Domstolen den 4. august 1995 fik forelagt et præjudicielt spørgsmål⁽²⁾ om udløbet af de i tiltrædelsestraktatens artikel 47 (Spanien) og 209 (Portugal) fastsatte overgangs-

perioder, samt om hvorvidt Domstolens retspraksis, som fastlagt i dommen i Marck/Stephar-sagen⁽³⁾, finder anvendelse efter ovennævnte overgangsperioders udløb.

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985.

⁽²⁾ Forenede sager C-267/95 og C-268/95.

⁽³⁾ Sag C-187/80.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-243/96

af Peter Skinner (PSE)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/69)

Om: Mobning og vold på arbejdspladsen

Kan Kommissionen underrette Europa-Parlamentet om, hvornår den agter at fremsætte lovforslag om vold og mobning på arbejdspladsen og deraf resulterende stressbetonede sygdomme? I Sverige eksisterer der allerede en lignende lovgivning med titlen »Loven om urimelig adfærd på arbejdspladsen«. Kan Kommissionen få oversat dette dokument til sine arbejdssprog, således at dens tjenestegrene kan undersøge muligheden for at foreslå lovgivning om et sådant emne? Kan Kommissionen ligeledes give mig en engelsk kopi af denne lovgivning, således at jeg eventuelt kan medtage dets indhold i min beretning om det fjerde handlingsprogram om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(6. marts 1996)

Kommissionen har i sit handlingsprogram for 1996 oplyst, at der blandt dens foreslåede aktioner vil være en vurdering af risikoen i særlige sundheds- og sikkerhedsspørgsmål, herunder vold og stress på arbejdspladsen. Efter en fuldstændig vurdering af dette spørgsmål vil Kommissionen tage stilling til, om lovgivning er den mest hensigtsmæssige aktion.

Kommissionen vil få alt det informationsmateriale, der er nødvendigt for at sætte den i stand til at gennemføre dens program, og den har allerede modtaget teksten til den relevante svenske lovgivning, Ordinance AFS 1993:2 »Vold og trusler i arbejdsmiljøet«. Denne tekst kan fås på engelsk fra det svenske arbeidstilsyn. Kommissionen sender dette dokument direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-249/96

af Danilo Poggiolini (PPE)

til Kommissionen

(5. februar 1996)

(96/C 173/70)

Om: Metoder til at få del i midlerne til Alzheimers sygdom

Hvilke konkrete aktioner har Kommissionen gennemført, eller har den planer om at gennemføre, således at de utallige frivillige organisationer, der beskæftiger sig med Alzheimer over hele Europa, og som støtter de millioner af familier, der er ramt af denne tragedie, kan drage fordel af de 5 mio. ECU, som Europa-Parlamentet har fået med på budgettet for 1996?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(20. marts 1996)

Parlamentet har tildelt yderligere 5 mio. ECU til budgetpost B3-4300 på budgettet for Alzheimers sygdom for 1996. I henhold til anmærkningerne til denne post har disse foranstaltninger til formål »at fremme tværnationale aktiviteter, der tilsigter at forbedre livskvaliteten for mennesker, der lider af Alzheimers sygdom, og for de personer, der passer dem, hvortil der er afsat 5 mio. ECU«.

Kommissionen er helt klar over omfanget af denne sygdom, og hvor store problemer den bringer med sig, ikke kun for de sygdomsramte, men også for de personer, der passer dem. Kommissionen har kontakt med de nationale Alzheimer foreninger samt med Alzheimer Europe og Alzheimer Disease International.

Det er Kommissionens hensigt inden længe at offentliggøre et udbud, der vil indeholde de grundlæggende oplysninger om ansøgning om fællesskabsstøtte. I denne forbindelse lægger Kommissionen stor vægt på at sikre, at projekterne gavner hele Fællesskabet, og at de er tværnationale.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-252/96

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/71)

Om: Transurane-instituttet i Karlsruhe — plutonium

EU kører et forskningscenter i Karlsruhe: Transurane-instituttet. Her gennemføres også undersøgelser af radioaktive stoffers oprindelse.

1. Hvilke aftaler og/eller traktater eksisterer der mellem »Transurane-instituttet« og Forbundsrepublikken Tyskland?
2. Hvilke aftaler og/eller traktater eksisterer der mellem »Transurane-instituttet« og den tyske efterretningstjeneste BND og navnlig med den for dette institut virksomme professor Lothar Koch?
3. Hvor mange rejser har professor Lothar Koch hidtil foretaget sammen med BND?
4. Hvilke mål havde disse rejser?
5. Nøjagtig hvilke mængder plutonium lagres i »Transurane-instituttet«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson

(21. marts 1996)

1. & 2. Der findes ingen overenskomster, som direkte er indgået mellem Institut for Transuraner (ITU) og Tyskland, vedrørende undersøgelser angående oprindelsen af radioaktive stoffer. Samarbejdet mellem Kommissionen og Tyskland som led i den særlige beskyttelse af befolkningen mod faren for radioaktiv bestråling fra kernekraftanlæg er udelukkende baseret på en brevveksling mellem Kommissionen og Tyskland i juli 1992.

3. På anmodning fra de ansvarlige tyske tjenestegrene og med Kommissionens billigelse har Doktor L. Koch deltaget i en tjenesterejse til udlandet i egenskab af teknisk ekspert og som medlem af en tysk delegation under ledelse af viceministeren i forbundskanslerens kontor (»Staatsminister im Kanzleramt«).

4. Kommissionen kender intet til, at disse tjenesterejser skal have haft andet formål.

5. Kommissionen beder det ærede medlem tage i betragtning, at den som følge af en række rent fysiske sikkerhedshensyn er forpligtet til at behandle de informationer om opgørelse over radioaktive stoffer, der befinder sig i det pågældende institut, som fortrolige akter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-253/96

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/72)

Om: EU-forskningsbevillinger til deponering af radioaktivt affald

Fællesskabet støtter forskningen inden for deponering af radioaktivt affald, bl.a. også forsøg med hensyn til kompakteringsprocessens temperaturafhængighed af opfyldningen i depoterne.

1. Inden for hvilken ramme gennemføres denne forskning, hvor og af hvem?
2. I hvilken form er Fællesskabet involveret i denne forskning?
3. Foreligger der allerede resultater med hensyn til disse spørgsmål, i bekræftende fald, hvilke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
(20. marts 1996)

1. Hvad angår direkte slutdeponering af bestrålede brændselementer fra atomkraftværker, er der i saltminen i Asse (Tyskland), i en dybde på 800 m, forsøg i gang med termisk simulation af deponering i minegange (TSS-forsøg). Formålet med dette forsøg er at undersøge virkningerne på fyldmaterialerne (saltkorn) og på den saltholdige bjergart i to forsøgsgange, hver udstyret med tre elektrisk opvarmede beholdere. Forberedelserne til forsøget blev indledt i 1985. Dernæst påbegyndtes gravearbejdet og indretningen af forsøgsområderne og forsyning heraf med apparatur. Opvarmningsapparaterne i de seks forsøgsbeholdere (effekt: ca. 6,4 kW) blev således igangsat i september 1990.

Forsøget TSS gennemføres af GST (center for miljø- og sundhedsforskning), BGR (forbunds kontor for videnskab og råstoffer), DBG (tysk firma for opførelse og drift af anlæg til slutdeponering), FZK (forskningscenter i Karlsruhe), og det støttes af BMBF (forbundsministeriet for uddannelse, videnskab, forskning og teknologi) samt af Kommissionen.

2. Kommissionen har som led i F&U-programmet for håndtering og deponering af radioaktivt affald (1990-1994) ydet tilskud til TSS-forsøget fra august 1994 til april 1995 på grundlag af en forskningskontrakt med omkostningsdeling, indgået med GSF. Fra januar 1996 til december 1998 yder Kommissionen støtte til supplerende forskning i fyldmaterialerne (saltkorn) og de saltholdige bjergarters geotekniske adfærd samt i målinger af permeabiliteten for gas, som skal gennemføres i løbet af TSS-forsøget; støtten ydes gennem en kontrakt benævnt »Backfill behaviour in emplacement drifts and boreholes in a salt repository«, der er indgået med FZK og med tyske (BGR, GRS), nederlandske (ECN), franske (G3S) og spanske (Enresa, Universidad politecnica de Cataluña) partnere som led i særprogrammet for nuklear sikkerhed (1994-1998).

3. Resultaterne af forsknings- og udviklingsarbejdet, der fik tilskud fra Kommissionen fra august 1994 til april 1995, er beskrevet i rapporten fra 1996 med titlen »The TSS project: Research on compaction of and gas release in saliferous backfill used in drift emplacement of spent fuel«⁽¹⁾. Det ærede medlem såvel som Europa-Parlamentets Generalsekretariat får tilsendt et eksemplar af disse publikationer direkte.

(1) EUR 16730 EN.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-254/96
af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)
til Kommissionen
(9. februar 1996)
(96/C 173/73)

Om: Aftale om overvågning af depoter med radioaktivt affald

IAEA og Euratom har for et stykke tid siden indgået en aftale om den fælles overvågning af atomkraftanlæg. Denne aftale indeholder bl.a. de kriterier, som et depot for radioaktivt affald skal opfylde.

1. Hvornår nøjagtig er den pågældende aftale blevet undertegnet?
2. Hvilke kriterier vedrørende deponering af radioaktivt affald fastlægges i aftalen?
3. Hvor kan man se denne aftale? Kan Kommissionen oplyse den pågældende kilde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis
(18. marts 1996)

Der findes ikke nogen kontrakt mellem Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) og Euratom med særbestemmelser om fælles overvågning af affaldsdepoter i geologiske formationer eller kriterier, som depoter for radioaktive affald skal opfylde.

For at føre traktaten om ikke-spredning af atomvåben (NPT) ud i livet inden for Fællesskabet er der indgået en række aftaler mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab, dets medlemsstater og IAEA. Der er tale om følgende aftaler:

1. Den aftale, der er indgået mellem Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Det Europæiske Atomenergifællesskab samt Den Internationale Atomenergiorganisation, om gennemførelse af artikel III, stk. 1 og 4, i traktaten om ikke-spredning af atomvåben.

Denne aftale er almindeligvis kendt under betegnelsen »Infcirc/193« og trådte i kraft den 21. februar 1977. De stater, der ikke besidder atomvåben, og som er tiltrådt Fællesskabet efter denne aftales ikrafttræden, har tilsluttet sig denne eller er i færd med at gøre det.

2. Den aftale, der er indgået mellem Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Den Internationale Atomenergiorganisation, om anvendelse af sikkerhedsforan-

staltninger i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i forbindelse med traktaten om ikke-spredning af atomvåben (med protokol).

Denne aftale er almindeligvis kendt under betegnelsen »Infcirc/263« og trådte i kraft den 14. august 1978.

3. Den aftale, der er indgået mellem Frankrig, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Den Internationale Atomenergiorganisation, om gennemførelse af sikkerhedsforanstaltninger i Frankrig.

Denne aftale er almindeligvis kendt under betegnelsen »Infcirc/290« og trådte i kraft den 12. september 1981.

Særlige ordninger i forbindelse med hvert enkelt kernekraftanlæg etableres i form af såkaldte »facility attachments«. Da de anlæg, som det ærede medlem henviser til, endnu ikke eksisterer, er disse dokumenter endnu ikke tilgængelige. For øjeblikket er man på internationalt plan ved at drøfte sikkerhedsforanstaltninger omkring fremtidige deponeringssteder i geologiske formationer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-259/96

af Luigi Moretti (ELDR)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/74)

Om: Europa-Kommissionens program til fordel for sporten

Den 23. november 1995 besvarede Europa-Kommissionen min forespørgsel E-2718/95⁽¹⁾ vedrørende offentliggørelse af de projekter, der er blevet udvalgt under Eurathlon-programmet. Kommissær Marcelino Oreja oplyste bl.a., at fortegnelsen over de udvalgte projekter forelå den 27. juni 1995.

Kan Kommissionen forklare, hvorfor det ansvarlige generaldirektorat endnu ikke har været i stand til at udlevere fortegnelsen over de udvalgte projekter til mig?

Hvordan skal man som parlamentsmedlem bære sig ad, hvis man vil fremskaffe denne dokumentation inden for et rimeligt tidsrum?

Kan Kommissionen forklare, hvorfor de frasorterede idrætsforeninger i Italien — i modsætning til, hvad der oplyses i svaret på min tidligere forespørgsel — ikke er blevet underrettet om den udvælgelse, der er foretaget?

Hvorfor har man ikke sørget for en passende offentlighed om denne sag?

⁽¹⁾ EFT nr. C 66 af 4. 3. 1996, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(19. marts 1996)

Kommissionen beklager meget enhver forsinkelse vedrørende den information, som det ærede medlem har bedt om. Kommissionen sendte en liste over de udvalgte projekter til det ærede medlem umiddelbart efter hans skriftlige forespørgsel E-2718/95. Det er meget beklageligt, at det ærede medlem ikke har modtaget listen, og han har nu fået tilsendt en kopi.

I sit svar på skriftlig forespørgsel E-2718/95 oplyste Kommissionen det ærede medlem om, at den endelige udvælgelse af projekter under Eurathlon 1995 var blevet godkendt i maj 1995 og offentliggjort i pressemeddelelse nr. IP(95) 661. Listerne over de udvalgte projekter forelå 27. juni 1995, og det er derfor dybt beklageligt, at det ærede medlem ikke har modtaget den information, han har bedt om.

Vedrørende det ærede medlems spørgsmål om de frasorterede projekter kan Kommissionen oplyse, at der blev udsendt meddelelse om afslag til alle organisationer i Fællesskabet og tredjelande, der havde indsendt projektforslag, der ikke kom i betragtning.

Ved det femte europæiske sportsforum, som Kommissionen organiserede i november 1995, erklærede Kommissionen, at den første overordnede rapport vedrørende pilotprojektet Eurathlon 1995 ville være tilgængeligt ved udgangen af marts 1996.

Igen må Kommissionen beklage den eventuelle forsinkelse i informationen af det ærede medlem. Den står til det ærede medlems disposition, dersom han ønsker yderligere oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-260/96

af Doeke Eisma (ELDR)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/75)

Om: Udpegning af ansvarlige organer med henblik på gennemførelse af forordningen om tildeling af et miljømærke

Kommissionen har gentagne gange gjort opmærksom på nødvendigheden af, at medlemsstaterne udpeger og etablerer de ansvarlige organer. En række medlemsstater har imidlertid indtil videre ikke udpeget et sådant organ.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der endnu ikke har udpeget et organ, som har til opgave at udføre visse opgaver, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 880/92⁽¹⁾ om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke?

⁽¹⁾ EFT nr. L 99 af 11. 4. 1992, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(4. marts 1996)**

Belgien er den eneste EU-medlemsstat, som endnu ikke har udpeget et kompetent organ som krævet i artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 880/92 af 23. marts 1992.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-262/96
af Doeke Eisma (ELDR)
til Kommissionen
(9. februar 1996)
(96/C 173/76)**

Om: CO₂-emission fra biler

Allerede i 1991 anmodede Rådet Kommissionen om at fremlægge forslag med henblik på at gribe ind over for CO₂-emissionen fra biler.

Er det korrekt, at Kommissionen indtil videre ikke har fremlagt forslag om at gøre noget ved problemet med CO₂-emissionen fra biler? Hvad skyldes det, og hvornår kan vi så forvente forslag?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(18. marts 1996)**

Den 20. december 1995 vedtog Kommissionen en meddelelse til Rådet og Parlamentet om en fællesskabsstrategi til nedsættelse af personbilers CO₂-afgivelse og forbedring af brændstoføkonomien⁽¹⁾. Meddelelsen indeholder en strategi baseret på fire elementer: indgåelse af en aftale med den europæiske automobilindustri om reduktion af nye køretøjs CO₂-afgivelse, tilskyndelse til brændstofbesparelse gennem afgiftsmæssige foranstaltninger, et system til brændstoføkonomimærkning samt fortsat forskning og teknologisk udvikling. Kommissionen opfordrer Rådet og Europa-Parlamentet til at tage forslagene i meddelelsen under overvejelse og tilslutte sig den foreslåede strategi samt samarbejde med Kommissionen om dens gennemførelse.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 689 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-264/96
af Ritva Laurila (PPE)
til Kommissionen
(5. februar 1996)
(96/C 173/77)**

Om: Behandling af spildevand i europæiske storbyer

Behandlingen af spildevand i Den Europæiske Unions storbyer er i mange tilfælde mangelfuld. I nogle byer findes der overhovedet ingen spildevandsrensning. Spildevandet fra husholdninger og kontorer i disse byer er en alvorlig belastning for både overflade- og grundvandet. Hvis situationen fortsætter, vil den blive en alvorlig trussel for miljøet i hele Europa.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at få Den Europæiske Unions medlemsstater til at iværksætte foranstaltninger, der kan rette op på den nuværende situation, og for at få indført bindende mindstekrav til rensning af spildevandet i Den Europæiske Union?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(26. februar 1996)**

Opsamling og behandling af spildevand er i samtlige større bysamfund i Fællesskabet omfattet af Rådets direktiv 91/271/EØF⁽¹⁾ om rensning af byspildevand.

I henhold til dette direktiv fra 1991 skal bysamfund med over 2 000 personækvivalenter (p.e.: en ofte anvendt måleenhed for forurening fra byspildevand, svarende til den forureningsbelastning, der forårsages af én person pr. døgn) etablere kloaknet og opføre spildevandsrensningsanlæg.

I direktivet er der nedfældet følgende specifikationer for nødvendig vandrensning:

- som generel regel sekundær rensning (biologisk rensning)
- i såkaldt følsomme områder (principielt vandområder, som løber risiko for eutrofiering eller for højt nitratindhold) mere avanceret rensning (herunder bl.a. fjernelse af kvælstof- eller fosforindholdet)
- som undtagelse herfra kun primær rensning i såkaldt mindre følsomme områder (visse havområder).

Desuden er der i direktivet fastsat en række tidsfrister for disse mål. Disse tidsfrister varierer — alt efter størrelsen af det pågældende bysamfund, respektive vandområde — fra den 31. december 1998 til den 31. december 2005. De strengeste frister (den 31. december 1998) gælder for byområder med over 10 000 p.e., hvis spildevand bortledes til følsomme områder. Hovedparten af byområderne (på 15 000 p.e. eller derover med normale vilkår, dvs. hverken følsomme eller mindre følsomme områder) skal opfylde direktivets målsætninger inden udgangen af år 2000.

(¹) EFT nr. L 135 af 30. 5. 1991, s. 40.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-268/96

af Wolfgang Nußbaumer (NI)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/78)

Om: Markedsføringspolitik

En tekstilvirksomhed i Østrig har besluttet sig for at købe vaskemidler hos en stor tysk koncern. Den pågældende koncern i Tyskland har imidlertid betinget sig, at den østrigske tekstilvirksomhed køber varerne (vaskemidler) hos den tyske virksomheds filial i Wien. Det var derimod ikke muligt at indkøbe vaskemidlerne hos den tyske koncerns filial i Düsseldorf, hvilket på grund af de lavere priser i Tyskland ville have været langt billigere for den østrigske virksomhed.

1. Kan den tyske virksomheds markedsføringspolitik som beskrevet i ovennævnte tilfælde efter Kommissionens opfattelse betegnes som værende i overensstemmelse med EU's konkurrencebestemmelser?
2. Hvilke muligheder har den østrigske virksomhed efter Kommissionens opfattelse i det ovenfor beskrevne tilfælde for at anvende den billigste leverandør?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karel Van Miert

(28. marts 1996)

Ifølge EF-traktatens artikel 85, stk. 1, er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, forbudt.

Undtaget fra disse bestemmelser er imidlertid anvisninger inden for en koncern, da der i dette tilfælde ikke er tale om en aftale mellem økonomisk uafhængige virksomheder (¹). Hvis datterselskabet, selv om det er en uafhængig juridisk person, ikke selvstændigt kan bestemme sin markedsadfærd, men følger de anvisninger, det direkte eller indirekte får af moderselskabet, så finder forbudene i traktatens artikel 85, stk. 1, ikke anvendelse på forbindelserne mellem datterselskabet og moderselskabet, sammen med hvilket det danner en enhed. En markedsadfærd, som en sådan økonomisk sammenslutning ensidigt vælger, og som består i, at moderselskabet forbyder datterselskabet at sælge varer til kunder uden for den medlemsstat, hvor datterselskabet har sæde, kan således ikke forhindres under påberåbelse af EF-traktatens artikel 85.

Den markedsføringspolitik, som i det foreliggende tilfælde er blevet anvendt af den virksomhed, som det ærede medlem nævner, og hvorved det forbydes datterselskaberne at sælge rengøringsmidler til kunder i en anden medlemsstat end den, hvori datterselskabet har sæde, er således ikke omfattet af EF-traktatens artikel 85.

(¹) Domstolens dom i sag T-102/92, Sml. 1995, II-19.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-295/96

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

til Kommissionen

(7. februar 1996)

(96/C 173/79)

Om: Filtrering af radioaktivt strontium og cæsium fra væsker

Ved hjælp af en nyudviklet metode er det nu muligt at filtrere radioaktivt cæsium og strontium fra væsker. Et pilotprojekt i forbindelse hermed, som gennemføres på en mejerivirksomhed i Ovrutj nær Kiev, finansieres af IAEA. Det amerikanske firma Selentec fremstiller disse filtre.

1. Har Kommissionen kendskab til den af Selentec udviklede filtreringsmetode?
2. Har Kommissionen kendskab til undersøgelser af effektiviteten af denne metode? Hvilke undersøgelser drejer det sig om? Hvad er resultaterne af disse undersøgelser?
3. Er der muligheder for, at Fællesskabet vil finansiere sådanne anlæg i de radioaktivt forurenede områder i Ukraine? Hvis ja, på hvilken måde og som et led i hvilke programmer lader dette sig efter Kommissionens opfattelse bedst gøre?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(6. marts 1996)

1. »Filtermetoden« er baseret på magnetisk separation.
2. Metodens effektivitet ved separation af cæsium og strontium er påvist ved afprøvning i De Forenede Staters Argonne National Laboratory. På mejerivirksomheden ved Ovruch er et anlæg i fuld målestok ved at blive opført. Dette finansieres hovedsageligt via midler fra amerikanske organisationer. Demonstrationen vil vise, hvorvidt behandlingen fører til en uacceptabel ændring af produktet. Den International Atomenergiorganisations deltagelse i målingen og prøvningen vil hjælpe med til at sikre en procedure baseret på videnskabelige principper. Resultaterne forventes at foreligge i slutningen af 1996.
3. Kommissionen fortsætter med at vurdere strategier til at overvinde følgerne af kontamination af landbrugsjord. Den magnetiske separationsmetode vil blive integreret i disse vurderinger, så snart resultaterne af demonstrationen foreligger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-298/96

af Joan Colom i Naval (PSE)

til Kommissionen

(7. februar 1996)

(96/C 173/80)

Om: Omskoling af bankansatte i forbindelse med indførelsen af euroen

En af fordelene ved den fælles mønt, euroens indførelse er pr. definition, at der ikke længere vil være behov for at veksle valuta. Denne fordel vil imidlertid medføre, at mange — sandsynlig tusindvis — af arbejdspladser i pengeinstitutterne (banker, sparekasser og navnlig de særlige vekselkontorer) vil blive overflødige. Da det ikke kan forventes, at denne meget store ledighed automatisk kan absorberes af det økonomiske opsving, som Den Monetære Union kan bevirke, og i betragtning af den langsommelighed, som Kommissionen udviste i forbindelse med et tilsvarende problem (tabet af arbejdspladser i sektoren for toldklareings- og speditjonskontorer ved gennemførelsen af det indre marked i 1992), har Kommissionen da planlagt omstillingsforanstaltninger for disse arbejdstagere?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(25. marts 1996)

Det ærede medlem stiller spørgsmålet om, hvilken virkning indførelsen af euroen får på beskæftigelsen i banksektoren.

Denne virkning skal bedømmes som en helhed. Den Monetære Union vil formodentlig accelerere visse tilpassningsprocesser, men den vil også give banksektoren i dens helhed en lang række nye markeder.

Dette er bl.a. tilfældet for alle internationale finansieringsaktiviteter, som kan forventes at udvikle sig betydeligt på grund af eurozonens størrelse og tiltrækningskraft for såvel investorer som låntagere. Stadig flere banker når i øvrigt efterhånden til den konklusion, at indførelsen af euroen stort set vil få en positiv indflydelse på deres aktivitet.

De indskrænkninger i personalet, som mange banker allerede i dag gennemfører, har ingen forbindelse med indførelsen af den fælles mønt. Indskrænkningerne rammer i øvrigt alle medlemsstaterne set i sammenhæng med indførelsen af euroen. Det er allerede kendt, hvad der er årsag til dette fænomen: Udvikling af moderne edb-styrede forvaltningsteknikker, ny konkurrence fra banker uden filialer og i visse tilfælde en for hurtig stigning i driftsomkostningerne i de seneste år. Et tilsvarende fænomen ses i en lang række tjenesteydelsesindustrier.

Endelig vil de besparelser, virksomheder og husstande kan opnå på deres transaktioners omkostninger, frigøre ny finansiel kapacitet, som vil gøre det muligt at investere eller forbruge, og som således direkte eller indirekte bidrager til skabelse af nye arbejdspladser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-302/96

af Umberto Bossi (ELDR)

til Kommissionen

(7. februar 1996)

(96/C 173/81)

Om: De franske luftfartsmyndigheders manglende overholdelse af bestemmelsen om brug af det engelske sprog ved eksaminer i forbindelse med validering af luftfartscertifikater

Til trods for bilaget til direktiv 91/670/EØF⁽¹⁾ af 16. december 1991, hvori det fastsættes, at egnethedseksaminer med henblik på anerkendelse af certifikater, der giver adgang til udøvelse af funktioner i civil luftfart, kan aflægges på det nationale sprog i den medlemsstat, der validerer, eller, som et alternativ, på engelsk efter kandidatens valg, kræver de franske luftfartsmyndigheder, at disse eksaminer udelukkende aflægges på fransk. Hvilke initiativer agter Kommissionen at tage for at sikre, at nævnte bestemmelse overholdes?

⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1991, s. 21.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock
(1. marts 1996)

Det ærede medlem har ret i, at Rådets direktiv 91/670/EØF om gensidig anerkendelse af personcertifikater, der giver adgang til udøvelse af funktioner i civil luftfart, fastsætter, at de egnethedsprøver, der kræves bestået for at opfylde kravene i artikel 4, stk. 5 (særlige valideringsprocedurer), og som er nærmere specificeret i bilaget til direktivet, kan tages »på et af de nationale sprog i den stat, der anmoder om validering, eller på engelsk efter kandidatens valg«.

Indtil nu har Kommissionen endnu aldrig modtaget klager over denne bestemmelse, men vil opfølge alle påståede overtrædelser heraf, dersom det ærede medlem vil være så venlig at indgive nærmere oplysninger herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-304/96

af Hans-Gert Poettering (PPE)
til Kommissionen
(15. februar 1996)
(96/C 173/82)

Om: Grænseoverskridende indsættelse af redningskøretøjer

På næppe noget andet område er harmonisering af det indre marked stillet over for så snævert formulerede nationale lovbestemmelser som inden for sundhedssektoren. Dette gælder især den grænseoverskridende indsættelse af redningskøretøjer. Derfor spørger jeg Kommissionen om følgende:

1. Har Kommissionen fremsat forslag, som skal gøre det muligt hurtigere at harmonisere nationale sundhedsbestemmelser?
2. Er der allerede på nuværende tidspunkt — uden lovændring — mulighed for, at redningstjenester i grænseregioner efter anmodning kan anvendes grænseoverskridende, og at de, der fremsætter anmodningen, selv dækker de opståede udgifter?
3. Hvad agter Kommissionen eventuelt at foretage sig over for disse nationale begrænsninger på området grænseoverskridende redningstjeneste?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(19. marts 1996)

1. Kommissionen har ikke fremsat forslag om en harmonisering af de nationale sundhedsbestemmelser vedrørende grænseoverskridende indsættelse af redningskøretøjer.

2. Der er intet i fællesskabslovgivningen, der hindrer grænseoverskridende indsættelse af redningskøretøjer eller sygesikringsordningers dækning af de dermed forbundne omkostninger. Eventuelle praktiske problemer i denne forbindelse skal dog løses af de nationale og regionale myndigheder, hvilket allerede er tilfældet i visse grænseområder, som f.eks. mellem Tyskland og Nederlandene.

3. Kommissionen har ingen planer om at iværksætte aktiviteter på dette område. Kommissionen vil dog se nærmere på enhver påstand om overtrædelse af fællesskabslovgivningen og om nødvendigt træffe passende forholdsregler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-310/96

af Wilmya Zimmermann (PSE)
til Kommissionen
(15. februar 1996)
(96/C 173/83)

Om: Finansieringsramme for PHARE-TACIS-demokrati-programmet »Opbygning af grundlæggende demokratiske strukturer og deltagelse i den demokratiske beslutningsproces på lokalt plan« og tildeling af bevillinger fra programmet

Hvorledes er de økonomiske rammer for ovennævnte PHARE-program opdelt alt i alt og på årsbasis?

Hvilke organisationer i EU og først og fremmest i Forbundsrepublikken Tyskland fik i de senere år tildelt bevillinger fra programmet?

Hvor store var de beløb, som i de tidligere år blev bevilget tyske organisationer?

Hvem træffer afgørelse om tildeling af bevillinger fra dette program. Såfremt det drejer sig om et organ, hvem er da medlem af dette organ?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(28. marts 1996)

For så vidt angår PHARE- og TACIS-demokrati-programmet, blev der i 1992 via PHARE-budgettet bevilget 5 mio. ECU til programmet. Under 1993-budgettet blev 10 mio. ECU øremærket til PHARE og 4 mio. ECU til TACIS. I 1994 og 1995 fik PHARE og TACIS hver tildelt 10 mio. ECU. Med hensyn til 1996 andrager de budgetmæssige bevillinger til henholdsvis PHARE og TACIS 11 mio. ECU.

Omkring 250 ledende organisationer har tegnet kontrakt med henblik på de projekter, der finansieres under program-

met. Men mange flere organisationer rundt om i Vest- og Østeuropa har tillige modtaget midler i kraft af at være partner i disse projekter. Blandt de ledende organisationer er 35 tyske, uden dermed at medregne den seneste serie projekter, som endnu ikke er blevet offentliggjort. En fuldstændig liste over samtlige igangværende projekter, der også indeholder enkeltheder om de beløb, der er tildelt hvert enkelt projekt, vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat. Det er Kommissionen, der træffer beslutning om tildelingen af midler under dette program. I den forbindelse rådgives den af en arbejdsgruppe, der består af tjenestemænd ved Kommissionen og repræsentanter for Europarådet og for Europa-Parlamentet (to tjenestemænd og et parlamentsmedlem).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-313/96

af Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)

til Kommissionen

(15. februar 1996)

(96/C 173/84)

Om: Følgerne af svig for virksomheder involveret i forsendsessekspeditioner

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke informationer den er i besiddelse af med hensyn til antallet af betalingskrav, som toldmyndighederne har rejst i forbindelse med ikke-færdigbehandlede T-dokumenter som led i fællesskabsforsendelsesordningen? Hvor mange betalingskrav er der helt præcist blevet rejst pr. medlemsstat siden 1992, hvor mange af disse krav er allerede blevet indfriet, og hvor mange er fortsat uindfriede? Hvor mange betalingskrav forventes der rejst i forbindelse med endnu ikke-færdigbehandlede T-dokumenter fra perioden 1992-1995?

2. Finder Kommissionen det ikke på sin plads at udsætte toldmyndighedernes betalingskrav, indtil der er udarbejdet en ordning, som mindsker mulighederne for svig i forbindelse med fællesskabsforsendelser og sikrer EU's finansielle midler, da det for den europæiske handel er vigtigt at have en intakt fællesskabsforsendelsesordning, og da det kan medføre teknisk insolvens for virksomheder, som yder bistand ved toldbehandlingen i god tro?

3. Hvad mener Kommissionen om mulighederne for, at de enkelte EF-medlemsstater udarbejder en national løsning for det store antal ikke-færdigbehandlede T-dokumenter siden 1992?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Mario Monti

(3. april 1996)

De oplysninger vedrørende betalingskrav for fællesskabsforsendelser, som det ærede medlem anmoder om, er for

tiden genstand for en konsultation med de medlemsstater, der skal foretage inddrivelserne, og som derfor ligger inde med de pågældende oplysninger. I denne forbindelse henledes det ærede medlems opmærksomhed på, at Parlamentets undersøgelsesudvalg vedrørende fællesskabsforsendelse også har anmodet om disse oplysninger. Kommissionen tilsender det ærede medlem og undersøgelsesudvalget oplysningerne, så snart den har modtaget dem fra medlemsstaterne.

Hvis man skal fortolke spørgsmålet om suspension af inddrivelserne derhen, at der skulle fastlægges en generel opsættelse af disse betalingskrav, må det siges, at noget sådant ikke er forudset i fællesskabsretten. De eneste muligheder i toldforskrifterne for at udsætte betalingen af disse afgifter består i, at der indrømmes betalingshenstand i 30 dage mod sikkerhedsstillelse, som er en rettighed; der kan dog også indrømmes betalingslempler, som fastlægges af den enkelte toldmyndighed og indebærer betaling af renter. Den pågældende kan også gøre brug af sin klageadgang i forbindelse med en inddrivelsesafgørelse, men der indrømmes kun udsættelse med afgørelsens fuldbyrdelse på bestemte betingelser.

Disse muligheder omfatter kun toldskylden og vedrører ikke reglerne for betaling af skattemæssige afgifter, der fastsættes på nationalt plan.

Med hensyn til, hvilke løsninger medlemsstaterne påtænker på nationalt plan, for så vidt angår problemerne i forbindelse med det store antal T-dokumenter, der ikke er blevet færdigbehandlet siden 1992, bør der til slut mindes om, at kontrollen med færdigbehandlingen af forsendelsesdokumenter og inddrivelsen af eventuelt skyldig told og afgifter som følge af en manglende færdigbehandling bør ske under overholdelse af de relevante fællesskabsbestemmelser, dog med forbehold af de allerede nævnte situationer, hvor der kan indrømmes henstand med betalingen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-315/96

af Eryl McNally (PSE)

til Kommissionen

(15. februar 1996)

(96/C 173/85)

Om: Erhvervsbetinget astma — klassificering af gluteraldehyd

Kommissionen anmodes om at godkende forslaget om, at gluteraldehyd bliver klassificeret som et stof, der kan give overfølsomhed ved indånding, og optaget på faresætningslisten (R42) som et kemisk stof, der forårsager erhvervsbetinget astma, når den fremlægger sine forslag til den 22. tilpasning til tekniske fremskridt (under direktivet om farlige stoffer).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**
(14. marts 1996)

Kommissionen er klar over de betænkeligheder, der gør sig gældende med hensyn til gluteraldehyd.

Et forslag til et kommissionsdirektiv om klassificering af bl.a. dette stof som inhalationsallergen vil blive forelagt det pågældende forskriftsudvalg med henblik på udtalelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-327/96

af Elmar Brok (PPE)
til Kommissionen
(15. februar 1996)
(96/C 173/86)

Om: Beskyttelse af fugle

Kan Kommissionen bekræfte oplysninger om, at der i den kommende tid i Nordfrankrig vil blive skudt mindst 400 000 viber, og hvilke skridt agter Kommissionen i bekræftende fald at træffe for at sikre, at denne jagt bringes i overensstemmelse med direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**
(22. marts 1996)

Kommissionen tilstiller direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat rapporten om alle de fravigelser, der fra fransk side er registreret for kalenderåret 1994, i medfør af artikel 9 i Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle. Den har endnu ikke modtaget oplysninger om fangstkvoterne for viber i 1995 og 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-328/96

af Richard Howitt (PSE)
til Kommissionen
(15. februar 1996)
(96/C 173/87)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Tyrkiet

Europa-Parlamentet er yderst forbeholden med hensyn til at indgå i en toldunion med Tyrkiet på grund af bekymring

over menneskerettighedssituationen i landet. På baggrund heraf anmodes Kommissionen om at orientere Parlamentet om, hvad den gør for at sikre, at der sker fremskridt på dette område.

Kan Kommissionen forsikre Parlamentet om, at den på baggrund af Clinton-administrationens indrømmelse af, at amerikanske våben — herunder ballistiske missiler med en forventet fejlhyppighed på 5 %, der oversår terrænet med små landminer — bruges i forbindelse med krænkelser af menneskerettighederne i Tyrkiet, vil samarbejde om at presse Clinton-administrationen til at gøre våbenoverførsler betinget af, at der sker forbedringer i menneskerettighedssituationen i Tyrkiet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**
(27. marts 1996)

Så snart der er dannet en ny regering i Tyrkiet, vil det atter være muligt for Kommissionen at drøfte spørgsmålene i tilknytning til demokratiseringsprocessen og menneskerettighedssituationen i dette land med de tyrkiske myndigheder.

Kommissionen vil fortsat følge udviklingen med den største opmærksomhed og om fornødent tage alle aspekter ved menneskerettighedssituationen op i de egnede instanser; det gælder også det særlige punkt, som det ærede medlem nævner i sin forespørgsel.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-339/96

af Willi Rothley (PSE)
til Kommissionen
(22. februar 1996)
(96/C 173/88)

Om: Gennemførelse af kommunal valgret og valgbarhed for unionsborgere

I henhold til artikel 14, stk. 1, i Rådets direktiv 94/80/EØF⁽¹⁾ af 19. december 1994 om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommende valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere, skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1996.

1. I hvilke medlemsstater udover Forbundsrepublikken Tyskland, Bremens bykommune i den frie hansestad Bremen, er direktivet ikke gennemført inden fristens udløb?

2. Er en ordning, hvor unionsborgerne i Bremen kun kan deltage i lokalrådsvalgene og ikke i borgerrepræsentationsvalget, som drøftes seriøst i Bremen, i overensstemmelse med EU-retten?
3. Anser Kommissionen de overdrevne undtagelsesbestemmelser i de luxembourgske love for forenelige med ånd og bogstav i artikel 8 B, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union?

(¹) EFT nr. L 368 af 31. 12. 1994, s. 38.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**
(25. marts 1996)

Indtil dato har tre medlemsstater, nemlig Danmark, Irland og Finland, meddelt til Kommissionen, at de har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 94/80/EF om valgret og valgbarhed ved kommunevalg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere.

I bilaget til direktivet anføres Bremen bykommune som den relevante lokale regeringsenhed, jf. artikel 2 i direktivet, hvor udenlandske unionsborgere skal kunne deltage i kommunalvalg i den frie hansestad Bremen.

Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt fået en formel anmeldelse fra Luxembourg om direktivets gennemførelse i denne stat og kan derfor ikke udtale sig om den specifikke tekst, som det ærede medlem henviser til.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-345/96
af Thomas Megahy (PSE)
til Kommissionen
(22. februar 1996)
(96/C 173/89)

Om: Repræsentationsudgifter

Hvor mange penge brugte Europa-Kommissionen til repræsentation i henholdsvis 1993, 1994 og 1995?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen**
(26. marts 1996)

Kommissionen har haft følgende udgifter, der afholdes over bevillingerne i kapitel A 170 i budgettet, til receptioner og repræsentation:

(ECU)

	Faktisk afholdte udgifter	Budgetbevillinger
1993	721 547	950 000
1994	795 995	807 000
1995	789 584	1 064 000
1996		1 064 000

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-348/96
af Glyn Ford (PSE)
til Kommissionen
(22. februar 1996)
(96/C 173/90)

Om: Salg af brændstof på ulige vilkår

Mener Kommissionen ikke, at det er uretfærdigt, at visse olieselskaber sælger deres brændstof billigere på deres egne servicestationer end hos uafhængige forhandlere?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**
(13. marts 1996)

I henhold til EU-lovgivningen må en virksomhed, som ikke indtager en dominerende stilling, lægge sine priser på et niveau, som den selv finder passende. Virksomheden kan differentiere priserne, f.eks. alt efter distributionskanalen.

Det er meget muligt, at en virksomhed kan sælge sine produkter billigere gennem sine egne salgssteder end gennem uafhængige salgssteder.

Samtidig kan en uafhængig detailhandler i princippet selv beregne sine omkostninger og margen, hvilket kan føre til, at der er forskel på detailhandlerens pris og en vertikalt integreret forhandlers.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-352/96
af Ernesto Caccavale og Riccardo Garosci (UPE)

til Kommissionen
(22. februar 1996)
(96/C 173/91)

Om: Krise på hasselnøddemarkedet

Visse delegationer fra Den Europæiske Unions medlemsstater, bl.a. Italien, har i nogen tid efterlyst sikkerhedsbestemmelser for at afbøde den alvorlige krise, som er opstået inden for hasselnøddesektoren som følge af stor tyrkisk eksport. Prisen på tyrkiske hasselnødder på fællesskabsmarkedet er på 2,45 dollars pr. kg mod en pris for italienske hasselnødder på mellem 2,81 dollars og 4,9 dollars pr. kg, alt afhængig af kvaliteten.

Tyrkiet nyder bl.a. godt af en præferenceordning, der omfatter en afgiftsfri import af en kvote på ca. 36 000 tons hasselnødder.

Opmærksomheden skal desuden henledes på, at den tyrkiske regering over for Den Europæiske Union har forpligtet sig til at tage 35 000 tons hasselnødder tilbage, men hidtil er kun 7 000 tons hasselnødder blevet gjort til genstand for interventionsforanstaltninger.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at lette den alvorlige krise?

Agter Kommissionen desuden at gennemføre direkte foranstaltninger, udbetaling af 1 000 ECU pr. ha for kvalitetsprodukter, for at kompensere for de meget høje produktionsomkostninger i Europa og garantere producenterne en rimelig indtægt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(14. marts 1996)

De betingelser, under hvilke der kan træffes beskyttelsesforanstaltninger over for medlemmer af Verdenshandelsorganisationen (WTO), findes i Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 om den fælles importordning og om ophævelse af forordning (EF) nr. 518/94⁽¹⁾. I henhold til artikel 16, stk. 1 og 2, i denne forordning skal to betingelser, nemlig stigning i importen og prisfald, være opfyldt samtidig, før der eventuelt kan iværksættes beskyttelsesforanstaltninger.

Da Italien i december 1995 anmodede om beskyttelsesforanstaltninger, forelå der kun bevis for prisfald. De importerede mængder var mindre end i 1994 på samme tidspunkt. På denne baggrund kunne Kommissionen ikke tage anmodningen om beskyttelsesforanstaltninger til følge.

Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at situationen på markedet for hasselnødder ikke er tilfredsstillende, selv om den ikke giver grundlag for beskyttelsesforanstaltninger. Stabilitet på markedet uden for store prisfald er en forudsætning for, at denne aktivitet kan opretholdes. En sådan stabilitet kan imidlertid kun opnås, hvis der består et snævert, vedvarende og strukturerende samarbejde med Tyrkiet, som er den vigtigste og praktisk taget den eneste leverandør til Fællesskabet. For at skabe grundlag for et sådant samarbejde blev der aflagt et besøg i dette land i begyndelsen af januar 1996.

Der blev ved denne lejlighed undertegnet et udkast til aftale om samarbejde i hasselnøddesektoren, som skulle finde anvendelse straks. Denne aftale vil senere blive indsat i landbrugskapitlet, som for øjeblikket er under drøftelse, i associeringsaftalen med dette land. I henhold til denne aftale finder der en konsultation sted inden begyndelsen af produktionsåret med deltagelse af de berørte faglige organisationer. Formålet hermed er at gøre status over markedsudsigterne og mulighederne for at tilpasse udbuddet til efterspørgslen. Der vil senere finde andre konsultationer sted for at stabilisere markedet, hvis der skulle opstå risiko for forstyrrelse.

Endelig mener Kommissionen, at den særlige ordning for nødder (særlige foranstaltninger for nødder og johannesbrød (forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager)⁽²⁾) udgør et tilstrækkeligt grundlag for støtte til forbedring af konkurrenceevnen for hasselnøddesektoren i EF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-363/96

af James Provan (PPE)
til Kommissionen
(22. februar 1996)
(96/C 173/92)

Om: Stambogsført avlsbesætning

Kan Kommissionen gøre rede for retsforholdene i forbindelse med overdragelse af et fuldt stambogsført dyr fra en medlemsstat til en anden og indførelse i sidstnævnte medlemsstats stambog?

Hvilket stambogsselskab anerkendes som senior- eller moderselskab?

Hvilket stambogsselskab har ret til at fastlægge bestemmelser vedrørende type og godkendelseskriterier for de forskellige racer?

Kan moderselskabet håndhæve bestemmelser på tværs af de nationale grænser?

Kan de enkelte medlemsstater insistere på, at det er deres eget stambogsselskabs bestemmelser, der finder anvendelse, eller er det moderselskabets bestemmelser, der gælder?

Skal et dyr, der er fuldt registreret af moderselskabet, inspiceres, inden det indføres i en anden medlemsstats stambog?

Skal en tyr, avlshingst eller buk registreres i den enkelte medlemsstats stambog inden anvendelse i den pågældende medlemsstat?

Skal en tyr, avlshingst eller buk inspiceres yderligere i den medlemsstat, den sælges eller udlånes til?

Hvorledes er retsforholdet i forbindelse med en tyr, avlshingst eller buk, der udlånes til en anden person i en anden medlemsstat?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(15. marts 1996)

I EF-retsforordningerne om stambøger forstås der ved »studbook« på engelsk principielt kun stambog for heste. Det lader imidlertid til, at det ærede medlem i nogle afsnit af sit spørgsmål også taler om tyre og væddere.

Hvad heste angår, er principperne for handel mellem medlemsstaterne fastsat i Rådets direktiv 90/427/EØF af 26. juni 1990 om zootekniske og genealogiske betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med enhovede dyr⁽¹⁾. Anerkendelse af stambøger behandles i Kommissionens beslutning 92/353/EØF af 11. juni 1992 om kriterierne for godkendelse eller anerkendelse af organisationer og foreninger, der fører eller opretter stambøger for registrerede enhovede dyr⁽²⁾. Det er de nationale myndigheder, der skal anerkende de forskellige stambøger. Kommissionen holdes underrettet om sådanne anerkendelser.

Der er fastsat tillægskrav for godkendelse af en organisation eller forening, der fører den oprindelige stambog for en hesterace (punkt 3, litra b), i bilaget til beslutning 92/353/EØF). Forholdet mellem den organisation eller forening, der fører racens oprindelige stambog, og andre foreninger, der fører stambøger eller stambogsafsnit for samme race, fremgår af Kommissionens beslutning 92/354/EØF af 11. juni 1992 om visse regler for samordning mellem organisationer og foreninger, der fører eller opretter stambøger for registrerede enhovede dyr⁽²⁾. I tilfælde af problemer mellem en »moderforening« — dvs. den forening, der fører den oprindelige stambog — og en anden

forening, gælder de procedurer, som er fastsat i beslutningen. Indtil nu har Kommissionen ikke haft grund til at gribe ind i forbindelse med denne procedure.

Ifølge Kommissionen kan en hest, der er indført i »moderstambogen«, principielt direkte optages i stambogen for samme race i en anden medlemsstat. Betingelserne for optagelse og registrering af heste i stambøger med henblik på selektion er fastsat i Kommissionens beslutning 96/78/EF⁽³⁾. Det kræves især, at hesten stammer fra forældre, der er opført i hovedafsnittet i en stambog for samme race, og at den har en afstamning, der er etableret ifølge reglerne i nævnte stambog. Der er ikke forudsat andre tillægsbetingelser end dem, der har hjemmel i denne beslutning.

For andre dyrearter er de genealogiske og zootekniske principper, der gælder ved handel mellem medlemsstaterne, fastsat i Rådets direktiv 77/504/EØF om racerent avlsvægg⁽⁴⁾, direktiv 88/661/EØF om svin⁽⁵⁾, 89/361/EØF om får og geder⁽⁶⁾ og direktiv 91/174/EØF om andre dyrearter⁽⁷⁾. Ud fra disse direktiver har Kommissionen vedtaget gennemførelsesbeslutninger. Denne lovgivning skelner til forskel fra den, der gælder for heste, ikke mellem oprindelige stambøger og andre stambøger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992.

⁽³⁾ EFT nr. L 19 af 25. 1. 1996.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 206 af 12. 8. 1977.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 153 af 6. 6. 1989.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 85 af 5. 4. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-367/96

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(22. februar 1996)

(96/C 173/93)

Om: Alternative fiskepladser for den del af den andalusiske fiskerflåde, som driver fangst i marokkansk farvand

Advarslen fra fiskerikommissæren om, at den senest indgåede fiskeriaftale med Marokko kunne blive den sidste, har foranlediget de andalusiske fiskerimyndigheder til at søge alternative fiskepladser for den del af den andalusiske fiskerflåde, som driver fangst i marokkansk farvand.

Med henblik på at sikre den tilstræbte diversificering af de fiskepladser, hvor den andalusiske fiskerflåde kan drive fangst, har de pågældende myndigheder indledt samtaler med regeringen i Angola og andre afrikanske kyststater. Det er imidlertid indlysende, at denne løsning kun vil være realistisk for nogle af fartøjerne i den andalusiske fiskerflåde, idet flertallet hverken har den tilstrækkelige rækkevidde eller tonnage til at tilbagelægge den lange strækning til disse afrikanske lande.

Kan Kommissionen oplyse, om de nye typer af fiskeriaftaler kunne ledsages af et fællesskabsinitiativ for omstrukturering af fiskerflåden i de lande og regioner, som har behov herfor for at kunne fiske på fjernere, rentable fiskepladser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino**

(21. marts 1996)

Kommissionen er af den opfattelse, at det er nødvendigt at opretholde eller forbedre fangstmulighederne, også i de farvande, der ikke er omfattet af EF-bestemmelserne, men under alle omstændigheder må nedskæring af fangstmulighederne som led i visse fiskeriaftaler betragtes som en realitet, Fællesskabet ikke kan undgå. For den fiskerflåde, der driver fiskeri i de marokkanske farvande, vil disse nedskæringer komme til at strække sig over varigheden af den gældende fiskeriaftale mellem Fællesskabet og Marokko, således at flåden gradvist kan tilpasse sig de nye vilkår. Der vil blive ydet bidrag fra strukturfondene, herunder det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF), til omstruktureringen af flåden i forbindelse med programmeringen for sektoren.

I denne sammenhæng er der blevet nedsat en arbejdsgruppe, der så hurtigt som muligt skal udarbejde et program for tilpasning af de spanske og portugisiske fiskerflåder til de nye vilkår for fiskeriet i de marokkanske farvande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-371/96

af Milan Linzer (PPE)

til Kommissionen

(9. februar 1996)

(96/C 173/94)

Om: Kommissionens videre strategi efter Bosmandommen

Efter domsafsigelsen i Bosman-sagen betragtes transferbetalinger sportsklubber imellem ved EF-internt spillersalg som værende i modstrid med fællesskabsretten. Men forbydes netop disse transferbetalinger, betyder det for små

amatørsportsklubber, hvis hovedinteresse navnlig også ligger i ungdomsarbejdet, at de taber en del af deres indtægt, hvilket kan true deres eksistens.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at søge at kompensere for de små amatørsportsklubbers indtægtstab?

Hvorledes kunne det gøres tilladt i henhold til fællesskabsreglerne at betale en slags »uddannelseserstatning« for et klubskitte til en anden medlemsstat, for så vidt som betaling af et transferbeløb stadig er tilladt ved klubskitte inden for en medlemsstat?

Har Kommissionen i den forbindelse allerede overvejet muligheden for med hensyn til personers frie bevægelighed analogt at anvende de undtagelsesregler, der i henhold til EF-traktatens artikel 85, stk. 3, gælder for varehandel?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(8. marts 1996)

Kommissionen er opmærksom på, at det internationale spillersalg, som Domstolen erklærede for uforeneligt med EF-traktatens artikel 48, kunne give de mindre klubber visse finansielle fordele. Fodboldklubberne har imidlertid indtil videre ikke fremlagt data, der gør det muligt at vurdere omfanget af de mulige finansielle fordele inden for EU. Under alle omstændigheder mente Domstolen, at disse fordele kan opnås på mindre restriktive måder.

Kommissionen har fra starten bekræftet, at den var indstillet på at tage hensyn til de mindre klubbers behov i forbindelse med vurderingen af mulige solidaritetsordninger mellem klubberne, som fodboldforbundene anmelder i henhold til EF-traktatens artikel 85. I denne forbindelse er der mulighed for en undtagelse på grundlag af artikel 85, stk. 3, — som dog vedrører konkurrencebegrænsninger og ikke hindringer for den frie bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital — såfremt betingelserne for at opnå undtagelsen er opfyldt. I den forbindelse gør Kommissionen det ærede medlem opmærksom på, at solidaritetsordningen for at opfylde betingelserne for det første må være forenelig med artikel 48, hvilket synes at udelukke, at finansieringen heraf kan forbindes med de internationale spillersalg, og for det andet være forholdsmæssigt afpasset til målet, dvs. bl.a. de små klubbers begrundede og fastlagte behov.

Endelig minder Kommissionen det ærede medlem om, at den mener, at spillersalg mellem klubber inden for en medlemsstat i EØS ligeledes kan anses for konkurrenceforvridende efter EF-traktatens artikel 85, såfremt det påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Af denne grund forbeholder Kommissionen sig ret til om nødvendigt at skride ind over for de nationale sportsforbund for at sikre, at EU's konkurrenceregler overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-376/96

af Jörn Svensson (GUE/NGL)

til Kommissionen

(13. februar 1996)

(96/C 173/95)

Om: Homoseksuelles situation

I februar 1994 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning vendt mod negativ særbehandling af homoseksuelle i samfundet (A3-0028/94⁽¹⁾).

Beslutningen mundede ud i en liste over minimumsforanstaltninger, som Kommissionen opfordredes til at forsøge at få medlemsstaterne til at gennemføre.

Hvad har Kommissionen siden da gjort for at bekæmpe diskrimineringen af homoseksuelle i samfundet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 61 af 28. 2. 1994, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(2. april 1996)

Da Parlamentet vedtog beslutningen om ligeberettigelse for bøsser og lesbiske, havde Kommissionen allerede foranlediget iværksættelse af en undersøgelse med titlen »Homosexuality — a European Community issue: essays on lesbian and gay rights in European law and policy«, som blev offentliggjort i 1993.

I december 1995 antydede Kommissionen i sin meddelelse om racisme, fremmedhad og antisemitisme, at den i det omfang, det var relevant, ville stille forslag om indarbejdelse af ikke-diskriminerende bestemmelser i fællesskabsinstrumenter, idet der skal tages stilling hertil fra sag til sag⁽¹⁾.

I overensstemmelse med denne meddelelse indeholder forslag til Rådets direktiv om rammeaftalen vedrørende forældreorlov vedtaget den 31. januar 1996⁽²⁾ følgende bestemmelse: »Når medlemsstaterne vedtager bestemmelserne . . . skal de forbyde enhver form for forskelsbehandling på grundlag af race, køn, seksuel orientering, hudfarve, religion og national oprindelse«.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 653 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(96) 26 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-379/96

af Winifred Ewing (ARE)

til Kommissionen

(22. februar 1996)

(96/C 173/96)

Om: De franske atomprøvesprængninger

Under henvisning til, at præsident Jacques Chirac har indrømmet, at der er sket udslip under atomprøvesprængningerne i Stillehavet, hvilket har gjort havet radioaktivt, agter Kommissionen da at indrømme, at den har begået en fejl ved at hævde, at det ikke kunne bevises, at sådanne prøvesprængninger klart udgjorde en »fare« for miljøet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ritt Bjerregaard

(27. marts 1996)

Medierne gjorde i januar 1996 et stort nummer ud af, hvad der hævdedes at være et ikke tidligere afsløret udslip af radioaktive materialer fra de franske atomprøvesprængninger i Stillehavet.

Det pågældende udslip var i realiteten allerede tidligere erkendt både i officiel dokumentation og i uafhængige rapporter. Der kan f.eks. henvises til side 120 og 121 i bind 2 af rapportserien, »Les atolls de Mururoa et de Fangataufa« og til side 43 i Costeau rapporten fra 1988, og begge disse dokumenter blev sendt til Parlamentet i november 1995.

Som for nylig bekræftet af de franske myndigheder har der i realiteten ikke fundet udslip sted af denne art i forsøgs-serierne 1995-1996. Det er tidligere sket, at separate boringer gennemført efter et forsøg med henblik på at evaluere resultaterne er resulteret i, at en lille mængde radioaktivt materiale er sluppet ud i miljøet. Dette materiale har været uden nogen strålingsmæssig betydning, og borehullet er blevet forsejlet efter udtagning af de nødvendige prøver.

Sidstnævnte oplysning blev allerede taget i betragtning i Kommissionen, da den drog sine konklusioner af 23. oktober 1995, og »afsløringerne« for nylig har ikke røkket herved.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-383/96

af Nikitas Kaklamanis (UPE)

til Kommissionen

(22. februar 1996)

(96/C 173/97)

Om: Personaleansættelse i Det Europæiske Miljøagentur (EEA)

Eftersom jeg ikke har modtaget tilfredsstillende svar på min forespørgsel E-2898/95⁽¹⁾ om samme emne, føler jeg mig

nødsaget til at vende tilbage til det, idet jeg minder om, at min politiske gruppe går ind for bedømmelse efter kvalifikationer og klarhed og håber, at det ikke bliver nødvendigt at stille nogen mundtlig forespørgsel på Europa-Parlamentets plenarmøde i Strasbourg. Jeg anmoder om et klart svar på følgende spørgsmål:

1. Hvem fik EEA/A/2/G-stillingen, hvornår og på grundlag af hvilke kvalifikationer?
2. Er der blandt EEA's personale på 45 personer nogen græsk videnskabsmand?

(¹) EFT nr. C 91 af 27. 3. 1996, s. 18.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**
(28. marts 1996)

Kommissionen kan kun gentage det svar, den allerede har afgivet på det ærede medlems foregående forespørgsel, nemlig, at Det Europæiske Miljøagentur (EMA) fik tildelt juridisk autonomi i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 om dets oprettelse. Det betyder, at Kommissionen ikke er ansvarlig for agenturets ansættelsesprocedurer.

Som lovet i Kommissionens foregående svar er det ærede medlems forespørgsel blevet ekspederet videre til agenturet. Kommissionen forstår, at agenturets administrerende direktør har skrevet et svar til det ærede medlem den 13. december 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-384/96
af Antonio Tajani (UPE)
til Kommissionen
(22. februar 1996)
(96/C 173/98)

Om: Omstruktureringsplaner for det multinationale selskab Alcatel

Det franske multinationale selskab Alcatel — der i 1991 overtog det italienske selskab Telettra, der beskæftiger sig med telekommunikation og energikontrolsystemer — har som led i en større omorganisering af virksomheden besluttet at sende 400 af dets 680 beskæftigede i afdelingen i Cittaducale (Rieti) ud i arbejdsledshed.

I første punkt i Kommissionens arbejdsprogram for 1996, som formand Jacques Santer har forelagt i Europa-Parlamentet, udtrykkes der et forsæt om med største beslutsomhed at gennemføre alle initiativer, der kan forbedre beskæftigelsessituationen, og vilje til at tage EU's

solidaritetsmekanismer i anvendelse over for alle EU's medlemsstater.

Netop telekommunikation er et område, hvor Kommissionen agter at koncentrere en betydelig del af sin indsats, fordi denne sektor, som det hedder i programmet, kan blive garanteret for fornyet dynamik, kreativitet og økonomisk vækst.

Finder Kommissionen ikke, at den på denne baggrund bør forsøge at få Alcatel til at gennemføre en i europæisk henseende mere afbalanceret omstrukturering, der ikke i alt for voldsomt omfang går ud over virksomheden i Cittaducale, som med dette skridt ellers ser ud til at gå sin endelige lukning i møde i relativt nær fremtid?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**
(19. marts 1996)

Kollektive afskedigelser skaber altid personlige problemer for de implicerede arbejdere, i særdeleshed når de har nået en vis alder og ikke behersker de nye teknikker. Vedtagelse af beskæftigelsesfremmende foranstaltninger hører dog stadig under de enkelte medlemslandes kompetence. EF-instanser, såsom Den Europæiske Socialfond og enkelte uddannelsesprojekter, kan dog bidrage til omplacering af de arbejdere, hvis oprindelige beskæftigelse er blevet påvirket af den teknologiske udvikling.

Kommissionen regner stærkt med, at udviklingen på mobilkommunikationsområdet og liberaliseringen af taletelefoni samt de underliggende net — som vil muliggøre opbygningen af en ny infrastruktur inden for telekommunikation — vil give et opsving i både efterspørgsel og beskæftigelse, især inden for telekommunikationsudstyr. Kommissionen vedtog den 13. marts 1996 et direktiv, der fastsætter den generelle ramme for denne liberalisering. Herefter er medlemslandene alene ansvarlige for uden yderligere forsinkelse at tage skridt til at gennemføre ovennævnte direktiv for derigennem at muliggøre investeringerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-388/96
af Carmen Fraga Estévez (PPE)
til Kommissionen
(22. februar 1996)
(96/C 173/99)

Om: Eksportrestitutioner for frugt og grøntsager

I Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2892/95 (¹) om eksportrestitutioner for frugt og grøntsager anføres først nogle af de oplysninger, der var blevet bedt om, hvorefter Kommissionen tilføjer, at »det ikke er relevant at angive mængderne pr. medlemsstat«. Tværtimod. I betragtning af den nuværende markedsituation er det meget interessant at få denne fordeling at vide, for selv om ansøgningerne kan

indgives i en hvilken som helst medlemsstat, som Kommissionen anfører, er det logisk at antage, at den enkelte vil henvende sig til de myndigheder, der er nærmest. Det er derfor fordelingen af udstedte licenser pr. medlemsstat, der giver mulighed for at vide, hvilke erhvervsdrivende, pr. medlemsstat, der er bedst til at udnytte systemet.

Kommissionen bedes derfor oplyse fordelingen af eksportlicenser pr. medlemsstat og produkt i frugt- og grøntsektoren siden systemets indførelse.

(1) EFT nr. C 56 af 26. 2. 1996, s. 50.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-389/96

af Carmen Fraga Estévez (PPE)

til Kommissionen

(22. februar 1996)

(96/C 173/100)

Om: Eksportlicenser for frugt og grøntsager

Siden det nye system for eksportresituationer for frugt og grøntsager er blevet indført, har producenterne fundet visse

mangler ved det, bl.a. at de første licenser meget hurtigt blev opbrugt, hvorved systemet endog blev blokeret. Kommissionen har allerede givet oplysninger om, hvor mange licenser der blev udstedt pr. produkt i juli og august 1995, men det er imidlertid ikke tilstrækkeligt til en præcis vurdering af, hvordan systemet fungerer.

Kommissionen bedes derfor oplyse, hvor mange licenser der er blevet udstedt i perioderne september/oktober og november/december 1995, angivet i tons pr. produkt og fordelt på medlemsstater?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
på skriftlig forespørgsel E-388/96 og E-389/96
(20. marts 1996)

Det ærede medlem kan i nedenstående tabel se fordelingen af eksportlicenser for frugt og grøntsager, der er udstedt i perioderne september-oktober 1995 og november-december 1995, opdelt på produkt og type licens.

Antal licenser udstedt fra september til december 1995

(tons)

Produkt	September-oktober 1995			November-december 1995		
	Med forudfastsættelse af restitutionen	Uden forudfastsættelse af restitutionen	I alt	Med forudfastsættelse af restitutionen	Uden forudfastsættelse af restitutionen	I alt
Tomater	3 757	0	3 757	3 876	0	3 876
Mandler uden skal	304	122	426	336	245	581
Hasselnødder med skal	205	250	455	87	96	183
Hasselnødder uden skal	908	182	1 090	892	204	1 096
Valnødder med skal	84	69	153	241	235	476
Appelsiner	633	1 730	2 362	76 313	163 628	239 941
Citroner	2 076	5 969	8 045	10 183	27 990	38 173
Druer til spisebrug	42 362	13 460	55 822	1 097	0	1 097
Æbler	7 259	28 813	36 072	14 614	0	14 614
Ferskner og nektariner	2 609	0	2 609	0	0	0
I alt	60 197	50 594	110 791	107 639	192 399	300 038

Kommissionen skal minde det ærede medlem om, at da stedet for ansøgningen om og anvendelsen af disse licenser kan vælges frit af ansøgerne, forekommer en fordeling af disse mængder på medlemsstat irrelevant. Da eksport af et produkt fra en medlemsstat i det indre marked ikke nødvendigvis foretages af en eksportør fra den samme medlemsstat, og da eksportlicenserne kan overdrages, ville der være risiko for, at en sådan opdeling gav et fordrejet billede af de områder, hvor de forskellige berørte former for frugt og grøntsager produceres, og hvorfra de eksporteres.

Ifølge de gældende GATT-regler skal der ske en begrænsning af mængden af landbrugsprodukter, for hvilke der kan ydes eksporttilskud. For frugt og grøntsager fastsættes det i gennemførelsesbestemmelserne til ordningen for eksportrestitutioner, der findes i forordning (EF) nr. 1488/95⁽¹⁾, at Kommissionen for at overholde sine internationale forpligtelser kan afbryde udstedelsen af eksportlicenser. Eksporten blokeres imidlertid ikke af denne grund, idet disse licenser er gyldige i to måneder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 29. 6. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-390/96

af Jorge Hernandez Mollar (PPE)

til Kommissionen

(22. februar 1996)

(96/C 173/101)

Om: Projekter med støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF) i Andalusien

Kommissionen bedes oplyse, hvilket beløb Den Europæiske Socialfond har afsat til regionen Andalusien, samt angive, hvilke projekter Kommissionen har godkendt i 1995 fordelt på provinser.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(19. marts 1996)

I henhold til fællesskabstøtterammen for de spanske regioner under mål nr. 1, der blev godkendt i juni 1994 for perioden 1994-1999, udgør den samlede støtte til Andalusien (ESF) 1 328,9 mio. ECU (1994-priser), heraf forvaltes 325,47 mio. ECU direkte af den regionale regering (Junta de Andalucía). Siden strukturfondsreformen i 1988 ydes den operationelle støtte fra ESF gennem flerårige programmer. Inden for rammerne af disse programmer træffer de kompetente nationale eller regionale myndigheder afgørelse om medfinansiering af konkrete projekter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-392/96

af Miguel Arias Cañete (PPE)

til Kommissionen

(22. februar 1996)

(96/C 173/102)

Om: Sukkerkvoter til Spanien

I de senere år har EU gennemført foranstaltninger i sukkersektoren, som har givet visse lande store fordele med hensyn til kvoter. Det drejer sig bl.a. om kvoten for sukkerproduktion til Østtyskland, kvoterne for inulinsirup til Holland, Frankrig og Belgien, tildelingen af tilstrækkelige produktionskvoter til de tre nye medlemsstater, fastsættelsen af kvoter for sukkerraffinering til Det Forenede Kongerige, Frankrig, Portugal og Finland eller en forestående udvidelse af Portugals produktionskvote.

Imidlertid har Spanien, som sandsynligvis er det land, hvis produktionskvote der er fleste objektive grunde til at øge, ikke fået del i nogen af disse foranstaltninger, hvilket gør Spanien til den største nettoimportør af europæisk sukker blandt EU-landene.

Agter Kommissionen at rette op på denne ulige situation ved at give Spanien en selvstændig kvote eller i forbindelse med De Kanariske Øers forsyningsordning, som står over for at skulle ændres i de kommende måneder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(6. marts 1996)

Produktionskvoterne for sukker og isoglucose i Spanien blev fastsat under forhandlingerne forud for undertegnelsen af akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse i 1985.

Produktionskvoterne for Spanien, som siden da er blevet integreret i kvoteordningerne som helhed som fastsat i afsnit III i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, er med regelmæssige mellemrum blevet taget op til revision sideløbende med produktionskvoterne for andre producentregioner i EF.

Denne revision har været karakteriseret af forsigtighed i alle spørgsmål vedrørende produktionskvoter i EF's sukkersektor. Dette har været ensbetydende med, at produktionskvoterne for sukker og isoglucose i de ti medlemsstater, der oprindeligt vedtog Rådets nuværende grundforordning, er forblevet uændret i forhold til niveauet i 1981. De produktionskvoter, der er blevet tildelt siden 1981, er blevet

fastfrosset på samme måde, nemlig produktionskvoterne til de nye tyske delstater fra 1990, kvoterne for produktion af det nye basisprodukt inulinsirup fra 1994 og kvoterne til Østrig, Finland og Sverige fra 1995.

Den seneste revision har ikke været nogen undtagelse, og den resulterede i en række beslutninger, som blev vedtaget i Rådets forordning (EF) nr. 1101/95 af 24. april 1995⁽²⁾, herunder en beslutning om uændret at videreføre de produktionskvoter, der var gældende den 30. juli 1995, i endnu seks produktionsår, der omfatter perioden 1. juli 1995 til 30. juni 2001. I forordningen er det endvidere fastsat, at de efterfølgende produktionskvoteordninger vil blive vedtaget inden januar 2001.

Disse beslutninger blev truffet efter aftale med alle medlemsstaterne med undtagelse af Portugal, for hvis vedkommende det blev fastslået, at et særligt produktionskvoteproblem krævede yderligere overvejelser. Et kommissionsforslag⁽³⁾ er for øjeblikket til behandling i Rådet og Parlamentet for at finde en løsning på dette uløste spørgsmål.

Hvad angår underskudssituationen på sukkermarkedet i Spanien, bør det erindres, at der for alle underskudsregionerne i EF (på nuværende tidspunkt Spanien, Irland, Italien, Portugal og Det Forenede Kongerige) gælder en særlig foranstaltning, i henhold til hvilken der gælder højere afledte interventionspriser i disse regioner for at lette handelsstrømmene af sukker fra overskudsregionerne.

De Kanariske Øer, hvor der ikke er nogen sukkerproduktion, er desuden omfattet af POSEICAN-programmet af foranstaltninger, som specielt skal sikre, at forsyningsbehovene dækkes for alle landbrugsprodukter, herunder sukker.

Under disse omstændigheder mener Kommissionen, at det vil være mere hensigtsmæssigt at vente til et tidspunkt, der ligger meget tættere på den fastsatte dato 1. januar 2001, inden den næste revision af produktionskvoteordningerne i sukkersektoren indledes.

(¹) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981.

(²) EFT nr. L 110 af 17. 5. 1995.

(³) Dok. KOM(95) 561 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-393/96

af Miguel Arias Cañete (PPE)

til Kommissionen

(22. februar 1996)

(96/C 173/103)

Om: Undersøgelse af markedsudviklingen for friske tomater

I forbindelse med de afgørelser, der blev truffet om landbrugspriserne for 1995/96, pålagde Rådet Kommissio-

nen at foretage en undersøgelse af udviklingen på markedet for friske tomater, som Kommissionen skulle have forelagt før den 31. december 1995 sammen med de relevante forslag.

Da denne frist nu er langt overskredet, bedes Kommissionen oplyse, hvornår den agter at forelægge den pågældende rapport for Rådet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(15. marts 1996)

Kommissionen arbejder for øjeblikket på en rapport vedrørende analyse af situationen for tomater på EF-niveau.

Rapporten vil blive forelagt Rådet, så snart den er afsluttet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-395/96

af Jesús Cabezón Alonso og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(22. februar 1996)

(96/C 173/104)

Om: Mælkekvoter

Agter Kommissionen i betragtning af udviklingen i produktion, forbrug og markesføring af mælk i Den Europæiske Union at foretage nogen revision eller ajourføring af mælkekvoterne i de enkelte medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(11. marts 1996)

Ordningen for ekstraafgiften for mælkeproduktion blev kodificeret og forenklet i 1992. Efter reformen blev de samlede mængder, der er fastsat på grundlag af den tidligere produktion, tilpasset for visse medlemsstater, for at man kunne tage hensyn dels til fejl ved beregningen af udgangsmængden, dels til markedsbetingelserne.

De nuværende regler gælder indtil den 31. marts år 2000. Det tilkommer Rådet at vedtage de regler, der skal gælde efter nævnte dato.

Kommissionen foretager en permanent analyse af markedsituationen. Nødvendige forslag vil i givet fald blive fremsat, men de nuværende oplysninger danner ikke grundlag for at ændre medlemsstaternes samlede mængder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-399/96

af Werner Langen (PPE)
til Kommissionen
(22. februar 1996)
(96/C 173/105)

Om: Personkontrol ved den belgiske grænse

Også efter indgåelsen af Schengen-aftalen foretages der grænsekontrol ved den tysk-belgiske grænse ved udrejse fra Belgien, hvor det kontrolleres, om førerne af tyske turistbusser medfører et såkaldt kørselsblad. Kan en chauffør ikke forelægge det originale kørselsblad, opkræves der en bøde på 10 000 bfr.

1. Har Kommissionen kendskab til en sådan praksis?
2. Hvordan forklarer Kommissionen i bekræftende fald, at der idømmes en så stor bøde?
3. Hvordan kan en sådan grænsekontrol efter Kommissionens opfattelse forenes med Schengen-aftalen og tanken om et »forenet Europa«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock
(26. marts 1996)

I henhold til artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus⁽¹⁾ skal kontrol dokumentet, når det drejer sig om lejlighedsvis kørsel, befinde sig i køretøjet og på forlangende forevises for enhver hertil bemyndiget kontrollør. Følgelig kan de belgiske myndigheder verificere, hvorvidt førerne af tyske turistbusser er i besiddelse af kørselsbladet.

Derimod kan denne kontrol ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 4060/89⁽²⁾ ikke mere finde sted i forbindelse med en passage af Fællesskabets indre grænser.

For så vidt angår sanktionerne, skal disse være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Det påhviler de enkelte medlemsstater at træffe de nødvendige foranstaltninger i den forbindelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 74 af 20. 3. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 390 af 30. 12. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-402/96

af Philippe Monfils (ELDR)
til Kommissionen
(22. februar 1996)
(96/C 173/106)

Om: Statsstøtte til fodbold

I henhold til EF-traktatens artikel 92 »er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet ...«.

Fodboldklubber betragtes fuldt ud som virksomheder (jf. Bosman-dommen og generaladvokat Carl Otto Lenz' forslag til afgørelse i denne sag).

I visse medlemsstater som f.eks. Frankrig ydes der imidlertid statsstøtte til fodboldklubber.

1. Finder Kommissionen ikke, at denne form for statsstøtte »fordrejer« eller »truer med at fordreje« konkurrencen mellem klubberne?
2. Agter Kommissionen at træffe de nødvendige forholdsregler til overholdelse af traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(27. marts 1996)

Kommissionen betragter professionelle fodboldklubber som virksomheder i henhold til EF-traktatens artikel 92. Domstolen bekræftede allerede i 1974, at professionel fodbold udgør økonomisk virksomhed⁽¹⁾. Statsstøtte kan fordreje konkurrencevilkårene og henhører således under traktatens statsstøtteregler, i det omfang den påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne.

I den konkrete franske sag, som det ærede medlem nævner, anmeldte den franske regering i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, i 1995 det forslag til dekret, der tillader de lokale myndigheder at give økonomisk tilskud til sportsklubber. De franske myndigheder har således overholdt deres forpligtelser i henhold til traktaten. Det nye system begrænser muligheden for støttetildeling, gør den degressiv og mere gennemsigtig. Systemet ophører den 31. december 1999.

⁽¹⁾ Se dom af 12. december 1974, sag nr. 36-74, Walrave, Sml. 1994-8, s. 1405.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-413/96

af Gerhard Schmid (PSE)

til Kommissionen

(29. februar 1996)

(96/C 173/107)

Om: Europa-Kommissionens overtrædelsesprocedure P/94/4521 mod Forbundsrepublikken Tyskland

På baggrund af ovennævnte overtrædelsesprocedure har det tyske økonomiministerium rettet henvendelse til alle delstater og anmodet om, at der i kommunernes og kommunesammenslutningernes offentlige kontrakter i fremtiden indsættes en klausul om, at alle skal have adgang til at afgive bud, også når udbuddene på grund af kontraktværdien ikke er omfattet af EU's direktiver om udbud i hele EU.

1. Betyder denne klausul, at kommunerne i fremtiden også skal give producenter fra andre EU-stater adgang til at afgive bud på alle offentlige kontrakter, eller betyder det blot, at kommunerne fremover ikke længere må kræve, at én bestemt tysk producent leverer produkterne?
2. Må man i forbindelse med offentlige udbud fremover ikke længere kræve, at en DIN-norm overholdes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(20. marts 1996)

Med indførelse af en åbenhedsklausul i alle offentlige udbud fra kommunerne og kommunesammenslutningerne søger Kommissionen at undgå de overtrædelser vedrørende varernes frie bevægelse, som er forekommet i den administrative praksis (EF-traktatens artikel 30 til 36).

Ved indførelse af en åbenhedsklausul i alle offentlige udbud burde man kunne undgå, at medlemsstater ved henvisning til nationale regler (f.eks. de tyske DIN-normer) kan udelukke produkter fra andre medlemslande på grund af tekniske specifikationer. Derfor garanterer åbenhedsklausulen varernes frie bevægelighed inden for det indre marked for offentlige udbud i overensstemmelse med de krav, der er fastlagt i Domstolens dom af 13. marts 1987⁽¹⁾.

I denne dom, bemærkes det med hensyn til den konkrete sag, der er indbragt for Domstolen, at:

»Selv om der normalt i en offentlig bygge- og anlægs-kontrakt som den i sagen omhandlede indsættes en klausul om, at de anvendte materialer skal være i overensstemmelse med visse tekniske standarder, også nationale, for herved at sikre en kontrol med hensyn til deres ækvivalens og sikkerhed, må en sådan teknisk norm ikke — da den ellers umiddelbart medfører en hindring af samhandelen, der er i strid med EØF-

traktatens artikel 30 — bevirke, at ethvert andet bud, baseret på en anden teknisk norm, der i en anden medlemsstat er anerkendt som givende tilsvarende garantier for sikkerhed, ydeevne og holdbarhed, uden videre lades ude af betragtning« (præmis 21).

⁽¹⁾ Sag nr. 45/87 R, Kommissionen mod Irland.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-425/96

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(29. februar 1996)

(96/C 173/108)

Om: Parkeringskort til handicappede

Hvornår vil Kommissionen fremsætte et forslag, således at indehavere af parkeringskort for handicappede kan bruge disse kort i alle EU-landene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(19. marts 1996)

Den 15. december 1995 forelagde Kommissionen et udkast til Rådets henstilling for Rådet og Parlamentet om gensidig anerkendelse af et parkeringskort for handicappede⁽¹⁾.

Formålet med dette forslag er at standardisere formatet af parkeringskort for handicappede og at sikre gensidig godkendelse heraf, hvilket vil gøre det lettere for handicappede at færdes i egen bil i hele Fællesskabet.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 696.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-429/96

af Bernie Malone (PSE)

til Kommissionen

(29. februar 1996)

(96/C 173/109)

Om: ECHO's (Det Europæiske Kontor for Humanitær Nødhjælp) handlingsprogram for katastrofeberedskab

Kan Kommissionen i lyset af kommissær Emma Boninos indlæg på IFAD-konferencen om sult og fattigdom give

oplysning om det finansielle omfang af ECHO's handlingsprogram for katastrofeberedskab? Kan Kommissionen også meddele, i hvor vid udstrækning andre aktioner, der finansieres af ECHO, tager hensyn til, at det er nødvendigt at fokusere på beredskab, opbygning af kapacitet og forberedelse af rehabilitering?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino**

(9. april 1996)

Det finansielle omfang af de to første ECHO-handlingsprogrammer for katastrofeberedskab var 3,2 mio. ECU i 1994, dækkende 15 projekter (alle afsluttede), og 4,2 mio. ECU i 1995, dækkende 28 projekter (afsluttede eller stadig i gang). Det er faktisk et ret stort antal aktioner for en aktivitetsperiode på mindre end to år. I 1996 forudser Kommissionen at øge sin indsats vedrørende katastrofeberedskab og at finansiere projekter for indtil 6 mio. ECU.

Projekterne er koncentreret på tre områder, nemlig uddannelse af kvalificeret personale i katastrofeforebyggelse, styrkelse af forebyggelsesstrukturer (med andre ord kapacitetsopbygning) og støtte til lokale lavteknologiske projekter med deltagelse af lokalsamfundet.

Hvad angår risici uden for værkerne i forbindelse med atomkraftværker i 14 central- og østeuropæiske lande, skulle en nylig undersøgelse af områder, hvor der er behov for bistand til at få det eksterne beredskab over for atomuheld op på et passende niveau, være til hjælp ved forberedelsen af et sammenhængende handlingsprogram.

Kommissionen bestræber sig på at sikre, at dens tjenestegrene og eksterne organisationer tager hensyn til katastrofeberedskab i deres udviklingspolitikker. En tværtjenstlig gruppe for katastrofeberedskab, som ECHO er formand for, mødes hver anden eller tredje måned og bidrager til at fremme en sådan politik.

Kommissionen overvejer også spørgsmålet om katastrofeberedskab i forbindelse med de drøftelser om en sammenhængende nødhjælps-, rehabiliterings- og udviklingsindsats, som Kommissionen fører med medlemsstaternes eksperter og andre eksperter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-430/96

af Bernie Malone (PSE)

til Kommissionen

(29. februar 1996)

(96/C 173/110)

Om: Statsstøtte til Iberia

Kan Kommissionen redegøre for, hvordan princippet om »handelsmæssige restriktioner« blev anvendt i den nylige afgørelse om tilladelse til statsstøtte til Iberia?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**

(18. marts 1996)

I sin beslutning af 31. januar 1996 gav Kommissionen tilladelse til, at den spanske stats holding selskab Teneo foretog en kapitaltilførsel til Iberia på 87 000 mio. pta. Kommissionen konkluderede efter en gennemgribende professionel analyse og med anvendelse af markedsinvestorprincippet, at der ikke var tale om statsstøtteelementer.

Denne beslutning er derfor fundamentalt forskellig fra beslutningerne i forbindelse med Aer Lingus, TAP, Olympic Airways og Air France. Ved disse lejligheder mente Kommissionen for det første, at der var tale om statsstøtte, og for det andet godkendte den de forskellige planer med forbehold af betingelser, der hovedsagelig skulle sikre, at der ikke forekommer konkurrenceforvridning i en sådan grad, at det er uantageligt i henhold til traktaten.

Da kapitaltilførslen i Iberias tilfælde er en normal handelsmæssig transaktion, som foretages af en investor, der har strategiske interesser, og der ikke er tale om statsstøtte, har Kommissionen ingen beføjelse til at pålægge handelsmæssige restriktioner eller betingelser, som begrænser luftfartselskabets handelsmæssige frihed.

Da Kommissionen undersøgte transaktionen i henhold til markedsinvestorprincippet, og da den besluttede, at der ikke var tale om statsstøtte, bemærkede den sig dog, at den spanske regering har lovet, at de midler, Iberia modtager, kun må anvendes til at finansiere afskedigelser med ca. 37 mia. pta. og til at nedskære gælden. Midlerne kan derfor under ingen omstændigheder anvendes til at begrænse Iberias omkostningsnedskæringsprogram eller til at foretage betydelige ændringer i dets globale strategi i forbindelse med billetpriser og flådekapacitet. Den fulde ordlyd af Kommissionens beslutning offentliggøres om kort tid i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-436/96af **Amedeo Amadeo (NI)**til **Kommissionen**

(29. februar 1996)

(96/C 173/111)

Om: Små og mellemstore virksomheder og håndværksindustri

Resultaterne af fællesskabspolitikken om støtte til de små og mellemstore virksomheder har været forvirrende for mange arbejdstagere, som lægger pres på Europa-Kommissionen og medlemsstaterne for at få dem til at foretage nogle konkrete foranstaltninger for at styrke de små og mellemstore virksomheders og håndværksindustriens konkurrencedygtighed i Den Europæiske Union.

Kommissionen bedes oplyse, om den ikke anser det for hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger såsom:

1. reduktion af lønomkostningerne
2. afskaffelse af de administrative og bureaukratiske hindringer
3. forbedring af erhvervsuddannelsen, forskningen og de små og mellemstore virksomheders adgang til finansieringsinstrumenterne
4. tildeling af støtte på markederne uden for Fællesskabet osv.

som alle skulle samles i et flerårigt handlingsprogram (1997-2000) i stedet for, som det nu er tilfældet, i et simpelt integreret program.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis**

(15. april 1996)

Kommissionen er i allerhøjeste grad opmærksom på små og mellemstore virksomheders (SMV) og håndværksfagenes konkurrenceevne. Den minder dog om, at visse aspekter af konkurrenceevnen, som f.eks. lønomkostningerne, kompetencemæssigt hører under arbejdsmarkedsparterne i de enkelte medlemslande.

Derimod er de andre emner, som bliver nævnt i spørgsmålet — nedbrydning af de administrative barrierer, forbedring af erhvervsuddannelsen, adgang til forskningen, til finansieringsinstrumenterne og til rådgivning om markederne uden for Fællesskabet — blevet behandlet i de seneste af Kommissionens rapporter om SMV's og håndværksfagenes konkurrenceevne, bl.a. rapporten, der blev præsenteret på Det Europæiske Råd i Madrid, om SMV'ers rolle som dynamiske kilder til beskæftigelse, vækst og konkurrenceevne⁽¹⁾, grønbogen om innovation⁽²⁾ og meddelelsen om håndværksfag og små virksomheder, nøglefaktorer for vækst og beskæftigelse i Europa⁽³⁾.

Kommissionen overvejer i øvrigt at forfølge de mål, som det ærede medlem nævner, især ved iværksættelsen af det flerårige handlingsprogram for virksomhederne for perioden 1997-2000⁽⁴⁾. Det nye program vil indeholde de vigtigste anbefalinger fra Kommissionens seneste rapporter og vil blive gjort til genstand for en rådsafgørelse efter udtalelse fra Europa-Parlamentet.

⁽¹⁾ Dok. SEK(95) 2087.⁽²⁾ Dok. KOM(95) 688.⁽³⁾ Dok. KOM(95) 502.⁽⁴⁾ Dok. KOM(96) 98.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-444/96**af **Martina Gredler (ELDR)**til **Kommissionen**

(29. februar 1996)

(96/C 173/112)

Om: Rettelse af prøverne fra første udvælgelsesprøve i 1995 for østrigske ansøgere til A 7- og A 8-stillinger

Hvorledes udvalgte Kommissionen de personer, som har rettet prøverne? Hvilke kriterier skulle disse personer opfylde? Blev deres kvalifikationer kontrolleret af Kommissionen? Hvor stor en del af disse censorer var embedsmænd fra det østrigske udenrigsministerium?

Blev der kun benyttet erfarne embedsmænd, eller deltog også unge embedsmænd med en erhvervs erfaring på under fem år i rettet arbejdet? Er det forekommet, at embedsmænd har fået udleveret deres eget prøveark blandt de prøver, de skulle rette? Hvor ofte er dette i bekræftende fald sket? Kan Kommissionen med sikkerhed sige, at dette altid er blevet meldt i tide?

Har tjenestemænd i Kommissionen overvåget udvælgelsesprøvens afvikling fra start til slut, således som det var meningen, eller var tjenestemændene ikke til stede på det sted, hvor prøven fandt sted, eller det sted, hvor rettet arbejdet blev udført? Hvor opholdt disse tjenestemænd sig, hvis ovenstående er korrekt?

Hvilken procentdel af det samlede antal beståede ansøgere fra denne udvælgelsesprøve udgøres af embedsmænd fra det østrigske udenrigsministerium? Hvor ofte er det hændt, at højerestående embedsmænd har rettet prøveark fra direkte underordnede i deres afdeling, hvorved der ikke længere har været sikret fuld anonymitet på grund af håndskriften? Svarer dette til de erfaringer, der normalt gøres ved afholdelse af udvælgelsesprøver i andre lande? Hvilke forudsætninger skal være opfyldt for, at man kan annullere en udvælgelsesprøve og gentage den som en videre konsekvens? Er holdepunkterne for antagelsen om, at der har fundet uregelmæssigheder sted i Østrig, tilstrækkelige til at annullere udvælgelsesprøven og lade den gå om?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen**

(25. marts 1996)

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på svaret på skriftlig forespørgsel E-1189/95 af Leo Tindemans⁽¹⁾, E-1257/95 af Fausto Bertinotti⁽¹⁾ og P-3466/95 af Susanne Riess-Passer⁽²⁾ og ikke mindst på svaret på hendes egen forespørgsel E-3550/95⁽³⁾.

Kommissionen kan bekræfte, at der i forbindelse med udvælgelsesprøverne ved Østrigs, Finlands, og Sveriges tiltrædelse overhovedet ikke er opstået uregelæssigheder. Samtidig henviser Kommissionen til, at ansættelsen af østrigske assisterende fuldmægtige og østrigske fuldmægtige er i fuld gang.

⁽¹⁾ EFT nr. C 222 af 28. 8. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. C 109 af 14. 4. 1996.

⁽³⁾ EFT nr. C 137 af 8. 5. 1996, s. 22.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-446/96

af Elly Plooi-van Gorsel (ELDR)

til Kommissionen

(29. februar 1996)

(96/C 173/113)

Om: Prisen for syn af køretøjer, som er parallelimporteret af privatpersoner

Fra den 1. januar har en EF-typeattest været obligatorisk for nye biler. Registreringen af en bil, som en privatperson har købt i en anden medlemsstat, er derved blevet forenklet.

I Nederlandene indførtes der imidlertid den 1. januar 1996 et cirkulære om parallelimport af køretøjer købt i udlandet. Der gælder fremover strengere krav ved udstedelse af registreringsattest. Et nyt, ikke registreret køretøj af en type, for hvilken der pr. 1. januar 1995 ikke er meddelt typegodkendelse i Nederlandene (ny model), og som indføres af en privatperson, skal opfylde strenge krav. Prisen for synet kan andrage helt op til en snes tusind gylde.

Også importerede motorcykler skal opfylde de nederlandske krav i forbindelse med syn. Prisen for synet kan beløbe sig til mellem 1 100 og 2 700 hfl.

1. Må myndighederne i medlemsstaterne kræve en teknisk kontrol af nye biler, der importeres fra en anden medlemsstat?

2. Er det i strid med EU-retten, at der stilles strenge krav i forbindelse med den tekniske kontrol af nye biler, der af privatpersoner importeres fra en anden medlemsstat?
3. Hvad agter Kommissionen i bekræftende fald at gøre for at bringe denne praksis til ophør?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(26. marts 1996)

Det fremgår af de enkeltheder, det ærede medlem har fremført til underbygning af sit spørgsmål, at de nederlandske myndigheder i forbindelse med indregistrering af fabriksnye motorkøretøjer, som er indkøbt af privatpersoner i en anden medlemsstat, kræver, at disse underkastes en teknisk kontrol, hvilket oven i købet medfører betydelige omkostninger.

Med hensyn til fællesskabsretten vil Kommissionen gerne i første række understrege, at EF's officielle typegodkendelse af personmotorkøretøjer, som har været frivillig siden den 1. januar 1993, nu er blevet lovpligtig med virkning fra den 1. januar 1996 for alle nye bilypers vedkommende, og bliver det for samtlige andres vedkommende fra den 1. januar 1998. Der må derfor skelnes mellem de køretøjer, der er officielt typegodkendt rent nationalt, og dem, der allerede er blevet gjort til genstand for EF's standardtypegodkendelse.

For så vidt angår standardtypegodkendelsen i Fællesskabet, er det i Rådets direktiv 70/156/EØF⁽¹⁾ især fastsat, at medlemsstaterne er forpligtet til at indregistrere samt tillade salg og ibrugtagning af fabriksnye køretøjer, som er forsynet med en gyldig EØF-standardtypegodkendelse, uden at der her bliver tale om nogen som helst yderligere formalitet i relation til køretøjernes konstruktion.

Hvad angår fabriksnye køretøjer, som fortsat typegodkendes på nationalt plan, skal det pågældende lands myndigheder uden videre anerkende typegodkendelser, der udstedes af andre medlemsstater, medmindre et alvorligt færdssikkerhedsmæssigt problem kan påvises, i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 30 og 36 og Kommissionens fortolkende meddelelse af 4. november 1988 om fremgangsmåderne for standardtypegodkendelse og indregistrering af motorkøretøjer, som tidligere har været indregistreret i en anden medlemsstat, som ændret af Kommissionen den 20. december 1995.

På denne baggrund agter Kommissionen at søge supplerende oplysninger. I givet fald vil den indlede en overtrædelsesprocedure imod Nederlandene.

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1 (dansk specialudgave: 1. serie 70 (I), s. 82).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-450/96

af José Escudero (PPE)
til Kommissionen
(16. februar 1996)
(96/C 173/114)

Om: Fællesskabsstøtte til biblioteker

Kan Kommissionen som led i støtten til bogen og læsningen yde nogen form for hjælp til fremme og oprettelse af flersprogede biblioteker eller biblioteker, som er specialiseret i tværnationale emner?

Findes der nogen økonomisk ordning for støtte til oprettelse af informatiknet mellem bibliotekerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(11. marts 1996)

Under biblioteksafdelingen i telematikprogrammet (1994-1998) er det muligt at søge støtte til fælles forsknings- og udviklingsprojekter, der skal understøtte netværksadgang til biblioteker og tilhørende tjenester.

Det aktuelle arbejdsprogram supplerer de initiativer inden for biblioteksområdet, der blev igangsat under telematikprogrammets tredje rammeprogram. Der er især to projekter, der blev igangsat efter forslagsindkaldelsen i 1993 — Canal/LS og Translib — som særligt omhandler udviklingen af flersprogede værktøjer og teknikker, der kan understøtte flersproget adgang til bibliotekskataloger og dokumenter.

Set i en mere generel sammenhæng dækker mange af de 72 projekter og samordnede aktioner, der blev igangsat under det tredje og fjerde rammeprogram, behovet for adgang til bogsamlinger og netværk på tværs af landegrænserne, fordi de indebærer et samarbejde mellem biblioteker, forskningsinstitutter samt små og mellemstore virksomheder fra forskellige medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-462/96

af Nikitas Kaklamanis (UPE)
til Kommissionen
(29. februar 1996)
(96/C 173/115)

Om: Båndlægning af arv

Den øverste tyrkiske domstol har med en politisk betonet afgørelse stadfæstet en bestemmelse om, at grækere fremover ikke skal have ret til at modtage nogen form for formuearv i Tyrkiet.

Dette betyder i realiteten, at det lovdekret af 1964, som Grækenland og Tyrkiet i 1988 i Davos blev enige om at ophæve, på ny er trådt i kraft. Hvor Grækenland fra 1990 har afskaffet enhver form for diskrimination over for de græske muslimer i Thrakien, har Tyrkiet nu endnu engang opført sig selvmodsigende og krigerisk.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Er den bekendt med dette forhold?
2. Hvorledes agter den at reagere i denne situation, der blandt andet udgør en klar tilsidesættelse af menneskerettighederne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(28. marts 1996)

Kommissionen har anmodet de tyrkiske myndigheder om oplysninger vedrørende det af det ærede medlem nævnte problem.

Så snart Kommissionen har modtaget disse oplysninger, kan den overveje at træffe egnede foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-477/96
af Elly Plooij-van Gorsel og Jessica Larive (ELDR)

til Kommissionen
(1. marts 1996)
(96/C 173/116)

Om: Udvælgelse af projekter finansieret under NOW-programmet

1. Kan Kommissionen redegøre for, hvordan udvælgelsen af projekter, der kan opnå støtte fra NOW-programmet, er sket?
2. Er det korrekt, at listen med italienske projekter, der var tildelt støtte, efter godkendelsen er blevet ændret, uden at den ansvarlige tjenestemand i Kommissionen, der har deltaget i udvælgelsesproceduren, var til stede?
3. Er det korrekt, at visse godkendte projekter ikke opfylder udvælgelseskriterierne?
4. Agter Kommissionen i bekræftende fald at undersøge denne sag?
5. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at korrigere uregelmæssigheder i proceduren?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**
(17. april 1996)

I Italien foregår udvælgelsen af projekter af to instanser. For det første af regionerne, som giver udtryk for deres holdning med hensyn til regionale projekter, og for det andet af et ekspertudvalg, der er nedsat med henblik på at udpege projekter, der kan være relevante for flere regioner. De af disse instanser udvalgte projekter vurderes herefter for at fastslå, om de opfylder arbejdsministeriets kriterier om tværnationalitet, støtteberettigelse og prioritering. Til sidst udarbejdes en rapport om udvælgelsesproceduren til godkendelse i tilsynsudvalget. Arbejdsministeriet opfører de udvalgte projekter på en liste.

Kommissionen medvirker således overhovedet ikke ved udvælgelsen af projekter. Det er muligt, at der foretages ændringer af listen over udvalgte projekter som følge af arbejdsministeriets endelige gennemgang af kriterierne. Kriteriet om tværnationalitet er afgørende for, om et projekt er støtteberettiget, og visse projekter, som i første omgang er blevet godkendt på nationalt plan, kan i mellemtiden have mistet deres tværnationale partner og er således ikke længere at betragte som støtteberettiget.

Inden for rammerne af Udvalget for Den Europæiske Socialfond (fællesskabsinitiativer) har Kommissionen nedsat en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne, som skal undersøge de procedurer, der følges i forbindelse med første indkaldelse af projekter, således at procedurerne i anden fase kan forenkles og forbedres.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-491/96
af Karla Peijs (PPE)
til Kommissionen
(22. februar 1996)
(96/C 173/117)

Om: Mangelfuld ordning for samlet kaution for eksterne fællesskabsforsendelser

1. Har kommissæren kendskab til Kommissionens beslutning 95/521/EF⁽¹⁾ om midlertidigt at forbyde anvendelsen af samlet kaution for eksterne fællesskabsforsendelser ved transport af cigaretter?

2. Har kommissæren kendskab til Kommissionens beslutning 96/37/EF⁽²⁾ om midlertidigt at forbyde anvendelse af samlet kaution for eksterne fællesskabsforsendelser ved transport af bl.a. alkoholholdige drikkevarer, visse kødprodukter, mejeriprodukter, hvede, sukker og bananer?

3. Er der med denne ordning til bekæmpelse af svig mon fundet et kompromis, der er rimeligt for det bona fide erhvervsliv?

4. Er kommissæren klar over, at denne foranstaltning stort set gør det umuligt at eksportere for EU-virksomheder?

5. Er kommissæren klar over, at hvis disse foranstaltninger vedvarer, vil de europæiske eksportører lide meget store tab, hvilket vil have konsekvenser for beskæftigelsen og betalingsbalancen i EU?

6. Er kommissæren klar over, at den fortsatte eksistens af visse erhvervssektorer bringes i alvorlig fare ved indførelsen af denne kautionsordning?

7. Er kommissæren klar over, at der er tale om diskrimination mellem medlemsstaterne på grund af de forskellige punkafgiftssatser og momsatsar?

8. Er kommissæren klar over, at tredjelande vil drage fordel af disse foranstaltninger og vil udfylde den frikomne plads på bekostning af den europæiske eksport?

⁽¹⁾ EFT nr. L 299 af 12. 12. 1995, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 10 af 13. 1. 1996, s. 44.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**
(15. marts 1996)

Ved de beslutninger, som det ærede medlem nævner, har Kommissionen i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i de gældende fællesskabsbestemmelser, imødekommet de anmodninger om midlertidigt at forbyde anvendelse af samlet kaution, der er fremsat af to medlemsstater, for så vidt angår en række ikke-fællesskabsvarer, der er særdeles følsomme, hvad angår told og afgifter, der suspenderes under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse.

Beslutningerne er imidlertid blevet truffet efter grundige undersøgelser, i forbindelse med hvilke de anmodende medlemsstater har skullet fremlægge alle de oplysninger, der har gjort det muligt at fastslå, at der virkelig var tale om svig i forbindelse med de pågældende varers henførelse under forsendelsesproceduren. Risikoen blev skønnet at være tilstrækkelig stor til, at der midlertidigt kunne kræves en særlig sikkerhedsstilling i form af det fulde kautionsbeløb for hver sending af de pågældende varer, der henføres under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse.

Hvad angår virkningen af forbuddet mod at anvende samlet kaution for redelige erhvervsdrivende, bør det præciseres, at de trufne foranstaltninger til bekæmpelse af svig i forbindelse med bestemte produkter for det første på lang sigt vil komme netop disse erhvervsdrivende til gode, da de selv

lider under den pågældende svig, som også vil kunne bringe de told- og afgiftsmæssige lempelser, som forsendelsesproceduren indebærer, i fare. For det andet er der truffet ledsageforanstaltninger for at begrænse de negative virkninger af forbuddet, især i form af fremskyndelse af returneringen af de eksemplarer af forsendelsesdokumentet, der gør det muligt at afslutte proceduren og dermed frigive sikkerhedsstillelserne.

Under alle omstændigheder vedrører denne foranstaltning på nuværende stadium ikke udførsel af fællesskabsvarer, der generelt enten ikke er genstand for nogen forsendelsesformaliteter eller forsendes i henhold til den såkaldte »T2«-procedure for fælles forsendelse, der også omfatter EFTA-landene, og som ikke er berørt af det nuværende forbud mod at benytte samlet kaution.

Visse varer, hovedsagelig landbrugsprodukter, der på grund af udførslen er omfattet af fællesskabsforanstaltninger, og som derfor skal forsendes under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, vil ved udførsel derimod ikke blive omfattet af det forbud, som Tyskland har vedtaget, og som træder i kraft den 1. april 1996.

Ud fra disse betragtninger vil den eventuelle konkurrenceforvriddning mellem fællesskabseksportører og tredjelands-eksportører blive ubetydelig.

Endelig vil forskellene mellem medlemsstaternes moms- og punktafgiftssatser ikke få nogen direkte virkning i forbindelse med forsendelsesproceduren, der pr. definition har til formål, at disse afgifter netop suspenderes, indtil varerne ankommer til det sted, hvor de i givet fald skal overgå til forbrug, og hvor de pålægges de på stedet gældende afgifter.

Kommissionen er imidlertid fuldt ud klar over, at forskellene mellem medlemsstaternes moms- og punktafgiftssatser kan få betydning for det kautionbeløb, de erhvervsdrivende skal stille.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-505/96

af Richard Howitt (PSE)

til Kommissionen

(1. marts 1996)

(96/C 173/118)

Om: Færøske fiskeres grindedrab

Har Kommissionen kendskab til færøske fiskeres stadige drab på grindehvaler, skønt dette er i strid med Bernkonventionen, som Danmark har tiltrådt?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i forbindelse med denne alvorlige krænkelse af konventionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(27. marts 1996)

Kommissionen vil gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at Færøerne ikke hører til det territorium, der er omfattet af fællesskabslovgivningen om beskyttelse af vilde dyr og planter, samt at Danmarks deltagelse i Bern-konventionen ikke omfatter Færøerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-510/96

af Glyn Ford (PSE)

til Kommissionen

(11. marts 1996)

(96/C 173/119)

Om: Elektromagnetiske felter og deres konsekvenser for den offentlige sundhed

Agter Kommissionen at gennemgå resultaterne af de nylige undersøgelser vedrørende højspændingskablers sundhedsskadelige virkninger for folk, der bor tæt ved sådanne kabler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(29. marts 1996)

Kommissionen har ydet økonomisk støtte til projekter vedrørende undersøgelse af højspændingskablers eventuelle virkning i forbindelse med det europæiske samarbejde om videnskabelig og teknisk forskning (COST) og i forbindelse med »Europa mod kræft«-programmerne. En omfattende rapport udarbejdet for Kommissionen med titlen »Non-ionizing radiation: sources, exposure and health effects« vil blive fremsendt til det ærede parlamentsmedlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Endvidere henvises til Kommissionen svar afgivet på følgende skriftlige forespørgsler: E-2156/94 af Stephen Hughes⁽¹⁾, E-2606/94 af Glenys Kinnock⁽²⁾ samt E-1456/95 af Anne André-Leonard⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 88 af 10. 4. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. C 103 af 24. 4. 1995.

⁽³⁾ EFT nr. C 222 af 28. 8. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-513/96

af Glyn Ford (PSE)
til Kommissionen
(11. marts 1996)
(96/C 173/120)

Om: Revisionsretten

Finder Kommissionen ikke, at Revisionsretten for at sikre offentlighedens tillid bør placeres samme sted som Kommissionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen
(27. marts 1996)

En stor del af Fællesskabets udgifter forvaltes af de nationale myndigheder, og Revisionsrettens medarbejdere udfører derfor meget af deres arbejde ude i medlemsstaterne. Efter Kommissionens opfattelse er en central placering med gode kommunikationsforbindelser vigtig for Revisionsretten, da offentlighedens tillid til Fællesskabets finanser ikke hviler på geografiske overvejelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-521/96

af Richard Howitt (PSE)
til Kommissionen
(11. marts 1996)
(96/C 173/121)

Om: HELIOS-programmet

Hvor stort et antal og hvilken procentdel af de organisationer, der på lokalt plan er udvalgt til at være repræsentanter for aktiviteter inden for rammerne af HELIOS-programmet, er handicaporganisationer, dvs. organisationer hvor mindst 51 % af bestyrelsesmedlemmerne er handicappede?

Hvilke aktioner påtænker Kommissionen at iværksætte for at sikre, at hovedparten af de aktiviteter, der vælges i forbindelse med et eventuelt nyt program i forlængelse af HELIOS-programmet, reelt varetages af handicaporganisationer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(29. marts 1996)

Ansvar for udvælgelse af organisationer til at deltage i udvekslinger og informationsaktiviteter inden for rammerne af HELIOS II-programmet ligger hos medlemsstaterne.

Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger om sammensætningen af bestyrelserne i de udvalgte organisationer. Der er imidlertid fastsat følgende skøn over antallet og fordelingen af handicaporganisationer i udvekslinger og informationsaktionerne i 1995:

funktionel omskoling	25-14 %
uddannelse	36-20 %
økonomisk integration	164-68 %
social integration	108-60 %

De øvrige deltagere kom fra offentlige tjenestegrene, kommunerne, psykiatriske hospitaler, osv.

På nuværende tidspunkt kan der ikke siges noget om en eventuel efterfølger til HELIOS-programmet, eftersom der endnu ikke er truffet afgørelse herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-534/96

af Richard Howitt (PSE)
til Kommissionen
(11. marts 1996)
(96/C 173/122)

Om: Støtte fra Den Europæiske Socialfond

Hvorledes begrundes Kommissionen indstillingen af støtten fra Den Europæiske Socialfond til uddannelsesprojektet i Basildon for handicappede »South East Media Workshop«?

Selv om årsagen hertil synes at være en omfordeling af socialfondsstøtten mellem forskellige uddannelses- og virksomhedsråd i Storbritanniens østlige region snarere end det pågældende projekts beskaffenhed, bedes Kommissionen besvare følgende: Mener Kommissionen ikke, at projektet dermed er blevet forfordelt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(29. marts 1996)

Ansvar for, at projektudvælgelsesproceduren, som foretages af sektorlederene, resulterer i udvælgelse af projekter af den højeste kvalitet, ligger hos tilsynsudvalget for mål nr. 3.

Kommissionen kan ikke udtale sig om den konkrete sag, der involverer the South East Media Workshop Training Project i Basildon. Det ærede parlamentsmedlem kan indhente nærmere oplysninger om vurdering af projekterne hos det britiske uddannelses- og beskæftigelsesministerium (European Social Fund Unit).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-540/96

af Niels Sindal (PSE)
til Kommissionen
(29. februar 1996)
(96/C 173/123)

Om: Arbejdstidsdirektivets implementering

Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark (HK) har problemer med at få implementeret arbejdstidsdirektivet i overenskomsten. Arbejdsgiverforeningen holder på, at direktivets undtagelsesbestemmelse i artikel 1 er en sektorundtagelse, dvs. for hele transportområdet, hvilket også inkluderer det ikke mobile personale (HK'erne). Kommissionen har bekræftet dette, men indrømmer, at man ikke har været opmærksom nok, og at der derfor snart vil komme et direktivforslag, der retter op på fejltagelsen.

Spørgsmålet er, hvad vil Kommissionen konkret gøre for at ændre denne fejltagelse, således at ikke mobilt personale kan blive omfattet af arbejdsdirektivet? Hvornår ville et nyt direktivforslag kunne træde i kraft?

Hvad sker der, hvis der ikke når at komme et nyt direktivforslag, inden det generelle direktiv skal være implementeret i overenskomsterne? Til sidst, hvorfor har man i det hele taget valgt at undtage transportsektoren i det generelle direktiv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(29. marts 1996)

Rådets direktiv 93/104/EF⁽¹⁾ om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden finder anvendelse på alle former for private og offentlige aktiviteter med undtagelse af vej-, luft-, sø- og jernbanetransport, sejlads ad indre vandveje, havfiskeri, andre aktiviteter på havet samt aktiviteter, der udøves af læger under uddannelse. Undtagelserne indebærer ingen sondring mellem »mobilt« og »ikke mobilt« personale.

Kommissionen har hele tiden sagt, at den vil bestræbe sig på at sikre, at principperne bag direktivet kommer til at omfatte alle arbejdstagere. Den har i sit arbejdsprogram for 1996 bebudet udarbejdelsen af en hvidbog om de mange spørgsmål, som de nævnte undtagelser har givet anledning til. Herunder spørgsmål om »ikke mobilt« personale i transportsektoren.

Direktivet skal være implementeret af medlemsstaterne senest den 23. november 1996. Det er ikke sandsynligt, at et nyt direktivforslag vil kunne vedtages og træde i kraft inden denne dato. Der er imidlertid intet i direktivet, som forhindrer, at implementerende love eller kollektive overenskomster kan finde anvendelse på arbejdstagere i

transportsektoren, herunder bl.a. »ikke mobilt« personale. Efter Kommissionens opfattelse ville dette være en udmærket løsning på det problem, som det ærede medlem har forelagt.

Hvad det sidste spørgsmål angår, var alle erhvervsgræne omfattet af Kommissionens oprindelige forslag, men i den endelige udgave vedtaget af Rådet har man undtaget visse sektorer på grund af arbejdets særlige karakter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 307 af 13. 12. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-549/96

af Edouard des Places (EDN)
til Kommissionen
(29. februar 1996)
(96/C 173/124)

Om: Svingagtig import på fællesskabsmarkedet af foreløbigt konserverede champignoner fra Kina

Champignonsektoren står over for meget alvorlige vanskeligheder særlig som følge af en betydelig udvikling af svig i forbindelse med kinesiske produkter.

Den kinesiske import har overskredet den tildelte kvota på 8 000 tons tørrede champignoner i 1993 og 6 000 tons tørrede champignoner i 1994 (Eurostat). Kan Kommissionen redegøre for dette, da samme situation er opstået i 1995?

To positioner i toldtariffen vedrører foreløbigt konserverede svampe, hvoraf den ene (0711 90 40) har en toldsats på 12 %, mens den anden (2003 10 20) har en toldsats på 23 %. De fleste produkter, der importeres fra Kina, er placeret under position 0711 90 40, som omfatter produkter, hvis konservering ikke overskrider fire uger. Det er imidlertid velkendt, at transporten varer omkring to måneder.

Kan Kommissionen fremsætte forklaringer herpå?

For at få adgang til fællesskabsmarkedet uden for den kvantitative begrænsning får disse champignoner, som konserveres i saltlage, tilføjet nogle dråber eddike, således at de kan falde ind under toldposition 2001 90 50 (svampe konserveret med eddike) i stedet for under position 0711 90 40.

Tjenestegrenene i GD XXI mener, at denne svig vedrører meget store mængder (ca. 3 000 tons tørrede champignoner i første halvår 1995).

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(15. marts 1996)

1. Indførslen af konserverede champignoner som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 1796/81⁽¹⁾ lå i 1993 ligesom i 1994 under de samlede mængder med fritagelse for tillægsbeløbet, der blev tildelt ifølge artikel 3 i nævnte forordning. På samme måde viser de disponible data for 1995, at indførslen vil ligge under det samlede kontingent.

Kommissionen har dog for produkter med oprindelse i Kina konstateret uoverensstemmelser mellem den mængde importlicenser med fritagelse for tillægsbeløbet, der blev udstedt efter Kommissionens gennemførelsesforordninger (EØF) nr. 1707/90⁽²⁾ og (EØF) nr. 3107/94⁽³⁾, og de statistiske oplysninger fra Comext for 1993 og 1994.

Kommissionen underrettede medlemsstaterne herom på et møde i Forvaltningskomitéen for Produkter Forarbejdet på Basis af Frugt og Grøntsager den 22. september 1994. Den udarbejdede en meddelelse om gensidig bistand på grundlag af forordning (EØF) nr. 1468/81⁽⁴⁾. Den har ikke modtaget noget svar, men fortsætter sine undersøgelser især hos toldmyndighederne og de statistiske tjenester.

2. En del — men ikke flertallet — af indførslerne med oprindelse i Kina er tariferet i pos. 0711 90 40, der vedrører svampe, der blot er blancheret og ikke gennemkogte, da disse svampe tariferes i pos. 2003, for hvilken Kommissionen i øvrigt har modtaget meddelelse fra flere medlemsstater om tilfælde af svig eller uregelmæssigheder, der involverer Kina (på grundlag af forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89⁽⁵⁾ og (EØF) nr. 1468/81), herunder inden 1993. Vanskeligheden er af teknisk art og vedrører udarbejdelsen af en metode, der gør det muligt at skelne mellem disse to konserveringsmetoder. Kommissionen fortsætter sine rådslagninger herom med erhvervsfolk og eksperter.

3. Som følge af stigningen for tiden i indførsler, der tariferes i pos. 2001 90 50, har Kommissionen offentliggjort to forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur⁽⁶⁾⁽⁷⁾, der bevirker, at tilsætning af eddike eller eddikesyre til en saltlage ikke forhindrer, at foreløbigt konserverede svampe skal tariferes i pos. 0711 90 40.

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 af 4. 7. 1981.

⁽²⁾ EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990.

⁽³⁾ EFT nr. L 328 af 20. 12. 1994.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 144 af 2. 6. 1981.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 155 af 7. 6. 1989.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 36 af 9. 2. 1996.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 50 af 21. 12. 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-559/96
af Riccardo Garosci (UPE)
til Kommissionen
(29. februar 1996)
(96/C 173/125)

Om: Regeringskonferencen i 1996 om revision af Maastricht-traktaten (Torino 29. marts 1996)

Kan Kommissionen i god tid (dvs. inden den 20. marts 1996) oplyse, hvad den har planlagt at organisere i forbindelse med de europæiske parlamentarikers tilstedeværelse på regeringskonferencen i Torino, og navnlig de valgte repræsentanter fra den by, der er vært for konferencen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
(27. marts 1996)

Det er Rådets formandskab, der indkalder til Det Europæiske Råds møde i Torino den 29. marts 1996. Det tilfalder derfor ikke Kommissionen at træffe initiativer med henblik på at sikre tilstedeværelsen af EU-parlamentarikere fra den region, der berøres af mødet.

Kommissionen har mange gange givet udtryk for, at det er vigtigt med åbenhed omkring regeringskonferencens arbejde. Parlamentarikerne kender denne holdning, ligesom de ved, at Kommissionen går ind for, at Parlamentet tilknyttes arbejdet, således som det har bedt om i sine beslutninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-563/96
af Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

til Kommissionen
(11. marts 1996)
(96/C 173/126)

Om: Import fra Tyrkiet til dumpingpriser

Kommissionen siger i sit svar på min skriftlige forespørgsel (E-3022/95)⁽¹⁾ vedrørende import til dumpingpriser af bomuldsstoffer fra Tyrkiet, at den »på grund af tekniske vanskeligheder« ikke har »været i stand til at konkludere, om betingelserne er opfyldt for, at man kan træffe foranstaltninger«.

Vil Kommissionen oplyse, om man har klaret disse tekniske vanskeligheder, og om der er basis for at træffe en eller anden form for antidumpingforanstaltning?

⁽¹⁾ EFT nr. C 51 af 21. 2. 1996, s. 66.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Sir Leon Brittan**

(28. marts 1996)

De klagende fællesskabsproducenter trak formelt den klage tilbage, som førte til antidumpingproceduren vedrørende importen af bomuldsstof med oprindelse i Kina, Indien, Indonesien, Pakistan og Tyrkiet. Derefter besluttede Kommissionen at afslutte proceduren⁽¹⁾.

Den 8. januar 1996 modtog Kommissionen en ny klage fra udvalget for bomulds- og dermed beslægtede tekstilindustri i Den Europæiske Union (Eurocotton) med påstand om, at fladvævet ubleget bomuldsstof med oprindelse i Kina, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan og Tyrkiet blev importeret til dumpingpris og derved påførte erhvervsgrænen i Fællesskabet alvorlig skade. Kommissionen undersøgte nøjagtigheden og relevansen af de i klagen fremførte påstande og indledte den 21. februar 1996 en antidumpingprocedure⁽²⁾. I overensstemmelse med gældende bestemmelser har Kommissionen indledt sin undersøgelse af den påståede dumping og skade og vil antagelig nå et foreløbigt resultat senest ni måneder efter datoen for indledningen af proceduren.

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 20. 2. 1996.

⁽²⁾ EFT nr. C 50 af 21. 2. 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-572/96

af Christian Jacob (UPE)

til Kommissionen

(1. marts 1996)

(96/C 173/127)

Om: Handelsforbindelserne mellem Den Europæiske Union og New Zealand

GATT-aftalerne af 15. april 1994 har gjort det muligt for New Zealand af forhøje sit toldkontingent for oksekød fra 205 600 til 266 700 tons.

Ud over denne forhøjelse, som udgør en reel økonomisk trussel for det europæiske oksekødsmarked, nyder New Zealand godt af nogle uforklarlige handelsfordele, som yderligere øger de europæiske producenters uro.

I forbindelse med de tidligere aftaler var der fastlagt bestemmelser om underopdeling af kontingentet i forskellige præsentationsformer. Således kunne New Zealand kun eksportere et kontingent på 13 500 tons kølet kød (dvs. kød, som er behandlet i en kontrolleret atmosfære, og som kan sidestilles med fersk kød, men holde sig i flere måneder). I dag findes der ikke længere sådanne bestemmelser om underopdeling af kontingentet. Det newzealandske kød kan således få lov til at trænge ind på områder, hvor det europæiske kød stadig er rentabelt.

Desuden har New Zealand stadig ret til selvstændigt at forvalte eksporttilladelse, hvilket forhindrer Kommissio-

nen i at føre nogen som helst kontrol med handelsstrømmene.

Selv om der ikke kan stilles spørgsmålstegn ved det samlede omfang af New Zealands kontingent, må det være muligt for Den Europæiske Union at anmode om indførelse af underopdeling af kontingentet og overtagelse af forvaltningen af eksporttilladelse.

Hvornår har Kommissionen til hensigt at genoptage forhandlingerne om disse bestemmelser, som vil gøre det muligt at genskabe ligevægten i handelsforbindelserne mellem Den Europæiske Union og New Zealand?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(14. marts 1996)

Ordningerne for eksport af newzealandsk fårekød til EF er et led i de aftaler, der er blevet indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden, som blev vedtaget af Rådet efter de normale konsultationsprocedurer⁽¹⁾, og som i deres helhed er tilfredsstillende for EF.

EF's toldkontingent for newzealandsk fårekød blev forhøjet fra 225 000 tons til 226 700 tons som følge af aftalen mellem EF og New Zealand efter artikel XXIV, stk. 6, i GATT (Rådets afgørelse 95/592/EF)⁽²⁾.

Den fulde gennemførelse af Uruguay-runden for landbrugsprodukters vedkommende finder sted i perioden 1995-2000, og der er ingen planer for øjeblikket om at genåbne forhandlingerne om disse produkter.

Desuden mener Kommissionen, at ordningerne for forvaltning af importlicenser for newzealandsk fårekød muliggør en fornuftig fordeling af dette produkt på EF's marked, især på baggrund af de store sæsonbestemte udsving på visse medlemsstaters hjemmemarkeder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 336 af 23. 12. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. L 334 af 30. 12. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-573/96

af David Hallam (PSE)

til Kommissionen

(1. marts 1996)

(96/C 173/128)

Om: Det Europæiske Center til Overvågning af Racistiske og Fremmedfjendske Fænomener

Hvem er medlem af det rådgivende udvalg, som Rådet har nedsat vedrørende Det Europæiske Center til Overvågning af Racistiske og Fremmedfjendske Fænomener?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**
(22. marts 1996)

Det Europæiske Råd på Korfu besluttede at nedsætte et rådgivende udvalg vedrørende racisme og fremmedhad. Rådet (almindelige anliggender) har i denne forbindelse vedtaget mandat, sammensætning og vedtægt.

Medlemsstaterne og Kommissionen har hver især udpeget en person til dette rådgivende udvalg. Kommissionen har således udpeget Kamlesh Bahl, der er formand for det britiske ligestillingsråd. Hvad angår de øvrige udvalgsmedlemmer kan vi henvise det ærede parlamentsmedlem til Rådets Generalsekretariat, som varetager sekretariatsfunktionen for udvalget.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-575/96
af Peter Skinner (PSE)
til Kommissionen
(1. marts 1996)
(96/C 173/129)

Om: Sammenslutningen af selskaberne Kimberley Clark og Scott og de deraf følgende afskedigelser

Den 21. februar 1996 varslede Kimberley Clark 300 afskedigelser på selskabets virksomhed i Larkfield i Kent.

I forbindelse med Kommissionens godkendelse af virksomhedssammenslutningen oplystes det, så vidt jeg ved, at sammenslutningen ikke ville medføre afskedigelser eller i hvert fald kun ganske få.

Havde Kommissionen kendskab til disse 300 afskedigelser? Hvis Kommissionen havde haft kendskab til dem på godkendelsestidspunktet, ville det så have haft indvirkning på afgørelsen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**
(26. marts 1996)

Da Kommissionen vedtog sin beslutning angående fusionen mellem Kimberly-Clark og Scott Paper, var den vidende om parternes generelle planer for de britiske fabrikker efter fusionen. Afgørelser om eventuelle afskedigelser træffes af fusionsparterne og indgår ikke i den kontrol, Kommissionen fører på grundlag af fusionsforordningen (Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89)⁽¹⁾. Selv om Kommissionen i sin

vurdering af fusionen kan tage beskæftigelsesaspekter og andre faktorer med i betragtning, skal den i henhold til fusionsforordningen basere sin beslutning på konkurrencemæssige kriterier.

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-576/96
af Johanna Boogerd-Quaak (ELDR)
til Kommissionen
(1. marts 1996)
(96/C 173/130)

Om: Oplagring af højradioaktivt atomaffald i Borssele

1. Falder det køb af spaltningsmateriale, som instituttet i Petten (Instituut Geavanceerde Materialen, Petten, Nederlandene) har foretaget i USA, ind under Euratom-traktatens artikel 64? Hvis dette er tilfældet, kan Kommissionen da — jf. samme traktats artikel 73, 74 og 75 — oplyse, om den er bekendt med, at radioaktivt affald fra dette institut ikke længere — som oprindeligt planlagt — kan returneres til USA? Kan Kommissionen oplyse noget om arten af de løfter, den amerikanske minister O'Leary har givet om USA's beredvillighed til at modtage atomaffaldet retur?

2. Hvad mener Kommissionen om det forhold, at der søges efter muligheder for at oplagre det højradioaktive affald fra Petten midlertidigt i depotet i Borssele, der egentlig er beregnet til oplagring af radioaktivt affald med et lavere strålningsniveau? Hvis de transportcontainere, affaldet i øjeblikket befinder sig i, er sikre nok, således som det hævdes, hvad forhindrer da oplagring af affaldet i Petten? Leves der efter Kommissionens mening ved eventuel oplagring i Borssele op til alle krav om sikkerhedskontrol, således som fastlagt i Euroatom-traktatens kapitel 7?

3. Overholder man med miljøkonsekvensanalysen (der er nødvendig for udvidelse af depotet i Borssele på grund af de voksende mængder af affald, bl.a. fra Petten) efter Kommissionens mening EU-forskrifterne om miljøkonsekvensanalyser? Er denne VVM udført på kyndig og uafhængig vis?

4. Mener Kommissionen, at orienteringen af befolkningen om klagemulighederne har været i orden? Deler Kommissionen den kritik, der har været fremsat fra flere sider om, at den information, der er blevet lagt frem, har været helt uforståelig for lægfolk? Hvad mener Kommissionen om denne form for oplysning sammenholdt med direktiv 89/618/Euratom⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 357 af 7. 12. 1989, s. 31.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(25. marts 1996)

1. Kommissionen vil gerne henvise det ærede medlem til dens svar på skriftlig forespørgsel E-2122/95⁽¹⁾ af Undine-Uta Bloch von Blottnitz om returnering af brugte atomreaktorbrændselsstave fra Fællesskabets forskningsreaktorer til den oprindelige leverandør af beriget uranbrændsel, som er hjemmehørende i USA. Dette svar gælder også for brugt kernebrændsel fra HFR (højflux-reaktoren) i Petten.

2. Brugt reaktorbrændsel kan midlertidigt opmagasineres på fuldt betryggende vis i Petten. En oplagring i Borssele vil i givet fald først blive mulig efter en udvidelse af den nugældende licens til drift af Borssele-anlægget. Kommissionen bekræfter, at der er indgivet en anmodning om tilladelse til opførelse af en helt ny lagerbygning, hvilket vil åbne mulighed for oplagring af højradioaktivt brændselsaffald fra genopbejldning samt lagring af brugte atomforsøgsreaktorbrændselsstave. Proceduren for tilladelsen hertil er fastsat af de nationale sikkerhedsmyndigheder, og der tages heri hensyn til bestemmelserne i Euratoms grundlæggende sikkerhedsnormer for strålingsbeskyttelse. Oplagring af beriget brugt atombrændsel vil i givet fald selvsagt skulle gøres til genstand for sikkerhedsforanstaltninger i medfør af Euratom-traktatens kapitel VII.

3. Det nugældende direktiv om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som er blevet behørigt omsat til de enkelte medlemsstaters nationale lovgivning, indeholder intet krav om en sådan vurdering i tilfælde af ombygning eller udvidelse af et allerede eksisterende kernekraftanlæg. Dog har driftsherren for anlægget som led i proceduren for opnåelse af tilladelse hertil forelagt en miljøvurderingsrapport, som er fuldt tilgængelig for offentligheden til nærmere granskning.

4. Proceduren med hensyn til at give officiel licens til opførelse af et kernekraftanlæg er et anliggende, som sorterer under hvert enkelt lands egen kompetence, forudsat at bestemmelserne i de pågældende direktiver er omsat behørigt i praksis i form af national lovgivning. Kommissionen forventer, at der indberettes herom i medfør af Euratom-traktatens artikel 37, og den vil i tilfælde af, at der er tale om oplagring af spaltningsmateriale, iværksætte en række sikkerhedsforanstaltninger som fastsat i Euratom-traktatens kapitel VII.

⁽¹⁾ EFT nr. C 40 af 12. 2. 1996, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-586/96

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

til Kommissionen

(11. marts 1996)

(96/C 173/131)

Om: Overgreb mod græske sigøjnerboliger

Den 20. februar 1996 trængte særlige politistyrker med åbenlys magt (og med direkte dækning fra mange tv-

stationer) ind i nogle græske sigøjnerboliger under en samlet straffeaktion, efter at en politibetjent var blevet såret under tidligere razziaer med henblik på at pågribe nogle eftersøgte forbrydere. Efter dette overgreb, der stod i totalt misforhold til det oprindelige motiv, fordømte mange repræsentanter for det sociale og politiske liv samt talsmænd for sigøjnerne denne fremfærd og understregede herudover den sociale udstødelse, som også de græske sigøjnere er ofre for.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse følgende:

1. Hvor mange og hvilken slags programmer for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse har den finansieret i Grækenland, navnlig med henblik på sigøjnere?
2. Er de pågældende bevillinger blevet anvendt til de oprindelig fastlagte mål, eller er formålet med disse bevillinger blevet ændret hen ad vejen?
3. Hvorledes vurderer Kommissionen disse programmets effektivitet frem til nu?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(1. april 1996)

Kommissionen har taget hånd om problemet med socioøkonomisk udstødelse via en række interventioner som f.eks. programmerne for bekæmpelse af fattigdommen og det nye mål nr. 3 for strukturfondsinterventionerne (1994-1999), som bl.a. tager sigte på at fremme integreringen af dem, der er truet af udelukkelse fra arbejdsmarkedet.

Hvad særlig angår Grækenland og de græske sigøjnere er der blevet gennemført foranstaltninger som led i det andet og det tredje fattigdomsprogram for 1984-1994 og de nye fællesskabsstøtterammer (FSR) for Grækenland for perioden 1994-1999.

Under det andet fattigdomsprogram blev der gennemført et projekt med henblik på at uddanne lærere ved skoler i Menidi (beliggende i Attika), hvor der bor mange sigøjnere, til bedre at kunne opfylde sigøjnersamfundets uddannelsesbehov. De lærere, som deltog i projektet, er stadig aktive.

Under det tredje fattigdomsprogram blev der i forbindelse med gennemførelsen af et projekt i Thessaloniki (nærmere bestemt i Evosmo, Eleftherio/Kordelio og Menemeni) udarbejdet særlige undervisningsplaner for børn og voksne. Disse blev senere vedtaget af det græske undervisningsministerium på landsplan. Projektet gav endvidere anledning til oprettelsen af sigøjnersammenslutninger i forskellige dele af landet.

Ud over de blivende virkninger af projekterne, herunder ikke mindst undervisningsplanernes vedtagelse på landsplan, har de begge i væsentlig grad bidraget til at øge offentlighedens bevidsthed om sigøjnernes problemer og behov.

I henhold til fællesskabsstøtterammerne for Grækenland for perioden 1994-1999 er der under det operationelle program »Bekæmpelse af udelukkelse fra arbejdsmarkedet« (delprogram 3: »Andre udstødte grupper«) en særlig foranstaltning til socioøkonomisk integrering af religiøse og kulturelle minoriteter, nemlig sigøjnere og pomakier. Budgettet for denne foranstaltning er på 8 mio. ECU, hvilket gør det muligt at finansiere omfattende aktioner for sigøjnernes socioøkonomiske integrering. Sådanne aktioner kunne f.eks. omfatte rådgivning, familieforsorg, alfabetiseringskampagner, erhvervsvejledning, forberedende uddannelse, erhvervsuddannelse, beskæftigelsesfremmende foranstaltninger og etablering af bistandscentre i kommuner med sigøjnere.

I overgangsperioden 1994-1995 er iværksættelsen af det operationelle program imidlertid blevet betydeligt forsinket. Det skyldes primært, at det først var nødvendigt at indføre en række systemer og procedurer for at sikre, at det operationelle program kunne gennemføres på den bedst mulige måde, og at der var vanskeligheder forbundet med den nye strategi, som det operationelle program er udtryk for. De ansøgninger om projektstøtte, der er blevet indgivet til arbejdsministeriet i 1995, har derfor endnu ikke kunnet omsættes i konkrete projekter, og Kommissionen er således ikke i stand til at give det ærede medlem sin vurdering af deres effektivitet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-624/96

af Joaquim Miranda (GUE/NGL)

til Kommissionen

(6. marts 1996)

(96/C 173/132)

Om: Østtimor og det euro-asiatiske topmøde i Bangkok

De holdninger, som Kommissionen ved sin formand og sin næstformand umiddelbart før det euro-asiatiske topmøde i Bangkok har givet udtryk for angående Østtimor og Indonesiens besættelse heraf, i forbindelse med at sikre en handelsaftale, der omfatter dette land, er dybt chokerende og kan ikke undgå at give anledning til kraftig indignation.

Ved at sætte økonomiske interesser over et folks rettigheder og »overse« den vold, som befolkningen har været udsat for, bringer Kommissionen sig i modsætning til den erklærede politik om respekt for menneskerettighederne og folkeret-

ten, anfægter tidligere truffne afgørelser, og fornægter de principerklæringer, som den selv og andre EU-instanser systematisk har fremsat.

Vil Kommissionen — klart, utvetydigt og samlet — redegøre for, hvilke principper der efter dens mening bør være retningsgivende, og hvilken adfærd Den Europæiske Union bør udvise i forhold i handelsaftaler og andre aftaler i forbindelse med uacceptable situationer, såsom forholdene i Østtimor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(21. marts 1996)

Kommissionen har ikke søgt at formindske eller på anden måde tilsidesætte spørgsmålene om menneskerettighederne på Asien-Europa mødet (ASEM) i Bangkok.

Som anført i svaret på mundtlig forespørgsel H-52 fra Barros Moura under spørgetiden på Parlamentets møde i februar 1996, var det grundlæggende mål for Asien-Europa mødet (ASEM) at etablere en ny dialog og et nyt partnerskab mellem Europa og Asien. Mødets høje plan og relativt korte varighed gjorde det ikke muligt at drøfte en række specifikke emner i detaljer. Ikke desto mindre opretholdt Kommissionen og medlemsstaterne deres støtte til de grundlæggende menneske- og frihedsrettigheder.

Kommissionen og medlemsstaterne har endvidere gentagne gange gjort den indonesiske regering opmærksom på deres fordømmelse af de uberetiggede aktioner fra den indonesiske sikkerhedshærs side, såsom tildragelsen i Dili i november 1991. De har støttet fair retsprocedurer og human behandling af fangerne, behørig adgang for de internationale organisationer og en retfærdig, samlet og internationalt acceptabel løsning på situationen i Østtimor, under overholdelse af principperne i FN's charter og under hensyntagen til nødvendigheden af at forsvare menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, såvel som at respektere befolkningen i Østtimors legitime interesser og forventninger.

Den 18. juli 1994 bekræftede Unionen på ny nødvendigheden af at respektere menneskerettighederne, især for så vidt angår religionsfrihed og internationale organisationers frie adgang til Østtimor. Spørgsmålet om overholdelse af menneskerettighederne i almindelighed blev ligeledes understreget på ministermødet mellem Unionen og ASEAN i Karlsruhe i september 1994.

Flere episoder, især i forbindelse med demonstrationer og arrestationer i Østtimor i oktober 1995 og østtimorske gruppers indtrængen i den nederlandske og den russiske ambassade den 7. december 1995, viser, at der fortsat er spændinger i Østtimor.

Kommissionen støtter de bilaterale drøftelser mellem Portugal og Indonesien i F-regi og principperne i aftalen, der

blev indgået mellem Portugal og Indonesien i Genève den 9. januar 1995 og i London i januar 1996, såvel som retningslinjerne fra mødet i Burg Schlaining, Østrig, den 3. til 5. juni 1995. Den håber oprigtigt, at disse fortløbende drøftelser, støttet af Unionen, vil resultere i en retfærdig, samlet og internationalt acceptabel løsning på situationen i Østtimor.

Ingen medlemsstat har standset hjælpen til Indonesien. Dette ville kun formindske den indflydelse, Fællesskabet kunne have på den indonesiske regering. Fællesskabets bistand ydes hovedsagelig til bevarelse og bæredygtig forvaltning af tropeskoven, som tager sigte på den fattigere befolkning i landdistrikterne og er af almen interesse.

Spørgsmålet om, at en parlamentsdelegation skulle aflægge besøg i Østtimor, blev rejst på et møde i Parlamentets udviklings- og samarbejdsudvalg den 23. november 1995, hvori deltog lederen af den indonesiske mission ved Fællesskabet og guvernøren for Østtimor. Kommissionen støtter i højeste grad dette initiativ og ønsker, at det giver et godt resultat.

Kommissionen har således sammen med medlemsstaterne gentagne gange fordømt uberettigede aktioner, anmodet om fair behandling af og adgang til fangerne, og den støtter den fortløbende dialog, hvori deltager repræsentanter for Østtimor.

I den henseende lægger Kommissionen og medlemsstaterne fortsat pres på Indonesiens regering, for at få den til at overholde menneskerettighederne. Formandskabet fremsatte f.eks. sine synspunkter over for den indonesiske regering i december 1995 vedrørende fængslingen af to journalister.

Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne repræsentere ved formandskabet fortsætte sine bestræbelser i denne retning, for at der kan findes en retfærdig og internationalt acceptabel løsning, der fuldt ud respekterer befolkningens berettigede og legitime interesser i Østtimor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-626/96

af Christian Jacob (UPE)

til Kommissionen

(8. marts 1996)

(96/C 173/133)

Om: Handelsforbindelser mellem EU og tredjelande

I forbindelse med GATT-aftalerne af 15. april 1994 kunne tredjelande forhøje deres toldkvote for fårekød fra 277 000

tons til 309 000 tons, dvs. en forhøjelse på mere end 30 000 tons.

Produktionsunderskuddet for fårekød i EU anslås imidlertid til 240 000 tons årligt. De nye aftaler betyder, at situationen på det europæiske marked ændrer sig fra en hårfin balance til en egentlig overskudssituation.

Der er en risiko for, at dette vil medføre et prisdyk for fårekød i samtlige europæiske lande og true budgettet for kompensationsordningerne under den fælles markedsordning for fåre- og gedekød.

Hvordan vil Kommissionen styre situationen, såfremt tredjelandle udnytter deres respektive toldkvoter fuldt ud?

Kan Kommissionen give de europæiske producenter nogen garanti for, at den fælles markedsordnings budget og dermed selve markedsordningen fortsat kan opretholdes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(21. marts 1996)

Kommissionen kan bekræfte, at Fællesskabet efter afslutningen af forhandlingerne i forbindelse med Uruguay-runden har indvilliget i at forhøje importtilladelsen for fårekød med oprindelse i tredjelande med ca. 30 000 tons.

Som det ærede medlem anfører, andrager produktionsunderskuddet af fårekød i Fællesskabet ca. 240-250 000 tons om året. Kommissionen forudser dog ingen markedsuligevægt som følge af en øget indførsel i forbindelse med forhøjelsen af kontingenterne. Det skal dog konstateres, at visse tredjelande ikke er i stand til fuldt ud at udnytte de eksportmuligheder, der står dem åbne i forbindelse med GATT-kontingenterne. Men i visse tilfælde eksisterer disse eksportmuligheder som led i en bilateral aftale, og de ikke udnyttede mængder kan derfor ikke udnyttes af andre tredjelande, der har udtømt deres egne muligheder.

I denne forbindelse erindrer Kommissionen om, at de importmuligheder, der tidligere fandtes i forbindelse med aftaler om frivillig begrænsning, altid oversteg de rent faktiske indførsler (der var bemærkelsesværdigt stabile i perioden 1986-1995). I en meget lang periode (igennem hele 80'erne) var disse importmuligheder endog større end de muligheder, der nu åbnes i forbindelse med GATT.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-656/96

af Salvatore Tatarella (NI)

til Kommissionen

(8. marts 1996)

(96/C 173/134)

Om: Konsulent vedrørende Kommissionens nye kontorbygning i Luxembourg

Jeg har erfaret, at Kommissionen for øjeblikket er i gang med at lede efter nye kontorer i Luxembourg, og at den har fundet frem til to indbyrdes meget forskellige muligheder, især hvad angår indvirkningerne på fællesskabsbudgettet. Kommissionen har udtrykt interesse for Joseph Bech-bygningen, som vil indebære meget store økonomiske udgifter, og som er under opførelse. Den har offentliggjort et udbud⁽¹⁾ vedrørende overdragelsen til eksperter af arbejdet med at følge opførelsen af bygningen.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Er det rigtigt, at forhandlingerne med den virksomhed, der opfører bygningen, ikke er blevet indstillet?
2. Er det rigtigt, om den konsulent som overvåger byggearbejdet, har udført sit arbejde uden mangler set fra et teknisk synspunkt?
3. Har byggearbejdet været i gang i over et år, og er man ved at foretage en vurdering af de statiske, anlægsmæssige og arkitektoniske løsninger?
4. Er det rigtigt, at kontrakten med konsulenten uden begrundelse er blevet ophævet, og i bekræftende fald, hvorfor er denne afgørelse blevet truffet?
5. Kan kommissær Erkki Liikanen bekræfte det svar, han gav på skriftlig forespørgsel E-2442/95⁽²⁾, hvori han udtaler, at man kan henvende sig til eksterne konsulenter, når de opgaver, der skal udføres, ikke »på grund af deres tekniske karakter« kan udføres af Kommissionens tjenestemænd?

6. Hvordan er Kommissionens strategi med hensyn til at fortsætte det nuværende arbejde, som der allerede er brugt budgetmidler til, med henblik på forhandlingerne om et eventuelt køb af Bech-bygningen?

⁽¹⁾ EFT nr. S 249 af 22. 12. 1993, s. 86.

⁽²⁾ EFT nr. C 9 af 15. 1. 1996, s. 43.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen**

(27. marts 1996)

Opførelsen af Bech-bygningen blev påbegyndt i 1994, og Kommissionen er stadig interesseret i denne bygning. Den er derfor fremdeles i forhandlinger med den virksomhed, der opfører bygningen.

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på Peter Cramptons forespørgsel E-2442/95, hvor der blev sagt, at Kommissionen kan benytte sig af konsulenter til planlægnings- eller rådgivningsopgaver under forudsætning af, at disse opgaver ikke kan udføres af Kommissionens tjenestemænd — ikke kun pga. deres tekniske karakter, men også når opgaverne er af specialiseret eller midlertidig karakter.

Opgavens midlertidige karakter var allerede kendt ved udbuddets offentliggørelse, og dette forhold var beskrevet i kontrakten og accepteret uden betingelser fra konsulentens side.

Hovedparten af den tekniske evaluering af bygningen vil være overstået i maj 1996, og Kommissionen har besluttet, at den vil handle i overensstemmelse med de procedurer, der gælder for byggesager.

Hvad angår evalueringen af konsulentens arbejde anser Kommissionen, at denne først bør finde sted, når opdraget er udført. Ikke desto mindre har konsulentvirksomheden indtil videre udført sit arbejde til Kommissionens fulde tilfredshed.